

GATA

ΕΡΜΙΝΣ

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Α ΠΡΟΟΡΙΣΤΩΝ ΚΟΜΜΕΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ Νο 73 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 - ΔΙΕΥΘ. ΣΑΚΑ - ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΛΤΑ 15 - 154 52 ΨΥΧΙΚΟ

ΑΠΟΛΑΥΣΗ

με λιγότερες
θερμίδες*

χωρίς προεθνήκη ζάχαρης
περιέχει φυσικά εάκχαα των φρούτων
και με γλυκαντικό από το φυτό **στέβια**

*με λιγότερες θερμίδες από τα αντίστοιχα φρουτοποτά με ζάχαρη

Εκδότης-Διευθυντής: Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης '78

Αρχισυντάκτης: Ματθαίος Μήτσος '10

Υπεύθυνοι Ύλη: Χρήστος Μεγκουσιδής '10,
Κατερίνα Κορρέ '13

Συντακτική ομάδα: Κωνσταντίνος Στεφανάκης '15, Αλεξία Ζερίτη '16, Δανάη Καρατζάνου '14, Κωνσταντίνος Μιχαλόπουλος '17, Ροδόπη Εμφιετζόγλου '16, Ασπασία Στελλακάτου-Λοβέρδου '17, Μπέκη Παπασταυροπούλου '10, Αταλάντα Βρέκοσι '15, Βασιλική Γιαννάκη '10, Δανάη Μηνακίδη '16, Θέμα Χατζηαθανασίου '13, Αντώνης Λύρας '18, Πάνος Σταυρόπουλος '16, Βαγγέλης Τσιφλάκος '18, Παύλος Πετίδης '14, Ελεάννα Παπαδοκωστάκη '18, Αγγελική Ταλιουράκη '10, Χρήστος Γιάγκος '15, Όλγα Πετίδη '17, Σίλια Καρβούνη '19, Αλεξία Ρεμπουτζάκου '09, Μαρία Λουίζα Βαφειδάκη '09, Ειρήνη – Στεφανία Ελευθεριάδη '14, Μωρίς Γκορμεζάνος x13, Ανδρέας Σαραντόπουλος '19

Ομάδα φωτογραφίας: Μωρίς Γκορμεζάνος x13, Κωνσταντίνος Μιχαλόπουλος '17, Βαγγέλης Τσιφλάκος '18, Αταλάντα Βρέκοσι '15, Ασπασία Στελλακάτου-Λοβέρδου '17, Κωνσταντίνος Στεφανάκης '15, Χρήστος Μεγκουσιδής '10

Διόρθωση: Δανάη Καρατζάνου '14, Λίνα Βασιλείου '13, Ουρανία – Νεφέλη Κάππου '12

Σύμβουλος έκδοσης: Ελένη Αναγνωστοπούλου '10

Στο τεύχος συνεργάστηκαν οι: Δημήτρης Αβράσσογλου '78, Μάγια Αλιβιζάτου '93, Αλεξάνδρα Αργύρη '98, Αλέξανδρος Αριστόπουλος '08, Κατερίνα Βαφειά '98, Αντώνης Βενίτης '00, Μαρίνα Βερνίκου '94, Κατερίνα Βρανά '94, Γιάννης Ζέρβας '86, Αλέξανδρος Ζουμπούλογλου '85, Ιωάννης Θεογάρης x86, Κώστας Καζαντζής '10, Σέργιος Κατσαρός '93, Αλέξανδρος Κόκκινος '88, Αλέξης Κομσέλης '92, Αλέξανδρος Κορομηλάς '97, Κωνσταντίνος Κουκουλιός '07, Γεωργία Κωνσταντινίδου, Φίλιππος Αθανάσιος Λυμπερίδης '10, Ασημάκης Μαργαρίτης '04, Αποστολία Ματράκη '08, Ναταλία Μπουγαδέλη '13, Άλκη Ξανθάκης '64, Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης '78, Θάνος Παπαϊωάννου '83, Χρήστος Παπαχρήστου '81, Στάθης Πριόβολος '95, Αμαλία Σεραφειμάκη '09, Σαράντης – Άγγελος Σταμπούλογλου '17, Παναγιώτης Τωμαδάκης '96, Άρης Τσεχαγέας '84

Ηλεκτρονική έκδοση: Ελένη Αναγνωστοπούλου '10, Ματθαίος Μήτσος '10

Ιδιοκτήτης: ΣΑΚΑ, Στεφάνου Δέλτα 15, 154 52 Ψυχικό
Τηλ.: 210-67.22.067, Fax: 210-67.48.845
E-mail: info@saka.gr

Υπεύθυνη διαφήμισης: Βάλια Μαντά,
Τηλ.: 210-67.22.067

Επιμέλεια-Εκτύπωση: Μιχάλης Κύρκος,
Υψηλάντου 25 • Τηλ.: 210-72.18.421

Περιοδικό ΕΡΜΗΣ Έτος 60° • 240^η έκδοση

**Αφιέρωμα:
Φωτογραφία**

σελ. 10

**Αφιέρωμα:
Ένας χρόνος
Covid-19**

σελ. 40

Facetoface

σελ. 48

Περιεχόμενα: 6 Editorial, 8 Λίγα λόγια από τον Πρόεδρο, 10 Αφιέρωμα: Φωτογραφία, 40 Αφιέρωμα: Ένας χρόνος Covid-19, 48 Facetoface, 50 Νέα από το Σχολείο μας, 51 Development Office, 52 Reunion | Check-in | Βιβλίο, 54 ΣΑΚΑ Professional Clubs | ΣΑΚΑ Chapters, 56 Ενημέρωση ΓΓ, 57 KPMG, 58 ΣΑΚΑ Volley | ΣΑΚΑ Στίβος, 60 Backgammon Club, 62 In Memoriam, 66 Όπου πέτρα και απόφοιτος.

Εξώφυλλο:

«Η μεγάλη επιστροφή
της αναλογικής τεχνολογίας»,

Φωτογραφία του Μωρίς Γκορμεζάνο x13.

Τα ενυπόγραφα άρθρα που δημοσιεύονται στον ΕΡΜΗ απηχούν τις προσωπικές θέσεις κι απόψεις των συντακτών τους και δε δεσμεύουν κατ' ανάγκην το ΔΣ του ΣΑΚΑ ή τη συντακτική ομάδα του περιοδικού. Μέλη του ΣΑΚΑ είναι οι απόφοιτοι του Κολλεγίου Αθηνών και Κολλεγίου Ψυχικού.

Στεφάνου Δέλτα 15 • 154 52 Ψυχικό • Τηλ.: 210 - 67.22.067 • Fax: 210 - 67.48.845 • www. saka.gr • e-mail: info@saka.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΑΚΑ 2019-2021

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης '78
Α' Αντιπρόεδρος: Γιώργος Σακελλαριάδης '01
Β' Αντιπρόεδρος: Ελένη Αναγνωστοπούλου '10
Γενικός Γραμματέας: Αλέξης Κομσέλης '92
Ταμίας: Βαγγέλης Παπανδρέου '87
Μέλη: Διονύσιος Βρέκοσις χ66
 Νικολίνα Γυλέκη '10
 Ειρήνη Καπελλάκη '99
 Ματθαίος Μήτσης '10
 Ανδρέας Χ. Μωρίκης '69
 Μέλη Ξένου '94
 Σέργιος Παπαδόπουλος '99
 Ξένια Πασχοπούλου '91
 Κωνσταντίνος Στεφανάκης '15
 Βασίλης Φουρλής '79

Επίτιμος Πρόεδρος: Άρης Μανιάς '57
Νομικός Σύμβουλος: Σωτήρης Φωτέας '02
Διευθυντής: Στέλιος Χαρτζίδης '93

ΘΕΣΜΟΙ

ΣΑΚΑ Career Office

COLLEGE STORE
www.collegestore.gr/saka
Βρείτε το αθλητικό μας ΚΙΤ!

ΧΟΡΗΓΟΣ ΣΑΚΑΛΙΓΑ

ΣΠΑΝΟΣ ΑΕ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Μπορείς να πληρώσεις τη συνδρομή σου με:

> **Την πιστωτική ή χρεωστική σου κάρτα**
 στη Λέσχη του ΣΑΚΑ ή με ένα τηλεφώνημα.

> **On line payment**
 (στο www.saka.gr με οποιαδήποτε πιστωτική κάρτα)

> **Πληρωμή μετρητοίς στη Λέσχη**

> **ΣΑΚΑ VISA**

> **Κατάθεση στην Τράπεζα (IBAN)**

ALPHA BANK: GR3601403590359002002006736
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR8201718310006831121713633
EUROBANK: GR7602600360000600200500595
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: GR5401106140000061400117463
 (γράφοντας όνομα και έτος αποφοίτησης στην αιτιολογία)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	Μέσω Εισπράκτορα	Απευθείας πληρωμή
1 ^ο έτος μετά την αποφοίτηση	€0	€0
2 ^ο έως 6 ^ο έτος μετά την αποφοίτηση	€45	€40
Υπόλοιπες τάξεις αποφοίτων	€90	€80

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ενημέρωσέ μας για αλλαγές των στοιχείων σου:

- > **Ηλεκτρονικά** στο www.saka.gr
- > **Με fax** στο 210-67.48.845
- > **Με e-mail** στο info@saka.gr
- > **Τηλεφωνικά** στο 210-67.22.067 Γραμματεία ΣΑΚΑ

ΤΟΥΒΛΟΤΟΙΧΟΣ

Εάν επιθυμείς να συμμετάσχεις στον τουβλότοιχο, επικοινωνήσε με τη Μαρκέλλα Παναγιώτου στο 210-67.22.067.

Υπάρχουν ακόμη μερικά διαθέσιμα τούβλα.

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΣΑΚΑ
BASKET
LEAGUE

Celebrate *the Senses*

mastishop®

SHOP ONLINE: www.mastishop.com, info@mastishop.com

 mastishop mastishop_greece

ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ ΤΑΞΙΔΙ

Tον Ιούλιο του 1888 ο τραπεζικός υπάλληλος Τζόρτζ' Ιστμαν εφηύρε το φιλμ σε ρολό και κατασκεύασε την πρώτη φωτογραφική μηχανή - κουτί. Η *Kodak*, όπως την ονόμασε, ήταν ελαφριά για τα δεδομένα της εποχής κι είχε μικρές διαστάσεις, γεγονός που οδήγησε στη μαζική της χρήση και συνέβαλε στην εμπορική ανάπτυξη της φωτογραφίας. Από τότε μέχρι σήμερα, έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος με κυριότερους σταθμούς την έγχρωμη και τη ψηφιακή φωτογραφία.

Στο κεντρικό αφιέρωμα, δεκατέσσερις συναπόφοιτοι επαγγελματίες φωτογράφοι και διευθυντές φωτογραφίας μας εκμυστηρεύονται τι επιδιώκουν να επικοινωνήσουν μέσα από τα έργα τους, εξηγούν πώς τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επηρεάζουν τον κλάδο τους, περιγράφουν τα καλλιτεχνικά ερεθίσματα που τους παρείχε το Κολλέγιο και μοιράζονται πρόθυμα μαζί μας την αγαπημένη φωτογραφία της καριέρας τους.

Θα ήταν παράλειψη αν δεν αναφερόμουν και στην ομάδα φωτογραφίας του *Ερμή*. Οι επαγγελματίες και οι ερασιτέχνες φωτογράφοι που την απαρτίζουν, καλύπτουν όλες τις συνεντεύξεις, αλλά και πολλές από τις δράσεις του Συλλόγου, διαδραματίζοντας καθοριστικό ρόλο στην εικόνα του περιοδικού μας.

Επιπλέον, με αφορμή τη συμπλήρωση ενός έτους από το ξέσπασμα της πανδημίας του Covid-19, πραγματοποιούμε μία πρώτη –επιφυλακτική, δεδομένου ότι είναι ακόμα εν εξελίξει– προσπάθεια προσέγγισης τεσσάρων πτυχών της: της ιατρικής, της ψυχολογικής, της πολιτικής και της τεχνολογικής.

*

Με το τεύχος αυτό ολοκληρώνεται μία προσωπική διαδρομή 2,5 χρόνων και δέκα τευχών στην αρχισυνταξία του *Ερμή*. Μέσα σ' αυτά τα 2,5 χρόνια η Ομάδα μας εξερεύνησε δώδεκα ενδιαφέρουσες θεματικές, μίλησε με εκατόν δύο ξεχωριστούς συναποφοίτους, συνεργάστηκε με ακόμα περισσότερους και παρουσίασε ένα ευρύτατο φάσμα δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας. Διαχρονική πυξίδα μας ήταν η ενημέρωση, η ψυχαγωγία και κυρίως η διασύνδεση των συναποφοίτων μας σ' όλον τον κόσμο.

Ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου όλα τα μέλη της συντακτικής ομάδας για τη δημιουργικότητα, την εργατικότητα, την ομαδικότητά τους και τις αξέχαστες αναμνήσεις που μου χάρισαν, τον Πρόεδρο του ΣΑΚΑ και Εκδότη του *Ερμή*, Κωνσταντίνο Παπαδιαμάντη '78, για την εμπιστοσύνη του καθώς και τον Μιχάλη Κύρκο και τη συνεργάτιδά του Αλέκα Πισιμίση για την εξαιρετική επιμέλεια του εντύπου και τον επαγγελματισμό τους. Ευχαριστώ, επίσης, τα μέλη του παρόντος και του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΑΚΑ, τον Διευθυντή της Λέσχης, Στέλιο Χατζζίδη '93, την Υπεύθυνη Διαφήμισης, Βάλια Μαντά και τη Μαρκέλλα Παναγιώτου για τη διαρκή τους υποστήριξη καθώς και όλους τους συνεργάτες και τους συναποφοίτους που συμμετείχαν στα τεύχη μας όλο αυτόν τον καιρό. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Δημήτρη Καραμάνο '59, ο οποίος μοιραζόταν απλόχερα μαζί μας τις γνώσεις του, τις ιδέες του και το πλούσιο αρχειακό του υλικό και ήταν συμπαραστάτης όλης της εκδοτικής μας προσπάθειας. Εύχομαι και πιστεύω ότι η Ομάδα του *Ερμή* θα συνεχίσει να εργάζεται με το ίδιο μεράκι και να αποτελεί έναν εκ των δημιουργικότερων πυλώνων του Συλλόγου μας. **E**

Ήταν ένα υπέροχο ταξίδι!

Ματθαίος Μήτσης '10,
Αρχισυντάκτης του ΕΡΜΗ

ANNA MARIA
MAZARAKI
ATHENS

SHOP ONLINE
WWW.ANNAMARIAMAZARAKI.COM

#ANNAMARIAMAZARAKI

**Κωνσταντίνος
Παπαδιαμάντης '78**
Πρόεδρος Διοικητικού
Συμβουλίου ΣΑΚΑ

Αγαπητοί συναπόφοιτοι,

Οι γιορτές που πέρασαν ήταν περίεργες, δύσκολες ξεχωριστές. Ασφαλώς έχουν επηρεάσει και τη ζωή του ΣΑΚΑ. Εμβληματικές εκδηλώσεις, όπως το Χριστουγεννιάτικο πάρτυ και η πίτα μας, ματαιώθηκαν. Προσπαθήσαμε να διατηρήσουμε την επαφή μας αξιοποιώντας στο μέγιστο δυνατό την τεχνολογία, αλλά, προφανώς, τίποτα δεν μπορεί να υποκαταστήσει την προσωπική επαφή.

ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ και οι φετινές γιορτές δεν έπαψαν να είναι στιγμές χαλάρωσης και χαράς, έστω κι εάν περιορίστηκε ο αριθμός όσων τις μοιραστήκαμε με φυσική παρουσία. Ιδιαίτερα τώρα που αρχίζει να διαφαίνεται η έξοδος από την πανδημία και η επάνοδος, σιγά-σιγά σε ομαλούς ρυθμούς κοινωνικής ζωής.

ΑΣ ΣΚΕΦΤΟΥΜΕ με αισιοδοξία ότι έρχεται η άνοιξη –κυριολεκτικά και μεταφορικά– και θα ξαναπιάσουμε το νήμα των εκδηλώσεων μας· θα αξιοποιήσουμε την εμπειρία αυτής της δύσκολης εποχής, ιδίως για τις ευκαιρίες που προσφέρει η τεχνολογία· θα έρθουμε με νέες ιδέες, νέες προτάσεις.

ΜΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ευχόμαστε σε όλους τους συναποφοίτους και τις οικογένειές τους

Καλή χρονιά και ό,τι καλύτερο το 2021!

Ε

Welcome President Synolakis

Ομιλία του Προέδρου του ΣΑΚΑ Κωνσταντίνου Π. Παπαδιαμάντη '78 κατά την Τελετή Εγκατάστασης νέου Διευθυντή/President του Κολλεγίου Αθηνών

Σεβασμιώτατε, Κυρία Υπουργέ, Αγαπητά μέλη της Κολλεγιακής Κοινότητας,

It is not the first time I meet Costas on these steps. I remember him in the early 70s, a tall intelligent guy, respected for his personality, not following any of the trends of the time.

And I am very happy and optimistic to welcome him today as President!

We, the alumni, have a strong bond with our School. Many of us have graduated from various prestigious universities, not only in America or the UK, but also in Germany, France or Switzerland; nevertheless, we still consider this School as our Alma Mater; as the place where our personalities and characters were formed; not only in the classrooms but also in the playgrounds, the library, the Choremi Hall; in the drama –and all the other– clubs in the various extra curriculum activities.

Οι απόφοιτοι είναι το προϊόν, το δημιούργημα αυτού του Σχολείου. Χάρη στην ποιότητα και την παρουσία των αποφοίτων στην κοινωνία –από το 1929 που αποφοίτησε η πρώτη τάξη–, χάρη στις διακρίσεις τους στην κοινωνία, το Σχολείο απέκτησε το κύρος που απολαύει και κατέστη περιζήτητο από πολλούς γονείς.

Ταυτόχρονα αποτελούμε και έναν προνομιακό διάυλο επικοινωνίας του Σχολείου με την κοινωνία. Μπορούμε να μεταφέρουμε τις εξελίξεις που συμβαίνουν στην κοινωνία, ώστε το Σχολείο να προσαρμόζεται χωρίς να εγκαταλείπει τις αξίες του. Να συνεχίσει το Σχολείο μας να επεξεργάζεται διαρκώς τις παιδαγωγικές του μεθόδους και να τις διαθέτει εν συνεχεία, κατά την ρητή επιθυμία των πατέρων του Κολλεγίου, σε όλη την ελληνική εκπαίδευση, να την μπολιάζει με αυτές.

Προσέφερε το Σχολείο –και θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα συνεχίσει να προσφέρει– στους πιο άξιους νέους ανθρώπους κάθε γενιάς– αδιάφορο από ποιο περιβάλλον προέρχονται, ανεξαρτήτως των οικονομικών μέσων των γονιών τους, γι' αυτό υπάρχουν και στηρίζουμε τις υποτροφίες- το καλύτερο δυνατόν περιβάλλον για να αναπτύξουν, όχι μόνον τις ακαδημαϊκές τους γνώσεις, αλλά και τις ψυχικές τους δυνάμεις και τον χαρακτήρα τους. Νέους ανοικτούς στον κόσμο, επίμονους και δημιουργικούς, δεκτικούς στη διαφορετική άποψη, ανοικτούς στις νέες ιδέες, έτοιμους να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου βρεθούν. Νέους και νέες με αίσθηση του κοινού

καλού και της σημασίας που έχει η προσφορά μας σε αυτό.

Νέους ανθρώπους με αυτοπεποίθηση, αυτοπεποίθηση που στηρίζεται στο τι πέτυχε ο ίδιος, ο καθένας και η καθεμία τους, όχι στο τι πέτυχαν οι γονείς τους. Διότι το να αποφοιτήσεις από το Κολλέγιο –να κατέβεις τη σκάλα– πρέπει από μόνο του να είναι η επιβράβευση μίας δοκιμασίας που θα σε κάνει δικαιολογημένα υπερήφανο.

Αυτοί είναι οι απόφοιτοι που εμείς οι παλιότεροι, περιμένουμε και ευελπιστούμε να συναντήσουμε κάθε χρονιά, σε κάθε Commencement, για να συνεχίσουμε μαζί, στην κοινότητα των αποφοίτων, την κολλεγιακή μας ζωή, αφού, ανεξαρτήτως έτους αποφοίτησής, μας ενώνει η κοινή κολλεγιακή μας εμπειρία.

Και ο Κώστας Συνολάκης είναι τέτοιο παράδειγμα αποφοίτου. Με λαμπρή ακαδημαϊκή καριέρα διακρίθηκε και απέκτησε αναγνώριση σε περισσότερες ηπείρους. Έζησε, δούλεψε και δίδαξε στις δύο χώρες που είναι οι πατρίδες του Σχολείου, την Ελλάδα και την Αμερική. Και τώρα, επιστρέφει να προσφέρει εκεί από όπου ξεκίνησε: στο Κολλέγιο. Επιστρέφει σε μία συγκυρία όπου είναι ιδιαίτερα αναγκαίο το ακαδημαϊκό πρότυπο που ενσαρκώνει: αριστεία, κοινωνική ευαισθησία, τεχνοκρατική επάρκεια.

Ευελπιστούμε ότι θα βοηθήσει το Σχολείο να ξεπεράσει υπαρκτά προβλήματα και στρεβλώσεις, για να συνεχίσει να εξυπηρετεί τη δήλωση αποστολής του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, όπως τη διατύπωσαν οι πατέρες: παιδεία ανωτάτου επιπέδου στους πιο άξιους.

But before welcoming President Synolakis, I have to thank President Jackson. President Jackson served in a transitional period, following a crisis which shook us all. He worked hard to help our School as it was trying to redefine its path and revivify its values, offering a strongly needed focus on meritocracy.

Thank you President Jackson and welcome President Synolakis!

Ε

Καλή επιτυχία Κώστα!

Ψυχικό, 23 Οκτωβρίου 2020
Κωνσταντίνος Π. Παπαδιαμάντης '78

Υ.Γ. Θα παρατηρήσατε ότι μίλησα σε δύο γλώσσες. Ήταν μια συνειδητή επιλογή για να θυμίσω ότι είμαστε, ότι πρέπει να είμαστε, ένα δίγλωσσο Σχολείο, που αναπνέει με δύο πνεύμονες. Έναν στα ελληνικά και έναν στα αγγλικά.

Γεγονότα Πολυτεχνείου,
πρωί 18^{ης} Νοεμβρίου 1974

Άλκης Ξανθάκης '64

Φωτογραφίζοντας παγώνεις το χρόνο!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ

Αλεξία Ζερίτη '16

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

Τι σας ώθησε στον κόσμο της φωτογραφίας;

Το ξεκίνημα έγινε το 1955 με την ανάρτηση στην έκθεση του Κολλεγίου μιας φωτογραφίας μου από το Αργίριο. Έκτοτε, η φωτογραφία με κατακυριεύσει. Πρώτη μου μηχανή ήταν η παλιά Braun Gloriette του πατέρα μου, την οποία μου χάρισε το 1955. Σήμερα έχω συλλογή τριών χιλιάδων μηχανών και έχω συγγράψει εικοσιτέσσερα βιβλία.

Το Κολλέγιο σας έδωσε έναυσμα να ασχοληθείτε με τη φωτογραφία;

Θα έλεγα καθοριστική. Για κάποια χρόνια ήμουν φωτογράφος του Αθηναίου. Στο Γυμνάσιο, κυκλοφορούσα πάντα με μία μηχανή στο χέρι κι έγινα φωτογράφος των τελετών. Ήθελα να φεύγω από εκεί που όλοι ήταν συγκεντρωμένοι, να έχω την ελευθερία να φωτογραφίζω. Στη συνέχεια, ανέλαβα το Θησαυρό.

Ιστορικός
φωτογράφος,
Συγγραφέας.

Τι θυμάστε από εκείνα τα χρόνια;

Τότε, νόμιζα ότι είμαι ο Θεός με μία φωτογραφική μηχανή. Τώρα, νιώθω πιο ταπεινός, ότι έχω δρόμο μπροστά μου, γιατί ανοίγομαι και σε πολλά επίπεδά της: το ερευνητικό, το συγγραφικό, το αμιγώς φωτογραφικό και το ιστορικό.

Τι είδους θέματα σας αρέσει περισσότερο να φωτογραφίζετε; Σε ποιες τεχνικές επικεντρωθήκατε;

Δεν φωτογραφίζω αυτό που βλέπω, φωτογραφίζω αυτό που έχω προβλέψει να δω. Ασχολήθηκα με τις παλιές τεχνικές του 19^{ου} αιώνα, την κυανοτυπία και το διχρωμικό κάλιο, που χρησιμοποιούν μη αργυρούχα υλικά, φωτειαίσθητα, βγάζοντας συγκεκριμένο χρώμα αντί του μαύρου που έχει το είδωλο, αλλά και άλλες όπως το σολάρισμα και η γραμμική τεχνική.

Μιλήστε μας για το πείραμα της μεταφυσικής εικόνας στους αρχαιολογικούς χώρους και το έργο

σας Πausανία, Λακωνικά.

Ήταν ένα μεγάλο –μεταφυσικό, κατά βάθος– project που ξεκίνησα το 1980. Σκοπός μου ήταν να παρακολουθήσω τα χνάρια του Πausανία στην Ελλάδα, με βάση τα βιβλία του. Αναζήτησα τον κροκεάτη λίθο, ένα περίεργο φυσικό μωσαϊκό που βγαίνει μόνο στις Κροκεές της Λακωνίας. Εκδόσαμε ένα βιβλίο τριακοσίων σελίδων με τα εδάφια του Πausανία στην αρχαιοελληνική, τη φωτογραφία από το σημείο που εκείνος περιγράφει και τη μετάφραση στη νεοελληνική. Η ιστορία με τον Πausανία και τους λίθους εκφράζει τον μεγάλο έρωτα που έχω για τους αρχαίους. Μπορούσα να αγγίξω τον λίθο που είχε αγγίξει ο Πausανίας, να διακτινιστώ προς τα πίσω. Το πίσω το βρίσκουμε, το εμπρός είναι άδηλο...

Πώς αξιολογείτε την ιστορία της ελληνικής φωτογραφίας μέχρι σήμερα;

Τον 19^ο αιώνα, η ελληνική φωτογραφία ήταν ψηλά, προχωρούσε παράλληλα με τις εξελίξεις του εξωτερικού. Υπήρχαν λίγοι και καλοί, επαγγελματίες φωτογράφοι. Σήμερα, περνά μία κρίση. Η ψηφιακή εικόνα έχει κάνει πιο εύκολη την καταγραφή της, ευτελιζοντας την έννοια του ειδώλου. Είναι σαν η φωτογραφία να έχει αλλάξει ρόλο. Κράτησε τον καταγραφικό της ρόλο, αλλά δεν είναι μόνο αυτό, γι' αυτό εγώ προσπαθώ να την κάνω να παρουσιάζει ένα συμβολισμό.

Ποια ιστορική περίοδος έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για εσάς και ποιος είναι ο αγαπημένος σας φωτογράφος;

Όλες οι εποχές έχουν κάτι να πουν, όπως φαίνεται και στο βιβλίο μου *Ιστορία της Φωτογραφικής Αισθητικής*. Θα ξεχωρίζα τους κορυφαίους Weston και Stiglitz, αλλά και τους Γάλλους τους νεώτερους, όπως τον Duaneau, τους φωτογράφους του μεσοπολέμου, που ήταν τοπιογραφικοί, όπως τον Kertesz. Είναι και η προσφορά στο φιλοσοφικό μέρος της φωτογραφίας, γιατί πέρα από την ανάμνηση, η φωτογραφία είναι μέσο έκφρασης, παγώνεις το χρόνο. Τον Ansel Adams για παράδειγμα, που φωτογράφιζε πάρκα της Αμερικής, στην αρχή τον έβρισκα τεχνοκρατικό και τις φωτογραφίες του «καρτποσταλικές». Όταν ήρθε μία έκθεση του στην Ελλάδα, με πενήντα δικά του τυπώματα μέσα από απλά φαινομενικά τοπία των πάρκων, είδα έναν ολόκληρο ψυχικό κόσμο. Επίσης, ίσως επειδή το στιγμιότυπο είναι κάτι που εγώ δεν έκανα εκτενώς, με συγκινούν οι street photographers.

Δεν φωτογραφίζω αυτό που βλέπω, φωτογραφίζω αυτό που έχω προβλέψει να δω.

Μαυρόασπρες ή έγχρωμες φωτογραφίες;

Η πρώτη μου μεγάλη έκθεση ήταν σε μαυρόασπρες, με μεγάλη επέμβαση στο σκοτεινό θάλαμο. Σήμερα, έχω γυρίσει στην απλή, συμβολική φωτογραφία. Μέσα στο τελευταίο μου βιβλιαράκι, το εικοστό τέταρτο, *Trivialities*, βρίσκεται ολόκληρη η ψυχή μου. Το πρώτο βιβλίο της σειράς, *Οπτική Ενέργεια*, έδειχνε πώς αισθανόμουν την αίσθηση της ηλεκτρικής ενέργειας και πώς αυτή συναντά την ενέργεια του σύμπαντος. Μετά, στο *Ρήσεις και Αντι-ρήσεις*, φωτογραφίζω τη σκιά μου μέσα σε αρχαιολογικούς χώρους. Είμαι εγώ που υπάρχω μέσα σ' αυτό το χώρο, στον οποίο σε λίγο δεν θα υπάρχω. Το τελευταίο, το *Trivialities*, δε μπορώ να το ορίσω. Είναι εικόνες μαυρόασπρες πάλι, από αρχαιολογικούς χώρους που συνδέουν το τότε με το σήμερα. Στην Τεγέα, έχουν βάλει οι αρχαιολόγοι σιδερένια παλούκια, που συνυπάρχουν με το αρχαίο. Οι αρχαίοι δημιουργούν την κατασκευή, εμείς το σύρμα. Προβάλλω το παλαιολιθικό με το σύγχρονο, πώς ερχόμαστε και κατακτούμε το χθες, ενώ είμαστε κι εμείς απ' αυτό το δρόμο.

Ιστορία της Ελληνικής Φωτογραφίας 1839-1970, Πάπυρος Έπαινος της Ακαδημίας Αθηνών

Δημιουργήσατε την πρώτη σχολή επαγγελματικής φωτογραφίας στην Ελλάδα.

Ναι, πράγματι, το 1969 στον ΑΚΤΟ. Για μένα και την εξέλιξή μου, ήταν τεράστιο σχολείο. Στην εξέλιξη των παιδιών, έβλεπα τη δική μου πορεία. Οι μαθητές ήταν

τρόπος εκτόνωσης των ανησυχιών μου. Τους συμβούλευα να αγκαλιάσουν με απέραντο πάθος αυτό που κάνουν, γιατί αυτό θα οδηγήσει στις γνώσεις, ίσως και στην επιτυχία.

Το φωτογραφικό ταλέντο καλλιεργείται;

Η ικανότητα να βλέπεις σωστά κάδρα μέσα στο χώρο υπάρχει έμφυτα. Ορισμένοι μαθητές, χωρίς να είναι καλοί στη φωτογραφία, έκαναν πολύ καλό κάδρο, αλλά δεν μπορώ να πω ότι αυτό είναι ο κανόνας. Είχα εμπειρία και με δυσλεξικούς μαθητές, που παρά τις δυσκολίες, με συγκίνησε το πάθος τους για τη δουλειά.

Ποια θα ήταν μία αντιπροσωπευτική φωτογραφία του Campus του Κολλεγίου στο Ψυχικό;

Μου ζητάς να μιλήσω με την ψυχή, γιατί κανονικά θα έπρεπε να την πάρω, να τη βάλω στο μυαλό, να την κρατήσω κανένα εικοσαήμερο και μετά να απαντήσω. Μιλώ, λοιπόν, συνειρμικά. Νομίζω θα ήταν μαυρόασπρη, στο Μπενάκειο, από τη ζωή σε κάποιο διάλειμμα.

Taj Mahal, 2018

Μαρίνα Βερνίκου '94

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΥΣ

Δανάη Καρατζάνου '14
Χρήστο Γιάγκο '15

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

Όταν τραβάς την καλή φωτογραφία, το ξέρεις!

Πώς αποφασίζετε να ασχοληθείτε επαγγελματικά με τη φωτογραφία;

Όταν ήμουν στο Σχολείο, δεν ήξερα τι ήθελα να κάνω, αλλά από πολύ μικρή ηλικία μου άρεσε να φωτογραφίζω. Σπούδασα φωτογραφία ως δευτερεύουσα εξειδίκευση κι αφού αποφοίτησα, αποφάσισα ότι θα ασχοληθώ μ' αυτό επαγγελματικά. Έδειξα

σε κάποιον οικογενειακό φίλο τις φωτογραφίες και με παρότρυνε να κάνω έκθεση. Είναι πολύ τυχερά τα παιδιά που ξέρουν από νωρίς τι θέλουν να κάνουν κι έχουν περισσότερο χρόνο να ασχοληθούν μ' αυτό που αγαπούν.

Φωτογράφος,
Ιδρύτρια
του Marina Vernicos
Collection
και του Creaid

του κόσμου! Αγαπώ οτιδήποτε έχει σχέση με τη χώρα μας. Είμαι λάτρης του ωραίου και μ' αρέσει ό,τι φωτογραφίζω να βγάξει θετική ενέργεια. Στοιχεία που δεν μου αρέσουν θα τα απομονώσω και θα κρατήσω αυτά που ταιριάζουν στην αισθητική μου.

Πώς έχει επηρεάσει τη δουλειά σας η κυριαρχία των μέσων κοινωνικής δικτύωσης;

Όλη μου η δουλειά γίνεται από τα κοινωνικά δίκτυα. Μέχρι πριν 12 χρόνια, ο μόνος τρόπος να δείξω την δουλειά μου στο ευρύ κοινό ήταν μέσω εκθέσεων. Τώρα με το Instagram έχει πρόσβαση στις φωτογραφίες μου οποιοσδήποτε ενδιαφέρεται.

Τι σας εμπνέει στις φωτογραφίες σας;

Εμπνέομαι από την Ελλάδα, από τα χρώματα και τη θάλασσά μας. Ζούμε στην ομορφότερη χώρα

Εμπνέομαι από την Ελλάδα, από τα χρώματα και τη θάλασσά μας. Ζούμε στην ομορφότερη χώρα του κόσμου!

Μπορείτε μέσω του Instagram να ελέγξετε τη δημοτικότητα μίας φωτογραφίας;

Σίγουρα, μ' έχει βοηθήσει πάρα πολύ! Θα βγάλω μία φωτογραφία, η οποία μπορεί να μου αρέσει εμένα πολύ, να την ανεβάσω στα κοινωνικά δίκτυα και μετά να δω ότι δεν πάει καλά. Στην αρχή θα ξαφνιαστώ, αλλά τελικά θα καταλάβω ότι ο κόσμος έχει δίκιο. Οι φωτογραφίες που αρέσουν είναι πάντα οι καλύτερες. Αυτό με βοηθάει και στην επιχείρησή μου. Τα ρούχα και οι τσάντες που φτιάχνω προκύπτουν από τις φωτογραφίες που αρέσουν περισσότερο στον κόσμο. Δεν έχει σημασία πόσους ακόλουθους έχεις. Όποιος κι αν είναι ο αριθμός τους, το κοινό ξέρει τι είναι ωραίο και τι δεν είναι.

Ποια θεωρείτε ότι είναι τα χαρακτηριστικά ενός επιτυχημένου φωτογράφου;

Είναι καθαρά θέμα αισθητικής. Πώς βλέπεις τα πράγματα και τον κόσμο. Αυτό που λένε να έχεις καλό μάτι, δύσκολα διδάσκεται. Θέλει θάρρος, σίγουρα υπομονή και τύχη. Ο παράγοντας τύχη είναι νούμερο ένα. Ακόμα, είναι σημαντικό να βλέπεις φωτογράφους που σ' εμπνέουν, τη δουλειά τους και μέσα απ' αυτούς να βρεις κι εσύ το δικό σου δρόμο, τη δική σου ματιά. Χρειάζεται να έχεις γνώσεις φωτογραφίας, αλλά θα το έβαζα τελευταίο αυτό. Πλέον, οι φωτογραφικές μηχανές κάνουν τα πάντα. Άρα, θεωρώ σημαντικότερο να έχεις όλα τα υπόλοιπα. Να έχεις καλή αισθητική, καλό μάτι, να αγαπάς αυτό που κάνεις και να βρεις το στυλ σου που θα σε διαφοροποιήσει απ' όλους τους άλλους. Χαίρομαι πολύ όταν βλέπουν μία φωτογραφία και καταλαβαίνουν ότι είναι δική μου.

Η πανδημία έχει επηρεάσει τη δουλειά σας;

Μ' έχει επηρεάσει, γιατί δεν ταξιδεύω όπως ταξιδεύα και η κύρια ασχολία μου στα ταξίδια μου είναι να φωτογραφίζω. Στην πρώτη καραντίνα έκανα πολλές λήψεις από το μπαλκόνι μου στην άδεια Αθήνα. Δεν μπορώ, όμως, να κυκλοφορώ όπου θέλω για να φωτογραφίζω.

Πώς επιλέξατε το βίντεο με το οποίο συμμετείχατε στο διαγωνισμό Global Art Awards Dubai το 2018;

Μέχρι πριν 2 χρόνια το Instagram έκανε κάθε Κυριακή έναν διαγωνισμό με διαφορετικό θέμα κάθε φορά κι όποιος κέρδιζε, έβαζαν το βίντεο ή τη φωτογραφία του στην προσωπική σελίδα του Instagram. Αυτό το κέρδισα δύο φορές με αποτέλεσμα να έχω πάνω από πέντε εκατομμύρια προβολές. Σκέφτηκα ότι για να το βάλουν εκεί, μάλλον θα ήταν πολύ καλό, οπότε το έδωσα και στο διαγωνισμό. Ήταν από τον διάπλου Σπέτσες - Πόρτο Χέλι και δείχνει τους κολυμβητές. Χρησιμοποίησα bird eye view. Γύρισα το βίντεο και

οι άνθρωποι φαίνονται σαν να κολυμπούν προς τα πάνω.

Άρα, προτιμάτε τον πιο σύγχρονο εξοπλισμό;

Προσπαθώ να είμαι ενημερωμένη. Ότι καινούριο, προσπαθώ να το δοκιμάζω. Δεν με ενδιαφέρουν τεχνολογίες που έχουν προηγηθεί. Δεν κοιτάμε πίσω, κοιτάμε μπροστά. Τα τελευταία χρόνια οι περισσότερες φωτογραφίες μου είναι αεροφωτογραφίες με drone.

Τι νιώσατε όταν προταθήκατε για National Geographic's Photographer of the Year το 2018;

Ήταν μία έκπληξη! Απ' όταν αποφάσισα να ασχοληθώ με τη φωτογραφία, το National Geographic ήταν το όνειρό μου. Είναι μία φωτογραφία που τράβηξα πάνω από το Ταζ Μαχάλ στην Ινδία. Σ' όλον τον κόσμο απαγορεύονται οι πτήσεις drones πάνω από μνημεία. Ήθελα, όμως, πολύ να τραβήξω το Ταζ Μαχάλ από ψηλά, γιατί δεν υπάρχει τέτοια φωτογραφία. Πέταξα το drone από την ταράτσα του ξενοδοχείου που ήταν δύο χιλιόμετρα μακριά. Ήταν πρωί και είχε καταχνιά. Όταν τράβηξα τη φωτογραφία ήμουν συγκινημένη! Ήρθε τότε ένας υπάλληλος του ξενοδοχείου και μας είπε ότι απαγορεύονται τα drones. Στη δεύτερη λήψη ήρθε ένας αστυνομικός.

Είχαμε ιδρώσει. Λέμε τώρα θα βρεθούμε σε κελί στην Ινδία. Μόλις περάσαμε τους αστυνομικούς, μου ήρθε να βάλω τα κλάματα. Κι επειδή γλίτωσα από το να με κλείσουν μέσα κι επειδή ήξερα ότι είναι πολύ καλή φωτογραφία. Όταν τραβάς την καλή φωτογραφία, το ξέρεις.

Τι εξοπλισμό παίρνετε μαζί σας όταν πάτε διακοπές;

Παντού κυκλοφορώ μ' όλο τον εξοπλισμό. Δεν με κουράζει, μου αρέσει πολύ να φωτογραφίζω! Βέβαια, καλό είναι να μην έχουμε συνέχεια το κινητό μας. Πρέπει να σταματήσεις κάποια στιγμή και να πεις «Τώρα θα το ζήσω εγώ για μένα». Ήμασταν στην Τανζανία και περιμέναμε 6-8 ώρες στο αυτοκίνητο με τα παιδιά να περάσουν τα γκνυ τον ποταμό για να βρουν φαγητό. Όταν τον διέσχίζαν, ήμασταν τέσσερα άτομα με τις κάμερες ο ένας πάνω στον άλλο. Το πέραςμα κρατάει 5 λεπτά κι επειδή είσαι συνέχεια με την κάμερα, δεν καταλαβαίνεις τι γίνεται. Είπα: «Θα περιμένουμε άλλο κοπάδι γιατί πρέπει να το ξαναζήσουμε αυτό. Δεν το χαρήκαμε.» Ήθελα αυτή τη φορά να δούμε απλώς το θέαμα. Ήταν μαγικό! Συνέβαιναν πράγματα που με τη φωτογραφική μηχανή δεν μπορείς να δεις ή να ακούσεις.

Πώς θα απεικονίζατε το Σχολείο;

Σίγουρα το Μπενάκειο την ώρα που δύει ο ήλιος. Είναι πανέμορφο κτίριο.

Καρέ από διαφημιστικό
σποτ της Hugo Boss, 2019

Η Ελλάδα θα έπρεπε να είναι το Hollywood της Ευρώπης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΥΣ

Χρήστο Μεγκουσίδη '10
Μαρία-Λουίζα Βαφειαδάκη '09

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Χρήστος Μεγκουσίδης '10

Στάθης Πριόβολος '95

Ποιος είναι ο ρόλος ενός διευθυντή φωτογραφίας;

Ο διευθυντής φωτογραφίας πρέπει να δημιουργεί έναν κόσμο από το μηδέν, αυτό που λέμε *painting with light*. Η βασική μας διαφορά από τον φωτογράφο είναι ότι εμείς έχουμε κινούμενη εικόνα, πράγμα που απαιτεί τον ανάλογο φωτισμό σε κάθε κίνηση της κάμερας διότι καλούμαστε να δείξουμε πώς εκτυλίσσεται η σκηνή εκείνη τη στιγμή. Πρέπει να ξέρουμε πώς κινείται ο φακός και πώς αυτό θα φανεί. Σπάνια χρησιμοποιείται αποκλειστικά το φυσικό φως. Για να καταλάβετε τα μεγέθη, στον δεύτερο Harry Potter που είχα δουλέψει, το συνεργείο που έστηνε τα φώτα είχε 140 ηλεκτρολόγους!

Πώς ξεκίνησε η καριέρα σας;

Διευθυντής
Φωτογραφίας,
Κινηματογραφιστής.

Όλα ξεκίνησαν όταν είδα τη *Λίστα του Σίντλερ* σε ηλικία 14 ετών. Με έκανε να σκεφτώ πολλά πράγματα και εκεί μου

μπήκε το «μικρόβιο». Παράλληλα, όμως, είχα λατρεία με τη φυσική. Αφού λοιπόν σπούδασα φυσική αποφάσισα ότι θέλω να ασχοληθώ με τον κινηματογράφο, γκρεμίζοντας κατά κάποιον τρόπο τα σχέδια που είχαν οι γονείς μου για εμένα. Το ίδρυμα Λεβέντη μου εξασφάλισε τα χρήματα για να ασχοληθώ με τον κινηματογράφο, με την προϋπόθεση να έπαιρνα αριστείο στις φυσικές σπουδές μου. Έτσι, δούλεψα στην Αγγλία για 12 χρόνια, όπου συμμετείχα και στα γυρίσματα του δεύτερου Harry Potter.

Τι συμβουλεύετε κάποιον που θέλει να ασχοληθεί με τη διεύθυνση φωτογραφίας;

Για να πετύχει κανείς χρειάζεται δίψα, να θέλεις να το κυνηγήσεις για τους σωστούς λόγους. Έπειτα χρειάζεται επιμονή και πρακτική εμπειρία. Κανένα βιβλίο δεν μπορεί να τα παρέχει αυτά.

Βρέθηκα από τον κλάδο των επιστημών σ' αυτόν της τέχνης, ξεκινώντας από την αρχή, διότι οι δουλειές

“Όλοι μπορούμε να τραβήξουμε μία λήψη με το κινητό μας, αλλά το ποιοτικό αποτέλεσμα και η λεπτομέρεια δεν είναι εύκολη υπόθεση και θέλει μεράκι, για να διατηρήσουμε την τέχνη μας.

του πατέρα μου δεν πήγαιναν καλά ώστε να άξιζε να τον ακολουθήσω. Επομένως, το εύκολο δεν ήταν επιλογή για εμένα και αυτό ήταν τύχη. Η συμβουλή μου στους νεότερους είναι να μην ακολουθήσουν το εύκολο όταν είναι ακόμα νέοι.

Πόσο έχουν αλλάξει τη δουλειά σας τα νέα μέσα;

Το κακό εδώ είναι ότι ο κόσμος συνηθίζει να βλέπει τον εαυτό του με μία «τέλεια εικόνα», προϊόν πολλών φίλτρων, με αποτέλεσμα μία πιο φυσική εικόνα να φαίνεται διαστρεβλωμένη. Την ευαισθησία της ανθρώπινης ψυχής δεν την αγριάζει η τεχνολογία κι αυτό ξεχωρίζει τον άνθρωπο από τη μηχανή. Δεν έχουμε φτάσει ακόμα στο σημείο να μας αντικαθιστά ένα πρόγραμμα. Η τεχνολογία σίγουρα μας διευκολύνει ως προς το τελικό αποτέλεσμα και μας βοηθάει να το ελέγχουμε. Έχουμε μέσα όπως τα drones που κάνουν ευκολότερη τη δουλειά μας. Από την άλλη, υπάρχει κορεσμός σε ό,τι αφορά τη φωτογραφία και τις φωτογραφικές συσκευές. Όλοι μπορούμε να τραβήξουμε μία λήψη με το κινητό μας, αλλά το ποιοτικό αποτέλεσμα και η λεπτομέρεια δεν είναι εύκολη υπόθεση και θέλει μεράκι, για να διατηρήσουμε την τέχνη μας.

δάσω φυσική, όταν εκλέχθηκα αρχισυντάκτης του Θησαυρού, εμπειρία που μου έδωσε πολλά. Μου δόθηκε η ευκαιρία να ανακαλύψω ανεξερεύνητες πτυχές του εαυτού μου, στις οποίες είχα κλίση και δυστυχώς ένα μέσο σχολείο δεν σου παρέχει τις υποδομές και τον χώρο γι' αυτό, σε αντίθεση με το Κολλέγιο.

Ποιο είναι το αγαπημένο σας έργο;

Η λίστα του Σίντλερ παραμένει η αγαπημένη μου ταινία, γιατί μου θυμίζει πώς ξεκίνησα. Έπειτα είναι το *Requiem for a Dream*, που μου δείχνει πώς μπορεί να αξιοποιηθεί το κά-

δρο και το φως για να πεις μία ιστορία. Γενικά, μου αρέσουν οι σκοτεινές ταινίες, γιατί αναλύουν ένα κομμάτι της ανθρώπινης ψυχής που με ενδιαφέρει να κατανοήσω.

Μιλήστε μας για τα βραβεία σας.

Τα βραβεία αφορούσαν δύο ταινίες μικρού μήκους. Όταν ξεκίνησα στα 22 μου, το όνειρο ήταν το Όσκαρ. Αυτή τη στιγμή πάντως δε μου λένε κάτι τα «φαλακρά αγαλματίδια». Δεν σου αλλάζει κάτι στην καθημερινότητά σου, ιδίως όταν κάνεις αυτό που αγαπάς.

Τι είναι αυτό που σας εμπνέει στη δουλειά σας;

Η ευκαιρία να καταλάβεις πώς δουλεύει η ανθρώπινη ψυχή. Προσπαθώντας για παράδειγμα να γυρίσουμε μία σκηνή με μία γυναίκα που προσπαθεί να αυτοκτονήσει, προσπαθούμε να αγγίξουμε το ανθρώπινο κομμάτι που σκέφτεται να αφαιρέσει την ίδια του τη ζωή.

Πώς έχει επηρεάσει η πανδημία τον κλάδο σας;

Φανταστείτε να περνούσατε καραντίνα χωρίς βιβλία, τηλεόραση και μουσική! Πολύ σωστά η ανθρωπότητα βάζει άλλες προτεραιότητες αυτή τη στιγμή κι ευτυχώς έχουμε απόθεμα υλικού για αρκετό καιρό ακόμα. Μετά από αυτή την κατάσταση, όμως, σίγουρα θα αναγνωριστεί πόσο η τέχνη μας κράτησε συντροφιά στα δύσκολα και θα μπορούμε να δημιουργήσουμε πιο άνετα. Έχω μεν μία αγωνία για το πώς θα καταφέρουν να επιβιώσουν οι άνθρωποι της τέχνης, από την άλλη, όμως, προβλέπω πως θα υπάρχει τόση δίψα για τέχνη, που σίγουρα κάτι καλό θα βγει από αυτό.

Σε ποιο βαθμό το Κολλέγιο σας επηρέασε στην επιλογή της επαγγελματικής σας σταδιοδρομίας;

Τελειώνοντας το Σχολείο δεν ήξερα ακόμα τι ήθελα πραγματικά και είχα περάσει στο πανεπιστήμιο για να σπου-

Έχετε συνεργαστεί με παγκοσμίως γνωστές προσωπικότητες και με δημοφιλή brands. Πώς αισθάνεστε;

Η αλήθεια είναι πως στο γύρισμα σκέφτεσαι από πού ξεκίνησες και πού έχεις φτάσει. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι πόση μοναξιά υπάρχει όταν είσαι τόσο ψηλά. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι καλοί, απλοί κι άνθρωποι. Το δυσκολότερο είναι η διαχείριση της δημοσιότητας, δεδομένου ότι δεν την θέλουν όλοι...

Πού δραστηριοποιείστε επαγγελματικά;

Εδώ και 9 χρόνια ζω στο Λος Άντζελες, όπου είναι η βάση μου για διεθνείς δουλειές σε όλο τον κόσμο. Την ίδια στιγμή, αυτή την εποχή είμαστε σε συζητήσεις με τον σκηνοθέτη Κωνσταντίνο Μουσουλή για κάποιες δουλειές στην Ελλάδα γιατί το όνειρο μου είναι να επιστρέψω εκεί. Για εμένα η Ελλάδα θα έπρεπε να είναι το Hollywood της Ευρώπης.

Τι την εμποδίζει από το να το πετύχει;

Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η νοοτροπία, όχι τα χρήματα. Είμαστε κακοί στο τουριστικό μάρκετινγκ και δεν προβάλλουμε τους προορισμούς μας όπως αξίζουν να διαφημίζονται. Σκεφτείτε για παράδειγμα, πώς θα διαφήμιζαν τον θρησκευτικό τουρισμό οι Αμερικάνοι με ένα μέρος όπως τα Μετέωρα!

ANDRO/GYNE

ANDRO/GYNE, 2019

Αλέξανδρος Κορομηλάς '97

Η φωτογραφία ως κοινωνικό μήνυμα

Πώς έχει επηρεάσει η πανδημία τον κλάδο σου;

Όσοι φωτογράφοι ασχολούνται με κάλυψη εκδηλώσεων, είτε σε κοινωνικό είτε σε επιχειρηματικό επίπεδο, έχουν πληγεί ανεπανόρθωτα, γιατί δεν γίνονται εκδηλώσεις, ούτε διαφημιστικές, ούτε κοινωνικές. Το καλοκαίρι, κάναμε κατά βάση βαφτίσεις, στην αρχή με πενιχρά μέτρα προστασίας εκ μέρους του κόσμου. Και το εισόδημα ήταν τουλάχιστον 75% μειωμένο στις διαφημιστικές εκδη-

Φωτογράφος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ

Ροδόπη Εμφιετζόγλου '16

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Αταλάντα Βρέκοσι '15

λώσεις. Όσοι, όμως, φωτογράφοι συνεργάζονται με eshop ή ασχολούνται με την ψηφιοποίηση, εργάζονται κανονικά, ίσως και περισσότερο. Οι εταιρίες που δεν έχουν eshop αναγκάζονται σε μία βεβιασμένη ψηφιοποίηση κι έτσι οι φωτογράφοι που ασχολούνται μ' αυτό το κομμάτι έχουν δουλειά. Οι εικαστικοί φωτογράφοι πλήττονται σημαντικά αυτή την περίοδο, διότι δε λειτουργούν οι γκαλερί. Γενικότερα, όσοι ασχολούνται με τις εικαστικές τέχνες καθώς και οι συνεργάτες του θεάματος και της ψυχαγωγίας έχουν επηρεαστεί σημαντικά.

Ποιο είναι η πιο αξιοσημείωτη δουλειά σου;

Την ανέλαβα ως βοηθός φωτογράφου κι αφορούσε την κάλυψη άρθρου του National Geographic το 2015 με τίτλο *Η μεταθανάτια ζωή στην αρχαία Ελλάδα*. Επισκεφτήκαμε πολλούς αρχαιολογικούς χώρους της Ελλάδας και τραβήξαμε τις φωτογραφίες που θα συνόδευαν το άρθρο.

Τι επιδιώκεις μέσα από τα έργα σου;

Στη δική μου εικαστική δουλειά είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ένα κοινωνικό μήνυμα, γι' αυτό και η μικρή εικαστική παρουσία που έχω αφορά τον καρκίνο του μαστού. Στο πλαίσιο αυτό, έκανα το 2019 το ANDRO/GYNE, μία φωτογραφική έκθεση για τη θηλυκότητα, την σεξουαλικότητα και το να είσαι εν ζωή. Σ' αυτήν αντιπαρατίθενται ένας άντρας και μία γυναίκα, η Christiane Lange κι ο Φοίβος Παπαδόπουλος, που έχει υποβληθεί σε διπλή μαστεκτομή χωρίς μετέπειτα πλαστική επανορθωτική παρέμβαση. Η σειρά εξερευνεί τη δύναμη και την ομορφιά σ' αντίθεση κι αλληλεπίδραση μεταξύ τους. Γενικότερα, η δική μου προσέγγιση στην τέχνη σχετίζεται με την υπογράμμιση ενός μηνύματος που βοηθάει έστω κι έναν άνθρωπο. Έτσι θέλω εγώ να εκφράζομαι.

Πώς μπορεί ένας φωτογράφος να προσφέρει στήριξη σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες;

Όπως ο καθένας μπορεί. Εννοείται πως υπάρχουν οργανισμοί με συστηματική δραστηριότητα, οπότε κι ο καλλιτέχνης στρατεύεται από μία συνθήκη που τον θέλει να βοηθά για συγκεκριμένο project. Όσον αφορά την τέχνη, συνήθως υπάρχει ελλιπής επικοινωνία σχετικά με τις πραγματικές συνθήκες μίας κατάστασης. Η φωτογραφία μπορεί να λειτουργήσει επικοινωνιακά ενημερώνοντας με όσο αντικειμενικό ή υποκειμενικό τρόπο μπορεί για ένα τρέχον ζητή-

Αν δεν υπήρχε ο φωτογραφικός όμιλος του Κολλεγίου, δε θα είχα γίνει φωτογράφος.

μα που φέρνει κάποιους συνανθρώπους μας σε δύσκολη θέση. Μπορεί να είναι μία απλή δημοσίευση στο Facebook, μία ολοκληρωμένη εικαστική εργασία ή ένα φωτορεπορτάζ.

Τι ρόλο παίζει η τύχη σε μία φωτογραφία;

Όταν μιλάμε για φωτογραφία δρόμου παίζει καθοριστικό ρόλο, οπότε χρειάζεται χρόνος κι υπομονή. Όταν, όμως, μιλάμε για ελεγχόμενες συνθήκες φωτισμού και λήψης, εξαρτάται από τον προϋπολογισμό και από τα σωστά εργαλεία. Οι επαγγελματίες φωτογράφοι γνωρίζουν και τα εργαλεία και τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να προσεγγιστεί ένα θέμα και προσφέρουν στον πελάτη αυτή την τεχνογνωσία. Με την εξέλιξη, όμως, της τεχνολογίας, έχουν απλοποιηθεί κάποια πράγματα και μπορεί οποιοσδήποτε ασχοληθεί λίγο παραπάνω, να προσεγγίσει μία λύση στο πρόβλημά του χωρίς να χρειαστεί να προσλάβει κάποιον επαγγελματία. Παρ' όλη αυτά, δεν εκλείπει ποτέ η ανάγκη να υπάρχει κάποιος έμπειρος, που διαθέτει την τεχνογνωσία να ασχοληθεί με την εικόνα.

Τι πιστεύεις για την επάνοδο τεχνολογιών του παρελθόντος στον χώρο της φωτογραφίας;

Η παραδοσιακή φωτογραφία δε θα σταματήσει να αποτελεί αντικείμενο δραστηριοποίησης ανθρώπων που θέλουν να ασχοληθούν μ' αυτή. Η μίμηση αυτών των τεχνικών με ψηφιακά μέσα δεν με βρίσκει αντίθετο. Προσωπικά, έχω εμπειρία σκοτεινού θαλάμου, της αναλογικής φωτογραφίας, οπότε όταν θέλω να μιμηθώ αυτή την ατμόσφαιρα, γνωρίζω πως είναι το πραγματικό. Είναι μεγάλη διευκόλυνση το γεγονός ότι έχω αυτά τα εργαλεία στη διάθεσή μου. Η αναλογική φωτογραφία ως διαδικασία δεν θα χάσει την αξία της. Η πρόοδος της τεχνολογίας δίνει το έναυσμα σε κάποιον που δεν είχε έρθει σ' επαφή μ' αυτή την πραγματικότητα, να την εξερευνήσει κι ίσως να ασχοληθεί.

Ποιους φωτογράφους θαυμάζεις και γιατί;

Είναι αρκετοί αυτοί που θαυ-

μάζω. Ο πρώτος που με εντυπωσίασε η δουλειά του ήταν ο Robert Carra, ο οποίος είχε φωτογραφίσει την απόβαση στη Νορμανδία. Ο τεχνικός του σκοτεινού θαλάμου έκαψε το φιλμ του όταν το πήγε για εμφάνιση, οπότε σώθηκαν ελάχιστες φωτογραφίες, σχεδόν κατεστραμμένες από την απόβαση στη Νορμανδία.

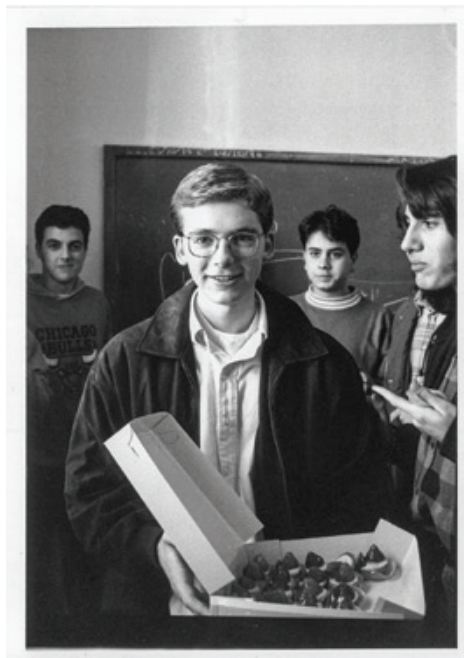
Το Κολλέγιο σου έδωσε φωτογραφικά ερεθίσματα;

Αν δεν υπήρχε ο φωτογραφικός όμιλος του Κολλεγίου, δεν θα είχα γίνει φωτογράφος. Υπήρχε κάτω από το κτίριο θετικών επιστημών, το σημερινό κτίριο IB, ένας σκοτεινός θάλαμος, τον οποίο χρησιμοποιούσε το μάθημα επιλογής φωτογραφία κι ο φωτογραφικός όμιλος.

Τι συμβουλές δίνεις σ' έναν τελειόφοιτο που θέλει να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη φωτογραφία;

Αν θέλει να ασχοληθεί εικαστικά, δεν υπάρχει καμία συμβουλή γιατί είναι εντελώς προσωπικό. Στο κομμάτι της επαγγελματικής φωτογραφίας είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να υπάρχει μία ευχέρεια σ' όλα τα μέσα οπτικής επικοινωνίας. Δηλαδή, ο επαγγελματίας του μέλλοντος δε νοείται να κάνει μόνο βίντεο, μόνο φωτογραφία, ή μόνο μοντάζ, αλλά να μπορεί να κάνει τα πάντα σχετικά καλά και να επικεντρω-

θεί σ' εκείνο το οποίο κάνει καλύτερα. Το επιχειρηματικό μοντέλο του φωτογράφου, όπως το ξέραμε, τείνει να εξαφανιστεί. Υπάρχουν ακόμα πολλά φωτογραφεία, αλλά λειτουργούν πολύ δύσκολα. Υπάρχει μία κίνηση προς την προσέγγιση της εικόνας σφαιρικά, ως οπτική επικοινωνία και σ' αυτό εντάσσεται και η κινούμενη εικόνα, το βίντεο και η γραφιστική. Υπάρχουν ακόμα επαγγελματίες συνάδελφοι με σοβαρή κι αξιόλογη εξειδίκευση, αλλά οι συνθήκες γίνονται όλο και δυσκολότερες. Η τεχνολογία ναι μεν δίνει περισσότερα εργαλεία στον κόσμο, ώστε να μην χρειάζεται τον επαγγελματία, αλλά ταυτόχρονα δίνει εργαλεία και στους επαγγελματίες που καλούμαστε να τα χρησιμοποιήσουμε, για να καλύψουμε μεγαλύτερες ανάγκες επικοινωνίας των πελατών μας.

Ο εορτάζων, 1996

Καταιγίδα στην Μποτσουάνα, 2020

Ναταλία Μπουγαδέλη '13

Φωτογραφίζοντας το κρυμμένο χαμόγελο

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΙΣ

Μπέκη Παπασταυροπούλου '10
Σίλια Καρβούνη '19

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Κωνσταντίνος Μιχαλόπουλος '17

Ποια ήταν η πρώτη σου επαφή με τη φωτογραφία;

Η πρώτη μου επαγγελματική εμπειρία ως φωτογράφος ήταν όταν κλήθηκα στο Λύκειο να φωτογραφίσω τον πρέσβη της Δημοκρατίας του Κονγκό για ένα περιοδικό. Με πλήρωσαν εκατό ευρώ – δύο χαρτονομίσματα των πενήντα ευρώ, τα οποία έχω βάλει σε κορνίζα στο δωμάτιό μου δίπλα στην φωτογραφία του πρέσβη. Το να σε εμπιστευτεί κάποιος σε μικρή ηλικία και να κάνεις μία σημαντική δουλειά σου δίνει κουράγιο και θάρρος ότι μπορείς να τα καταφέρεις.

Από τι εμπνέεσαι;

Ως διευθύντρια φωτογραφίας προσπαθώ να πάρω έμπνευση από οπουδήποτε μπορώ, πάντα με γνώμονα το αντικείμενο που φωτογραφίζω. Μεταξύ άλλων, πηγή έμπνευσης είναι και το διαδίκτυο που δίνει πρόσβαση σε πολλά καλλιτεχνικά ερεθίσματα.

—
Διευθύντρια
φωτογραφίας,
Ιδρύτρια
Blue Slate Films.

Γιατί επέλεξες να δραστηριοποιηθείς επαγγελματικά στη Νέα Υόρκη; Θα επέστρεφες στην Ελλάδα;

Διότι εκεί σπούδασα, οπότε ήταν εύκολο με τους ανθρώπους που γνώρισα, ως φοιτήτρια, να μπορέσω να εξελιχθώ και επαγγελματικά. Όταν αποφοίτησα από το πανεπιστήμιο, ξεκίνησα μία δική μου εταιρεία. Θέλω να επιστρέψω στην Ελλάδα, αυτήν την στιγμή, όμως, δεν το βλέπω για τα επόμενα χρόνια, διότι έχω την εταιρεία μου που έχει πολλές ευθύνες και η δουλειά πηγαίνει καλά.

Μία εικόνα είναι πράγματι χίλιες λέξεις;

Είναι αλήθεια! Μπορείς πραγματικά να πεις πολλές ιστορίες και να δείξεις καταστάσεις που θα ήταν δύσκολο να τις περιγράψεις γραπτά ή προφορικά. Η εικόνα έχει μεγάλη δύναμη και το βλέπουμε αυτό και στην καθημερινότητά μας, μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

Εάν δεν έχεις την πειθαρχία και τη γνώση του πώς να χρησιμοποιείς μία κάμερα, ακόμα κι αν έχεις την καλύτερη κάμερα στον κόσμο και την καλύτερη στιγμή μπροστά σου, είναι πιο δύσκολο.

Η τύχη επηρεάζει μία λήψη;

Ασφαλώς. Όμως, εάν δεν έχεις την πειθαρχία και τη γνώση του πώς να χρησιμοποιείς μία κάμερα, ακόμα κι αν έχεις την καλύτερη κάμερα στον κόσμο και την καλύτερη στιγμή μπροστά σου, είναι πιο δύσκολο. Οπότε ναι μεν η τύχη παίζει ρόλο, αλλά πρέπει κι εσύ να έχεις τις γνώσεις και να είσαι στο σωστό μέρος τη σωστή στιγμή.

Προτιμάς ασπρόμαυρες ή έγχρωμες φωτογραφίες;

Προτιμώ τις έγχρωμες, διότι μπορείς να πεις περισσότερες ιστορίες με τον συσχετισμό των χρωμάτων. Αλλά θεωρώ πως και οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες έχουν μεγάλη δύναμη, διότι μόνο με τον φωτισμό, το άσπρο ή το μαύρο και τις σκιές μπορείς να πεις μία εξίσου δυνατή ιστορία. Αφαιρώντας το χρώμα μπορείς να επικεντρωθείς περισσότερο στις σκιές και στις αντιθέσεις της φωτογραφίας και κατ' επέκταση στο θέμα της.

Γιατί σήμερα επιστρέφουν στον κλάδο της φωτογραφίας τεχνολογίες του παρελθόντος;

Όσο πιο υψηλής ανάλυσης γίνονται οι φωτογραφίες, τόσο προσπαθεί ο κόσμος να βρίσκει τρόπους ώστε να μη φαίνεται η φωτογραφία τόσο ψηφιακή. Γι' αυτό κάποιοι ανατρέχουν στις τεχνολογίες του παρελθόντος, όπως το φιλμ, ή χρησιμοποιούν ειδικά φίλτρα με το ίδιο αποτέλεσμα. Αυτό υπάρχει ως τάση περισσότερο στους ερασιτέχνες. Φυσικά υπάρχουν και πολλοί γνωστοί φωτογράφοι που επιλέγουν να τραβήξουν φωτογραφίες με φιλμ.

Πώς έχουν επηρεάσει τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης το επάγγελμά σου;

Σίγουρα βοηθούν, διότι αντί να έχεις μία γκαλερί με λίγες επισκέψεις την ημέρα, μπορείς να έχεις φωτογραφίες στο Instagram ή σε μία ιστοσελίδα με χιλιάδες θεατές διαδικτυακά. Από την άλλη, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ο κλάδος μας μπορεί να χαθεί μέσα σ' αυτή τη θάλασσα όλων των φωτογραφιών των χρηστών. Θεωρώ ότι γενικά υπάρχουν περισσότερα θετικά παρά αρνητικά.

Ποιο διευθυντή φωτογραφίας θα ξεχώριζες;

Πραγματικά θαυμάζω την Ολυμπία Μυτιληναίου, που είναι από τις κορυφαίες γυναίκες στην Ελλάδα αλλά και την Ευρώπη.

Η πανδημία αποτέλεσε για εσένα πηγή έμπνευσης, καθώς κατέκτησες τη δεύτερη θέση στον διαγωνισμό της Νέας Υόρκης με θέμα την ανάγκη χρήσης μάσκας.

Στην πρώτη καραντίνα, τον Μάιο, ο κυβερνήτης της Νέας Υόρκης, Andrew Cuomo, μαζί με την κόρη του Mariah Kennedy διακήρυξαν διαγωνισμό για τη διαφημιστική καμπάνια προώθησης του μηνύματος της χρήση μάσκας. Ήρθαμε δεύτεροι με ελάχιστη διαφορά ψήφων και γι' αυτό προβλήθηκαν και τα δύο σποτ σ' όλα τα αμερικανικά κανάλια.

Πώς επηρέασε η πανδημία τον κλάδο σου;

Έχει επηρεάσει όλους τους κλάδους συμπεριλαμβανομένου και του κινηματογραφικού. Για 2-3 μήνες απαγορευόταν να κάνουμε γυρίσματα, έπρεπε να δουλεύουμε από το σπίτι, το οποίο ήταν δύσκολο. Επειδή πλέον οι καταναλωτές δεν πηγαίνουν συχνά στα καταστήματα, υπάρχει μεγάλη ζήτηση για βίντεο και φωτογραφίες. Ναι μεν έχει επηρεαστεί ο κλάδος μας, αλλά καταφέραμε να προσαρμοστούμε.

Τι θα συμβούλευες ένα τελειόφοιτο που θέλει να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη διεύθυνση φωτογραφίας;

Να μην επικεντρώνεται μόνο στην καλλιτεχνική πλευρά του επαγγέλματος. Το να έχεις κάποιο καλλιτεχνικό ερέθισμα είναι σημαντικό, αλλά ακόμα πιο σημαντικό είναι να έχεις και το επιχειρηματικό ερέθισμα.

Ο ελεύθερος επαγγελματίας πρέπει να φοράει όλα τα καπέλα, απ' αυτό του διαφημιστή μέχρι αυτό του λογιστή της επιχείρησής του.

Το Κολλέγιο σου έδωσε σχετικά ερεθίσματα;

Το Κολλέγιο μου έδωσε τις πρώτες ύλες που χρειαζόμουν για να έχω μία σταδιοδρομία όπως τώρα. Δεν ήμουν μέλος του φωτογραφικού ομίλου, ούτε στην ομάδα του Θησαυρού, αλλά ήμουν μέλος του επιχειρηματικού ομίλου, το οποίο θεωρώ ότι ήταν ένα από τα πιο σημαντικά κομμάτια της φοίτησής μου, διότι έλαβα επιχειρηματικές γνώσεις. Η μεγάλη διαφορά που βλέπω από τους συμφοιτητές μου στο New York University είναι ότι δεν σκέφτονται επιχειρηματικά. Δηλαδή φοίτησαν 4 χρόνια στο πανεπιστήμιο και προσπαθούν να βρουν δουλειές ως καλλιτέχνες. Ως μέλος του επιχειρηματικού ομίλου έμαθα το τι χρειάζεσαι για να ξεκινήσεις μία επιχείρηση και με βοήθησε στο να πάρω την απόφαση να δημιουργήσω τη δική μου.

Φωτογραφία είναι η στιγμή

Πώς προέκυψε η αγάπη σας για τη φωτογραφία;

Σε μικρή ηλικία μου έδωσε ο πατέρας μου την πρώτη φωτογραφική μηχανική και αμέσως κατάλαβα πόσο μ' αρέσει. Άρχισα να πειραματίζομαι, να ζητάω δώρα σχετικά με τη φωτογραφία. Ήμουν η πηγή του αρχείου των φωτογραφιών του Σχολείου και

των παιδικών πάρτι. Στα reunion ήμουν η κοπέλα με τη φωτογραφική μηχανή. Εκείνη την εποχή, δεν τις μοιράζαμε όμως.

—
Φωτογράφος

ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ ΣΤΗ

Βασιλική Γιαννάκη '10

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Κωνσταντίνος Μιχαλόπουλος '17

Συμμετείχατε στη φωτογραφική ομάδα του Θησαυρού ή στον φωτογραφικό όμιλο;

Όχι. Στο Σχολείο ασχολούμουν με τα θεατρικά και χορευτικά δρώμενα. Καθοριστικό ρόλο στην πορεία μου είχε παίξει ότι το Σχολείο μας είχε πάει εκδρομή στο εργοστάσιο της Kodak στο Μαρούσι. Ήταν η πρώτη φορά που έμπαινα σε σκοτεινό θάλαμο και αισθάνθηκα σαν να μπαίνω σε ναό. Μέχρι τότε για μένα η φωτογραφία ήταν χόμπι κι εκεί συνειδητοποίησα ότι μπορεί να γίνει επάγγελμα. Τότε, ξεκίνησα να παίρνω περιοδικά μόδας. Το κτίριο του Μπενακειού ήταν έμπνευση για μένα. Οι πρώτες μου φωτογραφίες ήταν ο διάδρομος του Μπενακειού, με πιο χαρακτηριστική μια ασπρόμαυρη με ωραίο φως από τον ήλιο από τη μία άκρη έως την άλλη.

Από τι είδους θέματα αποτελείται το portfolio σας;

Σήμερα κάνω πολλή μόδα και αρχιτεκτονική, αλλά και πορτρέτο, διαφήμιση. Δεν κάνω ρεπορτάζ. Από εκεί και πέρα είναι λίγο πως τα φέρνει ο καιρός. Πριν από 10 χρόνια, δούλευα μόνο σε περιοδικά. Τα τελευταία 7 χρόνια, που τα περιοδικά έχουν πτωτική τάση, ασχολούμαι με τη φωτογράφιση σπιτιών και ξενοδοχείων, κυρίως μέσω του Instagram, το οποίο έχει φέρει καινούργιο πελατολόγιο.

Ποιες ήταν οι σπουδές σας πάνω στη φωτογραφία;

Μετά το Κολλέγιο πήγα στη Focus, τη σχολή του Τάκη Ζερδεβά, με ειδίκευση στη μόδα.

Η σχολή ήταν τριετής με μαθήματα χημείας, φυσικής, μαθήματα επιλογής, όπως μόδα, διαφήμιση, ρεπορτάζ, πορτρέτο. Αντίθετα, σήμερα η σχολή φωτογραφίας είναι μονοετής, το μάθημα είναι πρόχειρο, γιατί δεν υπάρχει ούτε χρόνος, ούτε χρήματα. Οι φοιτητές δεν μαθαίνουν πλέον εκτύπωση μιας και δεν υπάρχει σήμερα ο σκοτεινός θάλαμος. Στο Σχολείο δεν έδινα σημασία στο μάθημα με κάρβουνο, αλλά στη σχολή ήταν πολύ χρήσιμο για τη μελέτη της προοπτικής.

Ποια χαρακτηριστικά θεωρείτε ότι έχει ένας επιτυχημένος φωτογράφος και ποιον έχετε πρότυπο;

Δεν υπάρχουν χαρακτηριστικά επιτυχημένου φωτογράφου, καθώς η λέξη είναι σχετική. Από φωτογράφους πάντα μ' άρεσε από την Ελλάδα ο Τάσος Βρεττός. Στην Δ' δημοτικού είχα φωτογραφηθεί για το εξώφυλλο του δίσκου των Σπάθα, Λέκκα και Αρανίτση γύρω από την περιοχή των

Δεν μπορεί να φτάσει η ψηφιακή φωτογραφία την ποιότητα του φιλμ.

Σπάτων, από τον Τάσο Βρεττό. Έπειτα, τον παρακολουθούσα στα περιοδικά μόδας. Στο τρίτο έτος της σχολής, ο Τάσος Βρεττός με δέχτηκε για πρακτική δίπλα του και αντί για 6 μήνες έμεινα 7 χρόνια. Ο Τάσος ήταν σε όλα πολύ καλός και τον είχα πρότυπο, οπότε το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Από ξένους φωτογράφους θαύμαζα τους Peter Lindbergh και από πιο παλιούς τον Helmut Newton και τον Bresson.

Όταν πάω διακοπές, πάω διακοπές! Δεν παίρνω τίποτα μαζί μου. Εμείς οι φωτογράφοι δεν φωτογραφίζομαστε εύκολα, γιατί έχουμε μάθει να είμαστε πίσω από το φακό. Κάθε Φεβρουάριο, όμως, πάω μεγάλα ταξίδια και παίρνω όλο τον εξοπλισμό μου. Εκεί κάνω διακοπές, ξεκουράζομαι και βγάζω το φυσικό τοπίο, τις καλλιτεχνικές λήψεις της επιλογής μου.

Τι πιστεύετε για την επαναφορά των τεχνολογιών του παρελθόντος στον κλάδο της φωτογραφίας;

Αν κι ο οραματισμός του σκοτεινού θαλάμου είναι μαγικός, σήμερα δεν δουλεύω με φιλμ. Το να βλέπεις ένα άσπρο χαρτί να μεταμορφώνεται στην εικόνα είναι μαγικό. Δεν μπορεί να φτάσει η ψηφιακή φωτογραφία την ποιότητα του φιλμ. Όμως, σήμερα ο χρόνος είναι χρήμα κι έχει σταματήσει πλέον η χρήση της παλιάς τεχνολογίας. Όταν μ' ένα κινητό έχεις τη λήψη σε 3 δευτερόλεπτα δεν μπορείς να περιμένεις 10 ημέρες για να είναι έτοιμη, γιατί ο πελάτης τη θέλει χθες.

Τι αναμνήσεις σας ξυπνούν τα έργα σας;

Τα ερεθίσματα και οι σκέψεις που δημιουργεί μία εικόνα είναι φοβερά. Όλα τα έργα μου κρύβουν μία ιστορία. Ένα project με τα γήπεδα ποδοσφαίρου που δούλευα 7 χρόνια, κρύβει από πίσω μία φανταστική πορεία του Παναθηναϊκού! Ένα άλλο project που δουλεύω είναι οι γέφυρες. Έχω φωτογραφίσει ογδόντα με εκατό γέφυρες σε διάφορα ταξίδια μου, όπως στην Κόστα Ρίκα και την Κίνα. Όλες οι φωτογραφίες έχουν από πίσω συνήθως κάτι χαρούμενο, όπως έναν έρωτα, μία φίλια, μία συνεργασία. Το ίδιο και στις επαγγελματικές δουλειές, μόνο που, επειδή είναι πολλές, δεν τις θυμόμαστε όλες.

Ποια ήταν η πρώτη σας φωτογραφία;

Μία από τις πρώτες μου φωτογραφίες ήταν στα λουλουδάδικα στο Σύνταγμα. Στη σχολή μας έδωσαν μία εργασία με θέμα να τραβήξουμε μία ασπρόμαυρη φωτογραφία και σε κάποια σημεία έγχρωμη. Είχα τραβήξει μια φωτογραφία κοντινή με πολλά τριαντάφυλλα, όπου ήταν όλα ασπρόμαυρα και ένα μόνο κόκκινο, το οποίο έπρεπε να γίνει κατά τη λήψη.

Όταν πηγαίνετε διακοπές, παίρνετε μαζί σας όλο τον εξοπλισμό σας;

Τι γνώμη έχετε για τη νέα εικονική καθημερινότητα και πώς αντιπαραβάλλεται αυτή με τη δουλειά σας μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης;

Είμαι η πρώτη που φωνάζω και λέω πως το Instagram δεν είναι η ζωή μας! Οι αρνητικές συνέπειες της νέας εικονικής πραγματικότητας προβάλλονται τόσο από την ταινία *Social Dilemma*, όσο και από τα διάφορα ψυχολογικά προβλήματα που δημιουργούνται στους ανθρώπους, από τη χρήση ή μη του like. Συγκεκριμένα, το επάγγελμα του φωτογράφου είναι αρκετά μοναχικό και δύσκολο. Από τη μία, οι χρόνοι είναι περιορισμένοι, οι καιρικές συνθήκες δεν είναι πάντα ιδανικές και οι εξωτερικοί παράγοντες επηρεάζουν τη φωτογραφική λήψη. Από την άλλη, όμως, τα καλά του επαγγέλματός μου είναι ότι κάνω πολλά ταξίδια. Αν βρίσκομαι κάπου για δουλειά και τύχει ν' ανεβάσω μία φωτογραφία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, πολλοί μπορεί να νομίζουν ότι κάνω διακοπές, ενώ εκείνη τη στιγμή έτυχε απλώς να βγάλω μία φωτογραφία. Υπάρχουν φορές που δουλεύω και θέλω να φωτογραφίσω κάτι που βλέπω, αλλά δεν μπορώ λόγω έλλειψης χρόνου. Και χάνεται η στιγμή έτσι. Γιατί δεν είναι ότι δεν μπορώ να ξαναπάω την επόμενη ημέρα. Είναι ότι έχει φύγει αυτό που είδα εκείνη την ώρα. Γιατί η φωτογραφία είναι η στιγμή!

Πώς ήταν η εμπειρία σας ως φιλοξενούμενη φωτογράφος στην τηλεοπτική παραγωγή *Greece's Next Top Model 3* με θέμα τους εναλλακτικούς γάμους;

Ήταν υπέροχη εμπειρία! Όταν μου έδωσαν τη δουλειά είπα «Είναι ραμμένη για μένα!». Η παραγωγή και οι συντελεστές ήταν εξαιρετικοί και δίπλα τους έμαθα πολλά. Πρώτη φορά συνεργάστηκα σε τηλεοπτική παραγωγή και είδα την τηλεοπτική φωτογραφία, η οποία είναι ειδική κατηγορία. Συγχρόνως, είχα τεράστια ευθύνη γιατί μέσα από τη φωτογραφία κρίνονται τα μοντέλα. Θα συμμετείχα ξανά σε κάτι αντίστοιχο, γιατί μέσω αυτού προβάλλεται η δουλειά μου, χωρίς να είμαι πρωταγωνίστρια.

Aegean Dreaming, 2018

Λήψεις που κόβουν την ανάσα

Πώς από τις σπουδές στο Management και το Marketing αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη λήψη εικόνων και βίντεο μέσω της τεχνολογίας των drones;

Ξεκίνησα να ασχολούμαι με drones πριν μερικά χρόνια, έχοντας ως χόμπι τη λήψη βίντεο στο άθλημα της ιστιοσανίδας. Σιγά-σιγά τα βίντεο που δημιουργούσα άρχισαν να γίνονται δημοφιλή σε παγκόσμιο επίπεδο κι έτσι ξεκίνησα να ασχολούμαι επαγγελματικά μ' αυτό καλύπτοντας κι άλλους τομείς, όπως προωθητικά βίντεο για επιχειρή-

—
Ιδρυτής της
Tom Drones
Aerial
Cinematography

σεις, εναέρια πλάνα για ειδησεογραφικά πρακτορεία κ.ά.

Τι είδους εκπαίδευση λάβατε;

Εκπαιδεύτηκα σε πιστοποιημένη σχολή στην Αθήνα για το χειρισμό ΣΜΗΕΑ και έδωσα θεωρητικές και πρακτικές εξετάσεις. Παρ' όλ' αυτά τα περισσότερα τα έμαθα μόνος μου με πολλή εξάσκηση, διάβασμα και πετώντας πολλές ώρες σε διάφορες καιρικές συνθήκες και τοποθεσίες.

Ποιο ήταν το πρώτο σας drone;

Ξεκίνησα με το DJI Phantom 4.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ

Βαγγέλη Τσιφλάκο '18

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

Οι εναέριες λήψεις προσθέτουν αξία σ' ένα βίντεο και δίνουν μία άλλη οπτική στους θεατές, η οποία πολλές φορές κόβει την ανάσα.

Η εταιρεία σας δραστηριοποιείται στον χώρο της εναέριας κινηματογράφησης. Τι ακριβώς περιλαμβάνει το συγκεκριμένο αντικείμενο;

Η Tom Drones δημιουργεί βίντεο με σκοπό την προώθηση των προϊόντων και υπηρεσιών μίας επιχείρησης. Επιπλέον, καλύπτει οποιαδήποτε μορφή εκδήλωσης, από γάμους μέχρι ιστιοπλοϊκούς αγώνες, αγώνες αυτοκινήτου ή ακόμα και τη ζωντανή μετάδοση κάποιου σημαντικού γεγονότος.

Σας έχει συμβεί κάποιο απρόοπτο περιστατικό;

Είναι συχνό φαινόμενο κατά την πτήση να χάσεις μερικώς ή τελείως τον έλεγχο του drone. Παρ' όλη αυτά υπάρχουν συγκεκριμένες ενέργειες τις οποίες μπορεί και πρέπει να κάνει ο χειριστής, για να ανακτήσει ξανά τον έλεγχο. Ειδικά σε συνθήκες με ισχυρό άνεμο ή και κατά τη διάρκεια της νύχτας, ο χειρισμός του drone θέλει ιδιαίτερη προσοχή. Δεν θα ξεχάσω μια συγκεκριμένη πτήση πάνω από τη θάλασσα κοντά στο Ξυλόκαστρο, όπου η ταχύτητα του ανέμου αυξήθηκε πολύ απότομα λόγω απότομης σφοδρής κακοκαιρίας και παραλίγο να χάσω το drone. Στις περισσότερες πτήσεις που έχω κάνει ενώ είμαι μέσα σε κινούμενο σκάφος ή πλοίο, είναι συχνό να χαθεί ο έλεγχος για κάποιο διάστημα.

Τι εξοπλισμός απαιτείται; Πώς προστατεύετε από την ενδεχόμενη μερική ή ολική καταστροφή του;

Ανάλογα με το κάθε έργο που αναλαμβάνουμε χρησιμοποιούμε διαφορετικό εξοπλισμό και συνεργάτες. Υπάρχει η δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης για drones στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Τι το ιδιαίτερο προσφέρει η τεχνολογία των drones στη λήψη εικόνων και βίντεο σε σχέση με τη στατική φωτογραφική κάμερα που όλοι γνωρίζουμε;

Οι εναέριες λήψεις προσθέτουν αξία σ' ένα βίντεο και δίνουν μία άλλη οπτική στους θεατές, η οποία πολλές φορές κόβει την ανάσα. Ακόμα, με τα drones είναι πολύ πιο εύκολο και οικονομικό για μία επιχείρηση να χρησιμοποιήσει εναέρια πλάνα, επειδή και τα έξοδα ενοικίασης ενός ελικοπτερου, όπως συνήθως γινόταν παλιότερα, για εναέρια πλάνα είναι αρκετά υψηλά αλλά και σε αρκετές περιπτώσεις υπάρχουν περιορισμοί.

Υπάρχει κάποιος εικονολήπτης drone που αποτελεί έμπνευση για εσάς;

Υπάρχουν αρκετοί εικονολήπτες που χρησιμοποιούν

drones κι έχουν μεγάλο ταλέντο σ' αυτό τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Οι καλύτεροι χειριστές που έχω δει είναι στην Κίνα.

Πώς έχει επηρεάσει η υγειονομική κρίση τον κλάδο σας;

Λόγω της πανδημίας έχουν μειωθεί πολύ οι εκδηλώσεις κι αυτό φυσικά έχει επιπτώσεις και σε εμάς.

Η ραγδαία ανάπτυξη των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχει επηρεάσει τον χώρο σας; Πώς προστατεύετε τα πνευματικά δικαιώματα της δουλειάς σας;

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι πολύ σημαντικά και βοηθούν πολύ στην προώθηση της εργασίας μας. Τα πνευματικά δικαιώματα και η προστασία αυτών είναι ένας ιδιαίτερα πολύπλοκος τομέας και θέλει ιδιαίτερη προσοχή από τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο χώρο αυτόν. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που έχουμε δει υλικό μας να χρησιμοποιείται από άλλους χωρίς τη συναίνεσή μας. Συμβουλευόμαστε ειδικούς στα θέματα αυτά και προσπαθούμε να ενημερωνόμαστε για τις εξελίξεις.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Είναι λίγο δύσκολο να κάνεις σχέδια αυτή την περίοδο μ' όλα αυτά που συμβαίνουν, οπότε τα σχέδιά μας αφορούν πιο πολύ στο άμεσο μέλλον. Γενικά, αυτή την περίοδο προσπαθούμε να κάνουμε νέες συνεργασίες και να προετοιμαστούμε όσο το δυνατόν καλύτερα για την περίοδο που ακολουθεί.

Τι συμβουλή δίνετε σε κάποιον τελειόφοιτο που θέλει να ασχοληθεί με τα drones και τη λήψη βίντεο; Απαιτεί ταλέντο ή διδάσκεται;

Κάθε αρχή και δύσκολη. Η ενασχόληση με τα drones απαιτεί πάρα πολύ χρόνο, διάβασμα και πολλές ώρες πτήσης. Θα πρότεινα σε κάποιον να ξεκινήσει με μικρά βήματα και σιγά-σιγά, αν δει ότι είναι κάτι που του αρέσει, να συνεχίσει. Σίγουρα, το ταλέντο βοηθάει, αλλά πολλά πράγματα μπορούν να διδαχθούν από κάποιον πιο έμπειρο χειριστή.

Μοιραστείτε μαζί μας μία σχολική σας ανάμνηση που σας έχει μείνει αναλλοίωτη στο πέρασμα του χρόνου.

Θυμάμαι έντονα το τρέξιμο και τα παιχνίδια με τους συμμαθητές μου στο δάσος του Δημοτικού της Κάντζας, ανάμεσα σε μονοπάτια και θάμνους. Τότε, μας έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση η αχανής έκταση του Campus!

Alter ego, 2019

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ

Ασπασία Στελλακάτου-
Λοβέρδου '17

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Ασπασία Στελλακάτου-
Λοβέρδου '17

Φωτογραφία: μία ιδιαίτερη γλώσσα

Είστε αυτοδίδακτη φωτογράφος. Πώς καλλιεργήσατε τη σχέση σας με τη φωτογραφία και ποια ήταν τα πρώτα ερεθίσματά σας στο χώρο;

Ναι, είμαι αυτοδίδακτη. Στις σχολικές εκδρομές κατάλαβα ότι με απορροφά πολύ η φωτογραφία. Έφερνα την κάμερα και δεν σταματούσα. Μάλιστα το είχε παρατηρήσει ένας καθηγητής και μου είχε πει «Είσαι κολλημένη στην κάμερά σου και πρέπει κάτι να κάνεις γι' αυτό». Πρέπει να ήμουν 14-15. Μετά δεν το εγκατέλειψα ποτέ! Δεν έκανα κάποιες συγκεκριμένες σπουδές

στις οποίες έμαθα τεχνικές. Έκανα πιο πολύ δική μου έρευνα και μεγαλώνοντας με την τριβή, την εξάσκηση και το trial and error, έφτασα εδώ που είμαι.

Φωτογράφος

Περιγράψτε μας την ιδιαίτερη φωτογραφική σας μέθοδο.

Δεν έχω ακριβώς κάποια τεχνική. Τραβάω μία φωτογραφία σκεπτόμενη πως θα

είναι και μετά την επεξεργασία που θα κάνω. Πολλές φορές παίζω με τη βαρύτητα. Μπορεί να βγάλω κάτι κάτω από το νερό, να έχω στο μυαλό μου ότι θα την αναποδογυρίσω και τότε προσπαθώ να καθοδηγήσω το μοντέλο μου να φερθεί σαν η βαρύτητα να προέρχεται από κάπου αλλού. Αυτό είναι πιο πολύ θέμα ύφους. Αν σε κάτι είμαι όμως πολύ σταθερή είναι ότι δεν χρησιμοποιώ καθόλου τεχνητό φως. Είναι όλο φυσικό, όπως υπάρχει στη φύση εκείνη τη στιγμή. Αυτό με γοητεύει πολύ περισσότερο.

Η τύχη παίζει ρόλο σε μία φωτογραφία;

Μπορεί πιστεύω. Προσωπικά γοητεύομαι πολύ από τη φύση και ότι τραβάω έχει να κάνει μ' αυτή.

Μέσα στο νερό μπορείς να δημιουργήσεις τα πάντα, είναι σαν την αφηρημένη τέχνη.

Ακόμα και τον άνθρωπο θα τον θεωρήσω ως αναπόσπαστο κομμάτι της. Και η φύση έχει αυτή την «τυχασιότητα». Το νερό μπορεί να κάνει κάποια σχήματα εκείνη τη στιγμή που δεν τα έχω στήσει εγώ. Θα συνδυαστώ, όμως, μαζί τους και στην τελική φωτογραφία μπορεί να δώ ένα αποτέλεσμα που δεν είδα στην κάμερα.

που να βγάζει την αίσθηση ότι είμαστε τόσο μοντέρνοι μέσα σ' έναν χώρο που είναι τόσο παλαιός, με τόση ιστορία.

Προτιμάτε τις φωτογραφίες στην έντυπή τους μορφή ή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης;

Σίγουρα η εκτύπωση δεν έχει καμία σχέση με την οθόνη. Με το έντυπο έρχεσαι σε πραγματική επαφή με την εικόνα, κάπως απομονώνεσαι

Γιατί έχετε επιλέξει ως κύρια θεματολογία σας τη φύση και τον άνθρωπο;

Νομίζω έρχομαι συνέχεια σ' αυτή την υπαρξιακή σκέψη: ότι ανήκουμε στη φύση και το ξεχνάμε αυτό μέσα στην καθημερινότητά μας. Για εμένα αποτελεί μία τελετουργία να επαναφέρω το μοντέλο στη σκέψη ότι «ανήκω εδώ». Είναι κάτι διαλογιστικό.

Στις φωτογραφίες σας κυριαρχεί το νερό. Ποιος ο συμβολισμός του για εσάς;

Το νερό είναι το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της φύσης. Μου βγάζει κάτι πολύ μαγικό και κάτι το «άχρονο» γιατί δεν υπάρχει κάποια βάση στο νερό, δεν πατάς κάπου, δεν είσαι στο περιβάλλον σου και υπάρχει αυτή η ησυχία. Μου βγάζει επίσης συναίσθημα. Νιώθεις ότι σε φέρνει στον εσωτερικό εαυτό σου. Ότι το μόνο που υπάρχει είναι η σκέψη σου. Όλα τα άλλα εξαφανίζονται. Έχει ακόμα κάτι το αφαιρετικό, κάτι που πολύ δύσκολα αποτυπώνει ένα τοπίο όπως τα βράχια, που είναι τόσο κυριολεκτικό και υπάρχουν συγκεκριμένες γραμμές. Μέσα στο νερό μπορείς να δημιουργήσεις τα πάντα, είναι σαν την αφηρημένη τέχνη.

Θα αναζητούσατε θέματα για τις φωτογραφίες σας σε κάποια εξωτική τοποθεσία;

Σε χώρες με πάρα πολύ πάγο θα ήθελα να πάω. Ονειρεύομαι να μπορούσα να βγάλω γυμνό σε πάγο. Εκεί θα ήθελα να δω ένα μοντέλο με σκούρο δέρμα ή σε ηφαιστιογενή τοπία, με μαύρο παντού, θα ήθελα μία λήψη με πολύ λευκό δέρμα.

Πώς θα προβάλλατε τη χώρα μας στο εξωτερικό μέσα από τέσσερις φωτογραφίες;

Δύσκολη ερώτηση. Θα πρέπει να είναι τέσσερις πολύ διαφορετικές φωτογραφίες γιατί έχουμε πολλά πράγματα να δείξουμε ως χώρα. Σίγουρα θα ήθελα να δείξω ένα πρόσωπο με το φως να πέφτει πάνω του κατά τρόπο που να θυμίζει άγαλμα. Θα έδειχνα ακόμα τη θάλασσα και το φως. Κάποιο τοπίο μέσω drone. Ίσως, τέλος, μία λήψη της πόλης

και δημιουργείς έναν εσωτερικό διάλογο.

Πώς διαχειρίζεστε μία «κατά παραγγελία» φωτογράφιση;

Παλιά δυσκολευόμουν σ' αυτό το κομμάτι, αλλά νομίζω ότι αυτό συνέβαινε επειδή δεν ήξερα το στυλ ακριβώς που τραβάω. Χρειάστηκε πρώτα να καταλάβω πώς λειτουργεί το μυαλό μου και το συναίσθημά μου σε σχέση με την εικόνα, τις υφές, τα χρώματα. Τώρα όποιος με προσεγγίσει θα έχει δει τη δουλειά μου, θα έρθει ζητώντας μου κάτι ανάλογο. Έτσι και για μένα μου είναι πιο εύκολο να λυθώ και να σκεφτώ αυτό που μου ζητάει σε σχέση μ' αυτό που μπορώ να βγάλω μετά. Αν, όμως, μου ζητήσει κάποιος κάτι που είναι εκτός του χαρακτήρα μου, θα του πω ότι δεν μπορώ να το κάνω επειδή δεν είμαι ο σωστός άνθρωπος και θα τον παραπέμψω αλλού.

Τι θα συμβουλευάτε ένα νέο φωτογράφο;

Θα του έλεγα ότι για να γίνεις φωτογράφος δεν υπάρχει φόρμουλα, κανένα εγχειρίδιο που θα σου πει τι ακριβώς πρέπει να κάνεις. Θα του έλεγα να ακούει τον εαυτό του και να προσπαθεί συνεχώς να βγάζει φωτογραφίες. Όσο περισσότερο έρθει σε επαφή με την κάμερα και δημιουργήσει μία δική του εμπειρία και μια δική του οπτική ματιά, τόσο πιο γρήγορα θα δημιουργήσει και ταυτότητα. Γιατί είναι μία γλώσσα η φωτογραφία και πρέπει να μάθεις να τη μιλάς. Αν δεν ξεκινήσεις να κάνεις εξάσκηση και λάθη, δεν υπάρχει περίπτωση να το κάνεις σωστά. Και το σωστά στη φωτογραφία είναι να εκφράζεσαι πραγματικά εσύ και να μην είναι αυτό που έχεις μάθει ότι πουλάει ή αυτό που έχεις μάθει από τους τρίτους ότι πρέπει να κάνεις.

Πώς σας βοήθησε το Σχολείο να ακολουθήσετε το όνειρό σας;

Το Σχολείο μου παρουσίασε σίγουρα έναν κόσμο που υπάρχει και τέχνη. Έβρισκες τη δημιουργικότητα σε διάφορες εκφάνσεις της. Την κύρια ώθηση νομίζω μου την έδωσε το IB μέσω του Art.

Happiness is, 2018

58, πογκόλογλου '85
Αλέξανδρος Ζουμπούλογλου

Η μηχανή ως προέκταση του συναισθήματος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ

Πάνο Σταυρόπουλο '16

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Αταλάντα Βρέκοσι '15

Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με την φωτογραφία;

Ήμουν γύρω στα 15, όταν ο πατέρας μου μου αγόρασε την πρώτη μηχανή, μετά από επιμονή δική μου και άρχισα να φωτογραφίζω ό,τι έβλεπα γύρω μου. Όσο καλύτερα τα πήγαινα, τόσο περισσότερο μου άρεσε. Αν αρχίσεις να βλέπεις αποτέλεσμα, απλά σε ιντριγκάρει και προχωράς.

Πώς συνέβαλε το Σχολείο στην επιλογή αυτή;

Ναι, σίγουρα! Μιλούσα με φίλους μου για τη φωτογραφία σε θεωρητικό επίπεδο, αλλά στην πράξη ασχολήθηκα μόνος μου και είμαι αυτοδίδακτος. Το Σχολείο σίγουρα βοήθησε, γιατί η φωτογραφία είναι ένα μείγμα από πολλές τέχνες. Τα ερεθίσματα πρέπει να είναι πολλά και διάφορα. Μου αρέσει η ζωγραφική, ο χορός, το θέατρο, ο κινηματογράφος, όλα! Οπότε ναι! Όταν είσαι σ' ένα σχολικό περιβάλλον που δέχεται πολλά ερεθίσματα, είναι προφανές ότι θα βρεις γρήγορα την κλίση σου. Παρ' όλ' αυτά δεν σπούδασα αυτό, σπούδασα ζωολογία.

Φωτογράφος

Ποια ήταν τα πρώτα σας βήματα;

Ήμουν πολύ τυχερός, γιατί είχα

κλίση και μου άρεσε πολύ. Η πρώτη μου δουλειά ήταν σε περιοδικό τέχνης, το οποίο λειτούργησε μόνο ένα χρόνο, αλλά ήταν υψηλής ποιότητας, γεγονός που με βοήθησε να ανταγωνιστώ τον εαυτό μου έντονα και να βελτιωθώ γρήγορα. Έκανα κυρίως πορτρέτα καλλιτεχνών και συνεντεύξεις. Οπότε, έπεσα γρήγορα στα βαθιά. Η πρώτη μου επαγγελματική δουλειά ήταν με φιλμ. Κανένας έλεγχος πάνω στο αποτέλεσμα μέχρι να δεις το φιλμ. Πήγαινες σε μία συνέντευξη που γινόταν μία φορά, τραβούσες τις φωτογραφίες και τις έβλεπες μετά από 4-5 ημέρες. Δεν είχες κανένα περιθώριο λάθους. Έπαιζε ρόλο η αντίληψη του φωτογράφου και η τεχνική του κατάρτιση. Δεν ήταν σαν την ψηφιακή μηχανή που τραβάς κάτι και μπορείς να κοιτάξεις αν έχεις το θέμα σου ή όχι. Εκεί είχες περιορισμένο χρόνο, συγκεκριμένο θέμα με οποιεσδήποτε φωτιστικές συνθήκες. Έβλεπες το αποτέλεσμα μαζί με τον εκδότη πολύ αργότερα.

Οι νέες τεχνολογίες το έχουν αλλάξει αυτό;

Η καινούργια τεχνολογία έχει αλλάξει πολύ το επάγγελμα, παρ' όλ' αυτά η φωτογραφία ως τέχνη δεν έχει προχωρήσει ιδιαίτερα. Το ότι μπορούμε να τραβάμε χι-

Ο σημερινός βομβαρδισμός με εικόνες δεν έχει βοηθήσει στην προαγωγή της φωτογραφίας ως τέχνη.

λιάδες και πολύ καλής ποιότητας φωτογραφίες με μία μικρή συσκευή στην τσέπη, δεν σημαίνει ότι η φωτογραφία έχει προχωρήσει. Οι καλοί φωτογράφοι σε παγκόσμιο επίπεδο και οι σημαντικές φωτογραφίες ήταν –κι εξακολουθούν να είναι– λίγοι. Η τεχνολογία άλλαξε τρομερά, ωστόσο η αξία της φωτογραφίας παραμένει η ίδια.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του καλού φωτογράφου;

Παίζει ρόλο ο τρόπος που αντιλαμβάνεται τα πράγματα. Δηλαδή, κυρίως το φως, τα χρώματα, την κίνηση, τα σχήματα, τις γωνίες, όλα τα σχόλια από τις υπόλοιπες τέχνες στις οποίες έχει εξασκηθεί το μάτι κι ο εγκέφαλος του. Είναι πολύπλευρη διαδικασία και καλείσαι να την κάνεις πολύ γρήγορα, σχεδόν αυτόματα, αλλά αυτό που ξεχωρίζει τους ιδιαίτερους φωτογράφους είναι ο τρόπος που αντιλαμβάνονται τα πράγματα και που αποτυπώνουν αυτή τους την αντίληψη στο χρόνο. Είναι σπάνιο! Το έχω δει σε μερικούς συναδέλφους. Είναι λίγοι.

Από το 2004 είστε photo manager στα υδάτινα σπορ των Ολυμπιακών Αγώνων. Ποια είναι η εμπειρία σας;

Συνολικά από το 2004 έχω συμμετάσχει σε πέντε Ολυμπιακούς Αγώνες και μία φορά στους Special Olympics. Μία μίνι καριέρα μέσα στην καριέρα μου. Είναι η μεγαλύτερη εκδήλωση στον κόσμο από κάθε άποψη. Δούλεψα ως ενδιάμεσος μεταξύ της Οργανωτικής Επιτροπής και των φωτογράφων. Όλη η δουλειά των κορυφαίων φωτογράφων στον κόσμο περνούσε κι από εμένα. Ήμουν τυχερός που γνώρισα τους κορυφαίους φωτογράφους σπορ και τους είδα να δουλεύουν από πολύ κοντά. Έβλεπα τόσο τον άνθρωπο πίσω από τη μηχανή όσο και την φωτογραφία μετά. Ήταν μία ανεκτίμητη εμπειρία!

Ποιους φωτογράφους με τους οποίους έχετε συνεργαστεί θαυμάζετε;

Στους ταξιδιωτικούς οδηγούς της εφημερίδας *TA NEA* δούλεψα με έναν πολύ ενδιαφέροντα άνθρωπο, τον Γιάννη Ντρενογιάννη, που είναι ο κορυφαίος στο είδος του, το ταξίδι στην Ελλάδα. Αυτός μου έδωσε την ευκαιρία και ταξίδεψα σχεδόν σ' όλη τη χώρα. Είχαμε μία πολύ καλή συνεργασία, ωστόσο η δουλειά του φωτογράφου είναι μοναχική. Μπορεί να συνυπάρξουν, αλλά όχι να συνεργαστούν. Στην καριέρα μου, επειδή δούλεψα και για το National Geographic και το National Geographic Traveler, στάθηκα τυχερός γιατί βρήκα ανθρώπους που με εμπιστεύτηκαν και μου έδωσαν μεγάλο περιθώριο να εκφραστώ.

Σε ποιο είδος φωτογραφίας εξειδικεύεστε;

Έχω εξειδικευθεί περισσότερο στο πορτραίτο και το ταξιδιωτικό. Παρόλ' αυτά έχω περάσει απ' όλα τα είδη: σπούντιο, μόδα, φαγητά, αυτοκίνητα, μοτοσυκλέτες, ζώα.

Ποια είναι η σπουδαιότερη δουλειά σας;

Σίγουρα, ήταν η συμμετοχή μου στην ελληνική έκδοση του National Geographic. Ήμουν ο μόνος που ξεκίνησα να πηγαίνω σε αποστολές. Ως εξωτερικός συνεργάτης του Οργανισμού Λαμπράκη έκανα δύο πολύ μεγάλα ταξίδια στο εξωτερικό, στην Ιορδανία και τον Καναδά. Κορυφαίες εμπειρίες! Φωτογράφιζα όλο το ταξίδι. Το ταξίδι στην Ιορδανία ήταν αναρριχητικό γιατί είμαι κι αναρριχητής.

Ποιες είναι οι νέες προκλήσεις και δυνατότητες στην εποχή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης;

Οι δυνατότητες είναι τεράστιες γιατί στο παρελθόν δεν υπήρχε τρόπος να διαφημιστείς εύκολα και σχεδόν δωρεάν σ' ένα τέτοιο επάγγελμα. Πα-

ρόλ' αυτά η πρόκληση είναι ότι τα κοινωνικά δίκτυα κατακλύζονται από εκατομμύρια φωτογραφίες ανά λεπτό. Ο σημερινός βομβαρδισμός με εικόνες δεν έχει βοηθήσει στην προαγωγή της φωτογραφίας ως τέχνη. Έχει μειωθεί ο χρόνος ενασχόλησης με την εικόνα. Υπάρχουν συγκλονιστικές εικόνες, αλλά πλέον είναι πολύ δύσκολο να ξεχωρίσεις ποι στικά τι αξίζει και τι όχι. Φυσικά, η τέχνη είναι κάτι υποκειμενικό, ωστόσο υπάρχουν καλλιτέχνες κι εικόνες που θα μείνουν στην ιστορία ως αξεπέραστες. Ο καλός φωτογράφος πρέπει να είναι κι εξαιρετικός στην επεξεργασία εικόνας. Στο πεδίο μίας ανθρωπιστικής κρίσης υπάρχουν πολλοί φωτογράφοι κι ερασιτέχνες. Αυτός, όμως, που θα τραβήξει την εικόνα που θα μείνει στην ιστορία και θα κερδίσει τα βραβεία, είναι αυτός που θα ξεχωρίζει έτσι κι αλλιώς, διότι έχει ήδη επεξεργαστεί το συμβάν κι έχει προβλέψει την έκβαση.

Πώς μπορεί η φωτογραφία να ευαισθητοποιήσει τους πολίτες για τα κοινωνικά προβλήματα;

Πρέπει ο ίδιος ο φωτογράφος να είναι πολύ ευαισθητοποιημένος με το θέμα και να τον αφορά προσωπικά. Να είναι δηλαδή συναισθηματικά εμπλεκόμενος. Η μηχανή του έτσι θα είναι προέκταση του συναισθήματός του. Θα βρεθεί στο σημείο που αν δεν κρατούσε μηχανή, θα έβαζε τα χέρια του να βοηθήσει. Θα γινόταν ο ίδιος μέρος του συμβάντος. Έτσι, ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους θεατές, διότι τοποθετεί τον δέκτη στη θέση του και τον ευαισθητοποιεί, ευρισκόμενος στην καρδιά του γεγονότος.

A hint of Cannes, 2019

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ

Αντώνη Λύρα '18

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Βαγγέλης Τσιφλάκος '18

Ποια ήταν η πορεία σας μετά το Σχολείο;

Μετά την αποφοίτηση, δεν κυνήγησα επαγγελματικά την ενασχόλησή μου με τη φωτογραφία και το βίντεο παρά μόνο τα τελευταία χρόνια, όπου το καθοριστικό ερέθισμα ήταν ένα ταξίδι στην Τοσκάνη. Η Ιταλία είναι μία χώρα που μέχρι και σήμερα μου αρέσει να την επισκέπτομαι συχνά, μου δίνει ιδέες για βίντεο και φωτογραφίες. Είναι ίσως το κινηματογραφικό της τοπίο που πάντα μου δίνει μία έμπνευση παραπάνω. Αυτό ισχύει βέβαια και για την Ελλάδα. Δίνει ευκαιρίες σε όλους! Έχουμε τόσα τοπία, από βουνά μέχρι θάλασσα αλλά και πόλεις, όπου οι δυνατότητες είναι πολλές. Στο ταξίδι μου τότε στην Ιταλία έκανα μία κινηματογράφιση, μήπως σ' ένα χώρο τον οποίο δεν είχα ξαναδεί κι αποφάσισα ότι αυτό είναι κάτι με το οποίο θέλω να ασχοληθώ επαγγελματικά. Δηλαδή το χόμπι μου να μπορέσω πλέον να το μετατρέψω σε καριέρα.

Ασχολείστε ιδιαίτερα με τις λήψεις από drone. Ποιες είναι οι ιδιομορφίες του συγκεκριμένου μέσου αλλά και ποιες περισσότερες δυνατότητες προσφέρει;

Αρχικά, σίγουρα με προσφέρει μία διαφορετική οπτική γωνία, την οποία δεν θα μπορούσαμε να την έχουμε από το έδαφος. Για να την αποκτήσουμε βέβαια πρέπει να χρησιμοποιήσουμε μέσα τα οποία έχουν κόστος, μπορεί να μην είναι διαθέσιμα ή μπορεί να απαγορεύονται. Η χρήση των drone για τη φωτογραφία και το βίντεο μου δίνουν κάτι το διαφορετικό. Μπορούμε να δούμε τον κόσμο από ψηλά μιας και μέσα

σε λίγα λεπτά μπορούμε να είμαστε εύκολα στον αέρα, να πάμε κάπου μακριά χωρίς να μετακινηθούμε και να αποτυπώσουμε το θέμα που θέλουμε. Προφανώς υπάρχουν και δυσκολίες. Η σημαντικότερη για μένα είναι η ασφάλεια των γύρω μας. Ο καιρός επίσης, παίζει σημαντικό ρόλο. Και μετά είναι και οι νόμοι, τους οποίους πρέπει πάντα να υπακούμε ως επαγγελματίες, όμως καλώς ή κακώς πολλές φορές μας φέρνουν δυσκολίες. Το σχετικό νομικό πλαίσιο από τη μία πλευρά είναι περιοριστικό επειδή δεν μας δίνει τη δυνατότητα να πετάξουμε όποτε κι όπου θέλουμε, όμως αυτό το θεωρώ λογικό καθώς συμβαίνει για λόγους ασφαλείας. Παράλληλα, σ' εμάς τους επαγγελματίες παρέχει μία ευελιξία, δεδομένου ότι αν θέλουμε να πετάξουμε σε απαγορευμένα σημεία, μπορούμε να προμηθευτούμε τις σχετικές άδειες. Αυτό είναι καλό για εμάς καθώς διαχωρίζει τον ερασιτέχνη από τον επαγγελματία και το που μπορεί να δραστηριοποιηθεί ο καθένας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΙΤΗΣ '00

Βλέποντας τον κόσμο από ψηλά

Είχατε από μικρός πάθος με τη φωτογραφία;

Ακόμα και στις φωτογραφίες που βλέπω τον εαυτό μου μικρό στο σπίτι, στις διακοπές ή στο Σχολείο, πάντα είμαι με μία βιντεοκάμερα. Είτε αυτές τις παλιές, τις μεγάλες, του ώμου με βιντεοκασέτα, είτε με μία φωτογραφική με φιλμ. Δεν γνωρίζω πως μου ήρθε αυτό από μικρός να το κάνω, ίσως υπήρχε μία επιρροή από τον πατέρα μου που του άρεσε καθαρά ως χόμπι.

Κινηματογραφιστής,
Διευθυντής φωτογραφίας

Για εμάς τους καλλιτέχνες, πάντα υπάρχει η ορμή και η θέληση να δημιουργούμε και η πανδημία δεν μπορεί να το σταματήσει αυτό.

Πώς έχει επηρεάσει ο Covid-19 τον κλάδο σας;

Η πανδημία σίγουρα έχει επηρεάσει πάρα πολύ την επαγγελματική φωτογραφία και κινηματογράφηση. Ειδικά κατά την πρώτη каранτίνα, όλες δουλειές είχαμε ανοικτές ή είχαμε κλείσει για τους επόμενους μήνες, όλες ακυρώθηκαν. Αυτό συνέβη κυρίως γιατί δεν μπορούσαμε να ταξιδέψουμε, δεδομένου ότι τα επαγγελματικά ταξίδια στην Ελλάδα και το εξωτερικό είναι πολύ συχνά στο επάγγελμά μου. Χρειάστηκε να γίνει μία μεγάλη αναπροσαρμογή. Παρ' όλη αυτά, βρίσκουμε τρόπους ώστε να ελίσσομαστε και να προσαρμοζόμαστε στις νέες συνθήκες, με την ελπίδα ότι θα επιστρέψουμε σιγά-σιγά στην κανονικότητα. Μέσα στην πανδημία δίνονται ευκαιρίες για όσους ξέρουν να τις εκμεταλλευτούν. Ειδικά για εμάς τους καλλιτέχνες, πάντα υπάρχει η ορμή και η θέληση να δημιουργούμε και η πανδημία δεν μπορεί να το σταματήσει αυτό.

Στην πρώτη каранτίνα δημιουργήσατε ένα πολύ ωραίο βίντεο με αεροφωτογραφίες κι εναέριες βιντεοσκοπήσεις απ' όλη την Ελλάδα, το οποίο έκανε εντύπωση. Πώς σας ήρθε η ιδέα και πόσο περίπλοκη ήταν η δημιουργία του;

Είχα την ανάγκη να παράξω κάποιο έργο, σε μία περίοδο που δεν μπορούσα να δημιουργήσω κάτι καινούριο, καθώς ήμασταν όλοι κλεισμένοι μέσα. Το καλοκαίρι ήταν κοντά, που παραδοσιακά συνδυάζεται με τα νησιά της χώρας μας. Έτσι, μου ήρθε η ιδέα να δημιουργήσω ένα βίντεο το οποίο θα δείχνει ακριβώς αυτό, τις ιδιαίτερες ομορφιές της Ελλάδας. Αξιοποίησα εικόνες που είχα στο προσωπικό μου αρχείο, είτε από διακοπές είτε από δουλειές, που είχα πραγματοποιήσει σε περισσότερες από εικοσιπέντε περιοχές της χώρας μας. Η βασική δυσκολία ήταν το πως να χωρέσω τόσες ομορφιές μέσα σε μόλις δυόμισι λεπτά.

Η τόσο μεγάλη διάδοση του βίντεο υπήρξε έκπληξη για εσάς;

Το βίντεο αρχικά δημιουργήθηκε ως ένα προσωπικό project, που θα μοιραζόμουν με φίλους και γνωστούς στα κοινωνικά δίκτυα. Δεν περίμενα ότι θα πάρει τέτοια δημοσιότητα. Όταν το ανήρτησα, από την πρώτη στιγμή δέχτηκα πάρα πολλά θετικά σχόλια. Συνολικά μέχρι σήμερα οι προβολές έχουν ξεπεράσει τις 2.000.000 σ' όλα τα μέσα. Πιστεύω ότι ήταν η συγκυρία, η στιγμή, η ψυχολογία του κόσμου, που οδήγησαν στο να αγκαλιάσει το βίντεο στην Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό. Πολλοί ομογενείς Έλληνες

επικοινωνήσαν μαζί μου σχετικά με τα συναισθήματα που τους προκάλεσε.

Πόσο δραστικά έχουν επηρεάσει τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης το αντικείμενό σας;

Εν μέρει μας βοηθούν, καθώς παρέχουν ένα πολύ εύκολο τρόπο να αναδείξουμε τις δημιουργίες μας. Δηλαδή, μας δίνεται η δυνατότητα ανά πάσα στιγμή μία φωτογραφία ή μία μικρή ταινία, να την αναρτήσουμε κι αμέσως να τη δει ολόκληρος ο κόσμος. Όλοι οι επαγγελματίες τα χρησιμοποιούμε. Είναι νομίζω αναγκαία μέσα προβολής. Από την άλλη πλευρά, παρουσιάζουν και κάποιους κινδύνους, εάν τα αφήσουμε να μας επηρεάσουν σε υπερβολικό βαθμό. Συνολικά, πάντως, εάν μάθουμε να φιλτράρουμε αυτά που βλέπουμε, τότε πιστεύω ότι τα νέα μέσα, μας βοηθούν πάρα πολύ.

Τι συμβουλές θα δίνετε σ' έναν τελειόφοιτο που θέλει να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη φωτογραφία;

Το να κυνηγήσει κάποιος επαγγελματικά τη φωτογραφία

πιστεύω έρχεται από μόνο του. Το σημαντικότερο είναι ο καθένας να έχει το δικό του στυλ. Σίγουρα όλοι παρακολουθούμε και θαυμάζουμε άλλους καλλιτέχνες, φωτογράφους ή διευθυντές φωτογραφίας. Είναι θεμιτό να επηρεαστούμε απ' αυτούς, αλλά είναι αναγκαίο να δημιουργήσουμε τελικά το δικό μας προσωπικό στυλ κι αυτό παίρνει χρόνο. Επομένως ένα άτομο που επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί στο χώρο της

φωτογραφίας μπορεί να το κάνει ακολουθώντας, αρχικά, από κοντά κάποιους ανθρώπους που θαυμάζει, αλλά στην πορεία πρέπει να αποκτήσει τη δική του έκφραση. Δημιουργώντας κάτι που αγαπάει, θα έρθει κι ο κόσμος στον οποίο οι δημιουργίες του θα αρέσουν εξίσου κι έτσι θα μπορέσει να το κυνηγήσει επαγγελματικά. Η επιτυχία είναι σίγουρη αν κάποιος αρχίσει να ξεχωρίζει για τη δική του εικόνα και δεν είναι ένας από τους πολλούς.

Ποιους φωτογράφους και διευθυντές φωτογραφίας θαυμάζετε;

Σίγουρα, ο Roger Deakins. Το χαρακτηριστικό του που μου αρέσει, που είναι και το στυλ πάνω στο οποίο δουλεύω, είναι το ότι εκμεταλλεύεται το φυσικό φως. Θαυμάζω και την μίνιμαλ κίνηση στην κάμερά του, όπως επίσης και το χρώμα που χρησιμοποιεί. Έχω επηρεαστεί κι από τον Caleb Deschanel, καθαρά και μόνο για τον δυναμισμό και την κίνηση στην κάμερά του.

In Bloom, 2017

Κατερίνα Βαφειά '98

Κλικ δημιουργίας

Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη φωτογραφία; Ποια ήταν η πορεία σας από τότε μέχρι σήμερα;

Αρχικά, σπούδασα στο Τμήμα Καλών Τεχνών στο Central Saint Martins και στο Middlesex του Λονδίνου, όπου ειδικεύτηκα στη ζωγραφική. Στην πορεία, όμως, ανακάλυψα πως σιγά-σιγά άρχισα να εκφράζομαι και να ζωγραφίζω με πιο φωτορεαλιστικό τρόπο. Έβρισκα φωτογραφίες, τις οποίες μετά τις ζωγράφιζα, ώσπου στο τέλος αποφάσισα να δοκιμάσω να τραβήξω εγώ τις εικόνες που θα απεικόνιζα. Μόλις άρχισα να τραβάω τις δικές μου, νομίζω εκεί έγινε και η

μεγάλη αλλαγή μέσα μου. Γοητεύτηκα τόσο πολύ από τον φωτογραφικό φακό και τον τόσο διαφορετικό κόσμο που έβλεπα μέσα απ' αυ-

Φωτογράφος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΙΣ

Δανάη Μηνακίδη '16
Ελεάννα Παπαδοκωστάκη '18

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

τόν, που δεν ξαναγύρισα ποτέ στην ζωγραφική. Επικεντρώθηκα, εξερεύνησα κι αφοσιώθηκα σ' αυτόν τον χώρο, ώσπου από την αποφοίτησή μου έως και σήμερα, άρχισα να δημιουργώ εντατικά και να συμμετέχω σε διάφορες εκθέσεις.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά που πρέπει να διαθέτει ένας φωτογράφος σήμερα;

Ο κάθε φωτογράφος πρέπει να έχει χαρακτηριστικά ανάλογα με τον τομέα φωτογραφίας που διαλέγει να εκπροσωπεί. Ως εικαστικός φωτογράφος, νομίζω πως είναι απαραίτητο να έχει πάνω απ' όλα δημιουργικότητα, ανοιχτό μυαλό, να πιστεύει σ' αυτό που κάνει, να πειραματίζεται, να έχει αυτοπεποίθηση, εκκεντρικότητα και θάρρος, να ταξιδεύει όσο περισσότερο μπορεί ο ίδιος ή ακόμα και νοητά με το μυαλό του.

Ο κόσμος δεν θα ήταν ίδιος εάν δεν υπήρχε η τέχνη να δίνει μία ανάσα, ένα διάλειμμα από την κανονικότητα, μία πινελιά διαφορετική, μία άλλη όψη της ζωής, ένα άλλο διαφορετικό ερέθισμα.

Τέλος και πιο σημαντικό, να μην επαναπαύεται ποτέ και να δουλεύει όσο περισσότερο μπορεί καθημερινά.

Κατά πόσο παίζει ρόλο ο παράγοντας της τύχης σε μία φωτογραφία;

Νομίζω παίζει κάποιο ρόλο και μάλιστα αρκετά σημαντικό. Σίγουρα η σκέψη, στη συνέχεια η οργάνωση και η ακριβής εκτέλεση του κάθε θέματος παίζουν πρωταρχικό ρόλο. Στην πορεία, όμως, εάν τύχει οτιδήποτε άλλο, ο φωτογράφος πρέπει να έχει την ικανότητα και τη ματιά να το δει και να το εκμεταλλευτεί, να έχει ανοιχτό μυαλό ώστε να το εξερευνήσει και να το απεικονίσει. Αυτό θα είναι το κάτι παραπάνω που θα τον κάνει να είναι ένα βήμα μπροστά ώστε να ξεχωρίσει από τους υπόλοιπους.

Ποια κριτήρια καθιστούν ένα έργο αισθητικά άρτιο;

Για τον καθένα σίγουρα είναι διαφορετικό. Είμαι πολύ άνθρωπος της αισθητικής και της ομορφιάς, της απόλαυσης των οφθαλμών. Οπότε για μένα είναι σίγουρα ένα έργο το οποίο ταυτίζεται κατά κάποιο τρόπο με τον ορισμό της ομορφιάς. Κάποιο έργο που καθρεφτίζει ένα συνδυασμό από ποιότητες, όπως σχήματα, χρώματα και φόρμες, κάποιο που να ικανοποιεί τις αισθήσεις της αισθητικής μου και περισσότερο της όρασής μου. Με λίγα λόγια να είναι ένα χάρμα οφθαλμών που να απολαμβάνω να το βλέπω, που θα το κρεμούσα στο σπίτι μου.

Τι αποτελεί έμπνευση για εσάς;

Η μεγαλύτερή μου έμπνευση είναι σίγουρα τα ταξίδια. Επιδιώκω πάντα να ταξιδεύω όσο περισσότερο μπορώ, να εξερευνώ κάθε μέρος που επισκέπτομαι, αλλά και τις εμπειρίες γύρω απ' αυτά, να ανακαλύπτω κάθε κουλτούρα, ειδικά τα κρυμμένα της μυστικά, αυτά από τα οποία προσπαθείς να ξεχωρίζεις την υποκουλτούρα της. Δυστυχώς, με τα τωρινά δύσκολα δεδομένα, εμπνέομαι περισσότερο κι από τα διαδικτυακά ταξίδια που κάνω καθημερινά βλέποντας τι γίνεται στην επικαιρότητα, στον κόσμο της τέχνης, σε διάφορες εκθέσεις, δρώμενα και γεγονότα, καθώς ακόμα και παρατηρώντας απλές εικόνες. Γενικότερα, επιδιώκω να είμαι πάντα μέσα στα πράγματα, να έχω τα μάτια μου ανοιχτά και να εξερευνώ όποια ερεθίσματα προκύπτουν και με ενδιαφέρουν είτε διαδικτυακά είτε όχι.

Υπάρχει κάποιο έργο συναδέλφου σας που να το έχετε δει και να έχετε πει «Αυτό θα ήθελα πολύ να το έχω κάνει εγώ!»;

Ναι, πολλά! Σίγουρα, όμως, θα ήθελα να έχω κάνει έργα της αγαπημένης μου φωτογράφου, Vanessa Beecroft, όπου

απεικονίζουν πολλές γυναίκες μαζί σκηνοθετημένες σε διάφορα μέρη.

Η τέχνη μπορεί να λειτουργήσει ως διέξοδος στη δύσκολη περίοδο του εγκλεισμού, την οποία διανύουμε;

Φυσικά και μπορεί! Ο κόσμος δεν θα ήταν ίδιος εάν δεν υπήρχε η τέχνη να δίνει μία ανάσα, ένα διάλειμμα από την κανονικότητα, μία πινελιά διαφορετική, μία άλλη όψη της ζωής, ένα άλλο διαφορετικό ερέθισμα. Νομίζω ότι είναι απλώς απαραίτητη ώστε να υπάρχει μία ισορροπία στον κόσμο, ώστε να ταξιδεύει η προοπτική του

μυαλού και σ' άλλους διαφορετικούς ορίζοντες πέρα από τους συνηθισμένους.

Τι συμβουλές θα δίνετε σ' έναν τελειόφοιτο που θέλει να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη φωτογραφία;

Θα του έλεγα να έχει ένα ξεκάθαρο στόχο ώστε να τον κρατάει σε εγρήγορση και να έχει κίνητρο. Να δουλεύει και να προσπαθεί όσο περισσότερο μπορεί, πάνω απ' όλα να πιστεύει στον εαυτό του και να είναι όσο πιο δημιουργικός κι ανοιχτόμυαλος γίνεται. Να ταξιδεύει, να βλέπει πάντα τι γίνεται στο χώρο των τεχνών, να μην χάνει ευκαιρίες και να μην καθησυχάζεται ποτέ!

Πώς το Σχολείο σας βοήθησε να καλλιεργήσετε την αισθητική και τη δημιουργικότητα;

Το Σχολείο σίγουρα με βοήθησε να καλλιεργήσω την αισθητική και τη δημιουργικότητά μου, καθώς είχαμε πολύ περισσότερους συμμαθητές συγκριτικά με άλλα σχολεία, κάτι που σημαίνει και περισσότερα ερεθίσματα, πράγμα εξαιρετικά σημαντικό για κάποιον που θέλει να ασχοληθεί με τις τέχνες. Επιπλέον, χάρη στο εκπαιδευτικό σύστημα και μέσω των εκπαιδευτικών εκδρομών, των διαφορετικών καθηγητών αλλά και τη μεγάλη γκάμα μαθημάτων, το ευρύχωρο Campus και τις εγκαταστάσεις, μου δόθηκε η ευκαιρία να καλλιεργήσω την αισθητική και τη δημιουργικότητά μου, παρόλο που δεν συμμετείχα στον φωτογραφικό όμιλο ή την ομάδα του Θησαυρού.

Εάν σας ζητούσαμε να τραβήξετε μία αντιπροσωπευτική φωτογραφία του Campus του Ψυχικού, ποιο θα ήταν το κάδρο σας και τι ώρα θα την τραβούσατε;

Θα ήταν σίγουρα κάποια βραδινή ώρα μεταξύ 12 και 4, με ένα τρίποδο, πολλή υπομονή και χρόνο έκθεσης στη φωτογραφική μηχανή. Θα επέλεγα να τραβήξω τη λήψη από τη μέση του προαυλίου καδράροντας όλο το κτίριο. Θα ήταν εντελώς συμμετρικό και θα είχε πολύ νυχτερινό ουρανό με άστρα.

Καρέ από την ταινία *Escaping the Fragile Planet*, 2020

Παίζοντας με το φως

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΙΣ

Αγγελική Ταλιουράκη '10
Όλγα Πετίδη '17

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Βαγγέλης Τσιφλάκος '18

Πώς ξεκίνησε το ενδιαφέρον σου με την φωτογραφία;

Ξεκίνησε πριν το καταλάβω. Θυμάμαι χαρακτηριστικά ένα διακοσμητικό σπιτάκι που ήταν και φωτιστικό στο υπνοδωμάτιό μου όταν ήμουν ακόμα 3-4 χρονών. Κάθε φορά πριν κοιμηθώ το κοιτούσα και παρατηρούσα πώς φωτίζει τον χώρο. Το αγαπημένο μου ήταν ένα φωτιστικό στην κουζίνα που δεν μπορούσα να καθίσω για φαγητό αν δεν ήταν αναμμένο. Αρκετά αργότερα συνειδητοποίησα ότι αυτές ήταν οι πρώτες μου επαφές με το φως. Την πρώτη μου μηχανή μου την έκαναν δώρο οι γονείς μου περίπου στα 11. Η πρώτη φωτογραφία μου που θυμάμαι ήταν η

Διευθυντής
φωτογραφίας

απέναντι πολυκατοικία. Ήταν χρυσή από το ηλιοβασίλεμα και πίσω ήταν η Πάρνηθα κάτασπρη από το

χιόνι κάτω από έναν βαρύ μωβ ουρανό. Ήταν η πρώτη φορά που κατάλαβα ότι με εντυπωσιάζει το φυσικό φως.

Ως μαθητής ασχολήθηκες με το αντικείμενο;

Όταν ήμουν στο Γυμνάσιο, συμμετείχα στον φωτογραφικό όμιλο και ήμουν υπεύθυνος φωτογραφίας στο λεύκωμα που φτιάξαμε για την Εξόρμηση στο δέλτα του Έβρου.

Ποιες είναι οι αρμοδιότητες ενός διευθυντή φωτογραφίας;

Ο διευθυντής φωτογραφίας καλείται να μεταφέρει το σενάριο της ταινίας σε εικόνες. Με βασικά εργαλεία του την κάμερα και το φως πρέπει να δημιουργήσει στον θεατή τα συναισθήματα που χρειάζεται για

“ Η διεύθυνση φωτογραφίας είναι πολύ ωραίο επάγγελμα, ιδανικό για όσους αγαπούν τη δράση και απεχθάνονται τη ρουτίνα.

να ταυτιστεί με τους ήρωες και την ιστορία. Διευθύνει το συνεργείο της κάμερας, τους ηλεκτρολόγους και τους μακένιστες και χρειάζεται να έχει τόσο καλλιτεχνικές όσο και τεχνικές γνώσεις. Βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία με τον σκηνοθέτη για τα πλάνα που θα γυριστούν και με τον σκηνογράφο και τον ενδυματολόγο για τα χρώματα και τις υφές που θα έχουν τα σκηνικά και τα κοστούμια αντίστοιχα. Η επιλογή των χώρων, επίσης, όπου θα γίνει το γύρισμα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον διευθυντή φωτογραφίας. Πριν ολοκληρωθεί το έργο επιβλέπει την επεξεργασία του χρώματος, όπου γίνεται το τελικό «φινίρισμα» της εικόνας.

Ποια ταινία στην οποία ήσουν διευθυντής φωτογραφίας ξεχωρίζεις και γιατί;

Ξεχωρίζω δύο μικρού μήκους, το «Cora-Loca» του Χρήστου Μασσαλά και το «Εκτορας Μαλό: Η Τελευταία Μέρα της Χρονιάς» της Ζακλίν Λέντζου. Ήταν οι δύο ταινίες με τις οποίες ταξιδέψαμε στο Φεστιβάλ των Καννών το 2017 και το 2018 αντίστοιχα και μάλιστα με τη δεύτερη κερδίσαμε το βραβείο καλύτερης ταινίας μικρού μήκους στην Εβδομάδα Κριτικής. Σίγουρα ξεχωρίζω και τον «Οίκο» του Μπάμπη Μακρίδη, που συμμετείχε στο αγαπημένο μου φεστιβάλ του Sundance στις ΗΠΑ. Ήταν η πρώτη μου ταινία μεγάλου μήκους και θα την αγαπώ για πάντα.

Πώς έχουν επηρεάσει τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης το επάγγελμά σου;

Ως εικαστικοί καλλιτέχνες συμβάλλουν καθοριστικά στην προβολή της εργασίας μας, εφόσον μας δίνουν τη δυνατότητα να ανεβάζουμε εικόνες από τις δουλειές μας. Είναι μέσα που γεννούν συνεργασίες και γενικότερα βοηθούν στην δικτύωση στον χώρο.

Ποιον διευθυντή φωτογραφίας θαυμάζεις;

Ο διευθυντής που με επηρέασε περισσότερο ήταν και είναι ακόμα ο Harry Savides. Η τριλογία «Gerry» (2002), «Elephant» (2003) και «Last Days» (2005) που έκανε με σκηνοθέτη τον Gus Van Sant, μπορώ να πω πως καθόρισαν το γούστο μου ή και το στυλ μου ως διευθυντή φωτογραφίας. Ήταν η πρώτη φορά που αισθάνθηκα τόσο οικεία με την υφή της εικόνας, τη γλυκιά κίνηση της κάμερας και το διακριτικό φυσικό φως που χρησιμοποιούσε. Ήταν πολύ ευαίσθητος.

Τι θα έλεγες σ' έναν νέο που θέλει να γίνει διευθυντής φωτογραφίας;

Πρόκειται για ένα πολύ ωραίο κι απαιτητικό επάγγελμα, ιδανικό για όποιον απεχθάνεται την ρουτίνα και είναι έτοιμος να ξυπνήσει στις 4 το πρωί για να προλάβει το πρώτο φως. Είναι ένα επάγγελμα που σε γεμίζει αν έχεις καλλιτεχνικές ανησυχίες κι αν σου αρέσει να δουλεύεις με πολ-

λούς και διαφορετικούς ανθρώπους. Έχει πολλά ταξίδια και καλό φαγητό. Θα τον συμβούλευα να αρχίσει να «διαβάσει» το φως γύρω του. Να αρχίσει να αναρωτιέται τι συμβαίνει με το φως και πώς συμβαίνει. Μία σχολή κινηματογράφου σίγουρα θα τον βοηθήσει να πάρει τα πρώτα ερεθίσματα για το σινεμά αλλά κυρίως θα τον οδηγήσει σε γνωριμίες και συνεργασίες καθοριστικές για τα πρώτα βήματα στον χώρο. Όσο είναι νέος

να ρισκάρει και να γυρίζει τις ταινίες όπως αισθάνεται εκείνος κι όχι όπως πρέπει. Μόνο έτσι θα βρει τον εαυτό του ως διευθυντή φωτογραφίας και θα αποκτήσει μια αυθεντική ταυτότητα που είναι τόσο περιζήτητη.

Πώς επηρέασε τον κλάδο σας η πανδημία;

Η σημαντικότερη ζημιά είναι ότι δεν λειτουργούν οι κινηματογράφοι. Τα φεστιβάλ αναβάλλονται ή ακυρώνονται με αποτέλεσμα να μην μπορούν οι ταινίες να κάνουν πρεμιέρα και να βγουν στις αγορές. Οι διαδικτυακές προβολές, ενώ είναι μία λύση, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αντικαταστήσουν την εμπειρία της αίθουσας και τα εμπορικά προνόμια που μπορεί να φέρει η συμμετοχή και η φυσική παρουσία σ' ένα καλό φεστιβάλ.

Το Σχολείο σε βοήθησε στην επιλογή της καριέρας σου;

Από τα πρώτα μου βήματα συνειδητοποίησα ότι κέρδισα πολλά από το Κολλέγιο. Μου χάρισε σφαιρικές γνώσεις, που στήριξαν την επαγγελματική μου εξέλιξη και είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη οποιασδήποτε μορφής τέχνης.

Αν τραβούσες ένα αντιπροσωπευτικό καρέ από το Campus του Ψυχικού, ποιο θα ήταν αυτό;

Θυμάμαι πόσο με εντυπωσίαζε η βιβλιοθήκη με τα μεγάλα παράθυρα και τους διαδρόμους με τα αμέτρητα βιβλία. Φαντάζομαι μαθητές να διαβάζουν εκεί μετά το σχολασμα και να φωτίζονται από το γλυκό κοραλί απογευματινό φως.

Τι εξοπλισμό παίρνεις μαζί σου στις διακοπές;

Μάσκα και αναπνευστήρα! Δεν παίρνω εξοπλισμό μαζί μου όταν πάω διακοπές, μόνο μία παλιά φωτογραφική μηχανή με φιλμ. Δεν τραβάω πολλές φωτογραφίες.

Καρέ από το υποβρύχιο Video Art «Le Petit Prince», 2016.

Αφήγηση καθημερινών ιστοριών

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ

Ματθαίο Μήτση '10

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Ματθαίος Μήτσης '10

Πότε ένιωσες ιδιαίτερη έλξη για τη φωτογραφία;

Όταν ήμουν 8 χρονών, οργανώσαμε με κάποιους φίλους μου ένα σκετσάκι και είχα αναλάβει τον φωτισμό. Επειδή ήθελα αυτά που βλέπω να τα αποτυπώνω, άρχισα να ασχολούμαι με τη φωτογραφία και λίγο αργότερα με την κινηματογράφιση. Η πρώτη μου κάμερα ήταν μία Olympus point and shoot με δυνατότητα υποβρύχιας λήψης, δώρο των γονιών μου.

Ποια ήταν τα πρώτα σου βήματα στον χώρο;

Στο Δημοτικό ήμουν στον όμιλο φωτογραφίας, όπου μαθαίναμε για τα χαρακτηριστικά της, τις φωτοσκιάσεις, τη σύνθεση και το κάδρο. Μετά, με κάποιους συμμαθητές μου ξεκινήσαμε να γυρίζουμε ταινίες μικρού μήκους. Σιγά - σιγά, άρχισα να καταλαβαίνω ότι αυτό που με ενδιέφερε περισσότερο ήταν η αφήγηση ιστοριών μέσω της εικόνας και του ήχου. Έτσι, σπού-

δασα παραγωγή κινηματογράφου και τηλεόρασης στο πανεπιστήμιο του Υόρκ στην Αγγλία, που περιελάμβανε σκηνοθεσία, φω-

τογραφία, μοντάζ, σκηνικά. Την εξειδίκευση μου την έκανα στη διεύθυνση φωτογραφίας.

Το 2018 συμμετείχες στην συμπαραγωγή των BBC και AMC «The Little Drummer Girl». Πώς ήταν αυτή η εμπειρία;

Ήταν μία διαφωτιστική εμπειρία που μου διέυρνε τον τρόπο σκέψης. Με εντυπωσίασε πολύ ο επαγγελματισμός, η οργάνωση και το μέγεθος της παραγωγής. Είχα την τύχη να είμαι στην ομάδα του διευθυντή φωτογραφίας Woo-Hyung Kim και να εκπαιδευτώ δίπλα σε καταξιωμένους τεχνικούς και δημιουργούς. Τότε συνειδητοποίησα ότι ακόμη και σε μία τόσο μεγάλη παραγωγή, μπορεί κανείς να είναι ήρεμος, καλός συνεργάτης, ενώ συγχρόνως να έχει και τον δημιουργικό έλεγχο.

Πού διαφέρουν οι ελληνικές από τις ξένες παραγωγές;

Στις ελληνικές παραγωγές ξεχωρίζει το μεράκι και ο ζήλος. Στις ξένες κυριαρχεί ο επαγγελματισμός, η οργάνωση και η μεθοδικότητα. Εάν οι Έλληνες μπορούμε και δημιουργούμε τόσο σημαντικά έργα με τόσο μικρούς προϋπολογισμούς και τόσες δυσκολίες, αναρωτιέμαι πόσα περισσότερα πράγματα θα επιτυγχανάμε εάν είχαμε τους προϋπολογισμούς του εξωτερικού!

Διευθυντής Φωτογραφίας,
Σύμβουλος Εναέριας Κινηματογράφησης
του Ελληνικού Παραρτήματος
της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας
Μη Επανδρωμένων Αεροσκαφών
(World UAV Federation).

Σ' ένα κάδρο συμπεριλαμβάνεις μόνο τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να επικοινωνήσεις στον θεατή την ιστορία σου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, χρησιμοποιώντας την εικόνα αντί του λόγου.

Με τι ασχολείσαι αυτή την περίοδο;

Πριν λίγο καιρό, ο Πρόεδρος της WUAVF Hellas, κ. Γιάννης Δάγκλης, μου πρότεινε την θέση του Συμβούλου Εναέριας Κινηματογράφησης του Ελληνικού Παραρτήματος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Μη Επανδρωμένων Αεροσκαφών (World UAV Federation). Πρόκειται για μία πολύ ενδιαφέρουσα συνεργασία, καθώς τα drones έχουν ολοένα και περισσότερες εφαρμογές. Ετοιμάζουμε δύο σεμινάρια, το ένα θα απευθύνεται σε κοινό που θέλει να μάθει τις βασικές αρχές της εναέριας φωτογραφίας και εικονοληψίας και το άλλο θα απευθύνεται σε επαγγελματίες κινηματογραφιστές drones. Παράλληλα, εντός του 2021 θα ξεκινήσουμε την εγγραφή των εκπομπών του νέου podcast "Jump Cut", σε παραγωγή του The Greek Podcast Project της Δάφνης Καρνέζη x09, το οποίο θα είναι αφιερωμένο στους δημιουργούς και τους τεχνικούς της ελληνικής οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

Πώς τα νέα μέσα επηρεάζουν τη δουλειά σου;

Πλέον, ο τρόπος παραγωγής και θέασης ενός οπτικοακουστικού προϊόντος αλλάζει συνεχώς. Το ίδιο το προϊόν και η αφήγηση του, προσδιορίζουν το μέσο στο οποίο θα προβληθεί. Τα κοινωνικά δίκτυα χρειάζονται και προσφέρουν πολλά θετικά. Ειδικά σήμερα λόγω της πανδημίας, θεωρώ ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι απολύτως απαραίτητα για να προβάλλουν οι δημιουργοί την δουλειά τους. Από την άλλη, γίνεται βομβαρδισμός πληροφοριών, με συνέπεια να μην προλαβαίνει κανείς να τις επεξεργαστεί. Πιστεύω ότι πρέπει να βρεθεί μία ισορροπία.

Τα τελευταία χρόνια επανέρχονται στη φωτογραφία τεχνολογίες του παρελθόντος.

Πράγματι, το φιλμ, οι παλαιοί φακοί και τα οπτικά φίλτρα είναι και πάλι δημοφιλή. Όλα έχουν να κάνουν με την ιστορία που θέλεις να αφηγηθείς και την ατμόσφαιρα που θέλεις να δημιουργήσεις. Σ' ένα κάδρο συμπεριλαμβάνεις μόνο τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να επικοινωνήσεις στον θεατή την ιστορία σου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, χρησιμοποιώντας την εικόνα αντί του λόγου.

«Η κινηματογράφηση είναι μία ευκαιρία να ζήσεις πολλές ζωές» είχε πει ο σκηνοθέτης Ρόμπερτ Άλτμαν. Πώς ερμηνεύεις αυτή τη φράση;

Αυτό είναι αληθές. Μέσω του επαγγέλματος μου, μου δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσω πτυχές του κόσμου που είτε δεν ξέρω, είτε δεν έχω εξερευνήσει εις βάθος. Πτυχές, που υπό άλλες συνθήκες δε θα χωρούσαν στη διάρκεια μίας μόλις ανθρώπινης ζωής.

Αγαπημένες θεματικές έχεις;

Μ' αρέσουν πολύ οι απλές, καθημερινές ανθρώπινες ιστορίες. Υπάρχει η όμορφη φωτογραφία, που εφιστά την προσοχή του θεατή στην ίδια τη φωτογραφία και η σωστή φωτογραφία, που επικοινωνεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την ιστορία κι αγγίζει τον δέκτη. Πιστεύω ότι η φωτογραφία πρέπει να είναι «αόρατη».

Ποιο είναι το αγαπημένο εξώφυλλο του Ερμή που έχεις τραβήξει;

Το τεύχος με αφιέρωμα στο κρασί. Ενώ είχε αρκετή δουλειά και προετοιμασία, πιστεύω πως τελικά το αποτέλεσμα φαίνεται αβίαστο. Ήταν καθαρό, μινιμαλ, χωρίς πολλή πληροφορία. Μου άρεσαν οι χρωματικές αντιθέσεις. Από τις υπόλοιπες φωτογραφίες για τον Ερμή, ξεχωρίζω τρεις. Αυτή για το αφιέρωμα στο Οικοτροφείο, διότι ο ρόλος της

φωτογραφίας σ' ένα περιοδικό είναι να πλαισιώνει το κείμενο. Πρέπει να καταφέρεις να αποτυπώσεις τον συνεντευξιζόμενο σου με τον καλύτερο τρόπο ώστε ο αναγνώστης να έχει μία οπτική σύνδεση. Θυμάμαι έντονα επίσης τη φωτογράφιση του Ιωάννη Τσεκλένη στο τεύχος με αφιέρωμα τη δημιουργία στο χώρο της ένδυσης και των κοσμημάτων. Μου άρεσε το πορτραίτο του, γιατί αναδεικνυε το ανθρώπινο στοι-

χείο. Μία εμβληματική φιγούρα, που στα μάτια του έβλεπες ότι πάνω απ' όλα ήταν ένας ευαίσθητος άνθρωπος.

Πώς βίωσες τη δημιουργία του ντοκιμαντέρ «Οικοτροφείο: Τα ευτυχέστερα χρόνια της ζωής μας»;

Είχαμε δημιουργική ελευθερία! Με άγγιζε και προσωπικά λόγω του παππού μου, που ήταν οικότροφος κι οποίος μου έχει διηγηθεί πολλές ιστορίες από εκείνη την περίοδο. Επειδή ως θεματική είναι τεράστια, πιστεύω ότι θα είχε αξία να δημιουργήσουμε και μία εκδοχή με περισσότερες συνεντεύξεις. Χάρηκα γιατί όταν το παρουσιάσαμε στο θέατρο Χωρέμη, οι περισσότεροι θεατές συγκινήθηκαν και τους άρεσε πολύ.

Τι συμβουλεύεις έναν τελειόφοιτο που θέλει να ασχοληθεί με τη φωτογραφία ή τη διεύθυνση φωτογραφίας;

Να πειραματίζεται συνεχώς, ερχόμενος σ' επαφή με διαφορετικά ερεθίσματα. Να μην μελετά μόνο εικόνες ή ταινίες, αλλά να διαβάσει ποίηση και λογοτεχνία, να παρατηρεί το φως σε πίνακες ζωγραφικής, να αποκτά καινούργιες εμπειρίες. Χρειάζεται υπομονή κι επιμονή. Να είναι επαγγελματίας, να σέβεται, να εκτιμάει. Να κάνει ερωτήσεις σε ανθρώπους με μεγαλύτερη εμπειρία και να μην εφησυχάζεται ποτέ.

Ψηφιακό κολλάζ
Φωτογραφία / τρισδιάστατα μοντέλα
(φωτογραμμετρία) / λογισμικό για
τρειςδιάστατες απεικονίσεις (Unity), 2020

Μεταξύ τεχνολογίας, εικόνας και τέχνης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ

Θέλιμα Χατζηαθανασίου '13

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Κωνσταντίνος Μιχαλόπουλος '17

Ποια ήταν η επαγγελματική σου πορεία από την αποφοίτησή σου μέχρι σήμερα;

Πλέον βρίσκομαι στο χώρο της μόδας κι εργαζομαι στον κλάδο της τεχνολογίας, που έχει σχέση με τη φωτογραφία, αλλά δεν ασχολούμαι αμιγώς με αυτή. Μετά το Σχολείο σπούδασα Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και Μηχανικός Υπολογιστών στο Μετσόβιο. Από την αρχή μέχρι το τέλος των σπουδών μου ψαχνόμουν αρκετά, οπότε ξεκίνησα παράλληλα να σπουδάζω καλλιτεχνική φωτογραφία. Έκανα διάφορα εργαστήρια, κάποιες εκθέσεις στην Ελλάδα, διάφορα projects. Από τότε που έφυγα για το Λονδίνο, νομίζω ήθελα να ενώσω το Πολυτεχνείο με τη φωτογραφία και την τέχνη, αλλά έψαχνα και κάτι παραπάνω. Τώρα δουλεύω στο χώρο της μόδας, που έχει σχέση με τη φωτογραφία, αλλά ο ρόλος μου είναι κυρίως ως creative technologist στο London College of Fashion, όπου είμαι και καθηγητής και διδάσκω μεταξύ άλλων νέα μέσα απεικόνισης όσον αφορά τη φωτογραφία μόδας. Η πορεία μου

σχετίζεται πολύ με την εικόνα, τη φωτογραφία' βρίσκομαι κάπου μεταξύ τεχνολογίας, εικόνας και τέχνης.

Πώς κατάφερες να μετατρέψεις το χόμπι σου σε επάγγελμα;

Έγινε αρκετά σταδιακά. Όταν ξεκίνησα να ασχολούμαι με τη φωτογρα-

φία στα φοιτητικά μου χρόνια, είχα μία πολύ μεγάλη άρνηση προς το Πολυτεχνείο. Ήταν σαν μία απάντηση προς τις σπουδές μου, διότι τις βαριόμουν και δεν έβλεπα τον εαυτό μου να απορροφάται εκεί. Την περίοδο που έκανα την πρώτη μου έκθεση, για περίπου 6 μήνες, δεν είχα ιδιαίτερη επαφή με το Πολυτεχνείο. Μετά απ' αυτό, αποφάσισα να το τελειώσω και βρισκόμουν σ' ένα μεταβατικό στάδιο. Από τη μία ήξερα ότι έχω μέσα μου κάτι πιο πρακτικό, που σχετιζόταν με το Πολυτεχνείο κι από την άλλη είχα κάτι πιο αφηρημένο, δύο πράγματα που μεταξύ τους βρίσκονταν σε ρήξη. Αλλά σιγά σιγά, όλο αυτό ζυμώθηκε μέσα μου. Από την ανάγκη μου να βρω τον εαυτό μου μέσα σ' αυτό και να τα παντρέψω, έφτασα στο σημείο που είμαι τώρα. Για ό,τι κάνω τώρα, παρότι δουλεύω στον τρισδιάστατο χώρο, η φωτογραφία είναι πάρα πολύ σημαντική. Χρησιμοποιώ την εικόνα σ' έναν άλλο χώρο, που είναι μη φυσικός.

Υπάρχει κάποια δουλειά σου που θεωρείς ιδιαίτερα σημαντική για την καριέρα σου;

Καθοριστικό ήταν ένα project που έκανα πρόπερσι με τη Microsoft, στο οποίο με την ομάδα μου φτιάξαμε μία εφαρμογή για αρώματα στο HoloLens. Με βάση τα συστατικά των αρωμάτων, έμπαινες σ' ένα ξεχωριστό ψηφιακό περιβάλλον, που έχει σχέση με την ιστορία του αρώματος. Το 2017, όταν ασχολούμουν μόνο με τη

Σχεδιαστής
δημιουργικής
τεχνολογίας στο Fashion
Innovation Agency,
Λέκτορας στο London
College of Fashion.

Το θέμα είναι πώς θα χρησιμοποιήσουμε τα ψηφιακά μέσα, για να πάμε σ' ένα σημείο όπου το ψηφιακό και το φυσικό θα ενωθούν.

φωτογραφία, έκανα δύο δουλειές πάρα πολύ προσωπικές. Ήταν δηλαδή μία περίοδος που φαινόταν ξεκάθαρα το δικό μου βίωμα, το οποίο και ήταν πολύ δύσκολο να το κάνω. Το βλέπω σαν μία μορφή ψυχοθεραπείας και σίγουρα με έχει επηρεάσει σ' αυτό που είμαι τώρα.

Οι δύο φωτογραφικές σου εκθέσεις το 2017 είχαν έντονο το στοιχείο του γυμνού. Θεωρείς ότι συμβάλλει στην αποτύπωση των συναισθημάτων;

Καταρχάς, οι συγκεκριμένες εκθέσεις ήταν από τις πρώτες μου. Όσον αφορά τη πρώτη –με τίτλο Decadence– τώρα τη βλέπω από μία άλλη οπτική και συνειδητοποιώ ότι θα άλλαζα κάποια πράγματα. Από άποψη τεχνικής ήταν πολύ καλή, αλλά σε σχέση με αυτά που ήθελα να πω, θα τα εξέφραζα διαφορετικά στο σήμερα. Προσπαθούσα να μιλήσω μέσω ενός τρίτου προσώπου που ήταν στις φωτογραφίες. Κατά κάποιον τρόπο κρυβόμουν. Τώρα δεν θέλω να το κάνω και δεν μου αρέσει να το κάνω. Χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι το μετανιώνω, διότι αυτή ήταν η αρχική μου έκθεση και με έχει φτάσει ως εδώ. Όσον αφορά τη δεύτερη –με τίτλο Top/Bottom– αποτέλεσε ένα σώμα εικόνων που είχαν δημιουργηθεί κατά τους πρώτους μήνες της σχέσης μου με τον σύντροφό μου και εκεί το γυμνό ήταν απαραίτητο, γιατί εν τέλει απεικόνιζε την αλήθεια. Δεν μπορείς να κάνεις ένα project που να αφορά μία ανθρώπινη σχέση, η οποία είναι και σεξουαλική, και να μην υπάρχει γυμνό. Και γυμνό όπως είναι, χωρίς δηλαδή να το στήσεις για να βγει πιο όμορφο.

Ποια δουλειά σε ενέπνευσε;

Συνεργάστηκα πρόσφατα με μία φίλη μου φωτογράφο σ' ένα βιβλίο (*You / Everything Else*, της Linn Phyllis Seeger), που είχε πάλι να κάνει με προσωπικό βίωμα. Έχει να κάνει με τη σχέση της με τον πρώην σύντροφό της και είναι ένα βιβλίο φτιαγμένο από στιγμιότυπα οθόνης από κινητό και μηνύματα που έχουν ανταλλάξει. Έτσι όπως ζούμε πλέον, θέλαμε να δείξουμε πόσο ψηφιακή είναι η επικοινωνία μας και πώς αυτό μπορεί να γίνει φυσικό. Όλοι έχουμε ατελείωτα στιγμιότυπα οθόνης στο κινητό, κι εγώ θα βγάλω για να θυμηθώ κάτι, ή θα βγάλω μία συνομιλία, και θα το κάνω διότι είμαι οπτικός άνθρωπος, δηλαδή πρέπει να το δω για να το καταλάβω. Αυτό που μου άρεσε είναι ότι όλα αυτά τα στιγμιότυπα οθόνης και όλες αυτές τις συνομιλίες που κρατάμε μέσα στο κινητό, ένα πολύ άυλο περιεχόμενο, όταν το μετατρέπεις σε βιβλίο, σε ύλη, το βλέπεις διαφορετικά. Μου άρεσε και το πώς αποτυπώθηκε το χρονικό μίας σχέσης σ' ένα βιβλίο μέσα από αυτό το ατελείωτο περιεχόμενο. Πά-

νω σ' αυτό δημιουργήσαμε κι ένα βιντεοπαιχνίδι επειδή δεν μπορούσε να γίνει μία διαζώσης εκδήλωση για να δει ο κόσμος το βιβλίο. Δημιούργησα ένα αντίγραφο και το κοινό μπορούσε να μπει μέσα σ' αυτή τη διαδραστική δραστηριότητα, να περπατήσει μέσα σ' ένα χώρο που φτιάξαμε, να δει το βιβλίο. Αυτό με ενδιαφέρει πάρα πολύ, η σύνδεση του φυσικού με το άυλο και πού θα πάει όλο αυτό εν τέλει.

Πώς επηρέασε η πανδημία τη δουλειά σου;

Ως creative technologist στο Fashion Innovation Agency ενώνουμε σχεδιαστές κι εταιρείες μόδας με συνεργάτες από τον χώρο της τεχνολογίας. Σκοπός μας είναι να δημιουργήσουμε projects, τα οποία θα δείξουν στη βιομηχανία της μόδας πώς θα είναι σε κάποια χρόνια. Επειδή ο χώρος της μόδας και της φωτογραφίας είναι πάρα πολύ στενά συνδεδεμένοι με το υλικό, είτε πρόκειται για ένα ρούχο είτε για μία εκτυπωμένη φωτογραφία, παρατήρησα ότι είναι δύσκολο για έναν τέτοιο κλάδο να εγκαταλείψει τελείως το φυσικό. Και δεν είναι και σωστό. Αλλά από την αρχή της πανδημίας δεν υπήρχε επιλογή για τις εταιρείες και τους σχεδιαστές να παρουσιάσουν τις συλλογές τους σε φυσικό χώρο. Έφτασαν στο σημείο να κάνουν κάτι ψηφιακό. Εμείς παρατηρήσαμε μία μεγάλη στροφή και προσωπικά η δουλειά μου έχει αυξηθεί πολύ σ' αυτό το κομμάτι. Από την πορεία μου μέχρι εδώ, έχω καταλήξει ότι το χειροπιαστό θα πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει και δεν πιστεύω ότι θα γίνουν όλα ψηφιακά. Το θέμα είναι πώς θα χρησιμοποιήσουμε τα ψηφιακά μέσα, για να πάμε σ' ένα σημείο όπου το ψηφιακό και το φυσικό θα ενωθούν, θα μας πάνε μπροστά και θα μας επιτρέψουν να κάνουμε πράγματα που δεν γίνονταν πριν.

Πώς πιστεύεις ότι το Σχολείο συνέβαλε στην επαγγελματική σου πορεία;

Όταν τελείωσα το Σχολείο είχα μία σύγχυση. Δεν ήμουν 100% σίγουρος για το Πολυτεχνείο. Νιώθω ότι το Σχολείο με βοήθησε να έχω ανησυχίες, να έχω ανοιχτούς ορίζοντες και να μην φοβάμαι την αποτυχία. Επειδή έχω κάνει αρκετές αλλαγές στη ζωή μου, υπήρξαν πολύ δύσκολες περιόδους, στις οποίες συνειδητοποίησα ότι έπρεπε να κάνω λάθη για να βρω το σωστό δρόμο. Το Σχολείο μου έδωσε τη δύναμη να μπορώ να υποστηρίξω τις επιλογές μου, όποιες και να ήταν αυτές, είτε με οδηγούσαν εδώ που είμαι σήμερα είτε με οδηγούσαν κάπου που δεν θα μου άρεσε και θα έπρεπε να αλλάξω δρόμο. Να μην φοβάμαι να κάνω πολλές επιλογές, να ψαχτώ, να μην μείνω στη σύγχυση και την αδράνεια. Η αδράνεια είναι ο μεγαλύτερός μου φόβος.

ΜΕΛΑΚΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.
τεχνητή εταιρεία από το 1953

**WHAT
WE
DO**

- ✓ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
- ✓ ΜΕΛΕΤΗ & ΕΠΙΒΛΕΨΗ
- ✓ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ
- ✓ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
- ✓ ΠΡΩΘΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ - REAL ESTATE
- ✓ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΕΝΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΛΟΥ «ΕΡΜΗΣ»

TUV
AUSTRIA
HELLAS

EN ISO 9001:2015
No. : 0117386062960

✉ info@melakisassociates.gr ☎ +30 28210 42800

ΧΑΝΙΑ Ηρώων Πολυτεχνείου 3 | ΗΡΑΚΛΕΙΟ Δουκός Μποφώρ 7 | ΑΘΗΝΑ Αναγνωστοπούλου 8, Κολωνάκι 🌐 www.melakisassociates.gr

**ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ &
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΑΚΙΝΗΤΩΝ**

**ΕΚΤΙΜΗΣΗ
ΑΚΙΝΗΤΩΝ**

**ΠΡΩΘΗΣΗ
ΑΚΙΝΗΤΩΝ**

RICS

REV

Δανός - Μελάκης

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ & ΕΚΤΙΜΗΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

📍 Ηρώων Πολυτεχνείου 3, Χανιά | Δουκός Μποφώρ 7, Ηράκλειο

☎ + (30) 20210 50900 + (30) 2810 282822 🌐 www.danos-melakis.gr

ATLANTICA

AMALTHIA BEACH

*This is where
you should be*

www.atlanticahotels.com

Call Us: +30 28210 68542

Email Us at: info@amalthia-hotel.gr

Agia Marina, Chania, Crete

 [atlanticaamalthiabeach](https://www.facebook.com/atlanticaamalthiabeach)

Αλέξανδρος Κόκκινος '88

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ

Κωνσταντίνο Στεφανάκη '15

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Κωνσταντίνος Στεφανάκης '15

Ιατρική γνώση κι ευθύνη την εποχή της πανδημίας

Ποιες ομάδες έχουν αυξημένο κίνδυνο βαριάς νόσου Covid-19;

Ίσως πιο ευπαθείς απ' όλους, είναι τα άτομα μεγάλης ηλικίας κι εκείνα με νοσογόνο παχυσαρκία καθώς και σακχαρώδη διαβήτη τύπου 2, που αποτελεί έμμεση συνέπεια της παχυσαρκίας. Μελέτες σε ασθενείς με παχυσαρκία αναδεικνύουν 50% μεγαλύτερη πιθανότητα νόσησης, 75% μεγαλύτερη πιθανότητα νοσηλείας σε μονάδα εντατικής θεραπείας, και περίπου 50% μεγαλύτερη πιθανότητα θανάτου από το συγκεκριμένο ιό σε σχέση με μη παχύσαρκους. Υπάρχουν διάφορες υποθέσεις. Κατ' αρχάς, στην παχυσαρκία και το διαβήτη, τα επίπεδα της πρωτεΐνης-υποδοχέα του κορωνοϊού, με τη βοήθεια της οποίας εισέρχεται στα ανθρώπινα κύτταρα, είναι ιδιαίτερα αυξημένα, καθιστώντας τους ασθενείς αυτούς σαφώς πιο ευάλωτους. Επιπλέον, οι ασθενείς αυτοί χαρακτηρίζονται από ένα υπόβαθρο χρόνιας φλεγμονής χαμηλού βαθμού, που ενισχύει την υπέρμετρη φλεγμονώδη απάντηση του οργανισμού απέναντι στον ιό σε βαριά νόσο. Η παχυσαρκία επίσης ευνοεί διαταραχές του χιτώνα των αγγείων μας, σιωπηλές βλάβες στη λει-

—
Ιατρός Παθολόγος,
Αναπληρωτής
Καθηγητής
Παθολογίας,
Λαϊκό Νοσοκομείο
Αθηνών και
Διαβητολογικό
Κέντρο Ιατρικής
Σχολής Αθηνών.
Primary
Investigator και
National Leader σε
διεθνείς κλινικές
μελέτες.

τουργικότητα της καρδιάς, θρομβοεμβολικά επεισόδια αλλά και επιπλοκές, όπως π.χ. η διαβητική κετοξέωση και η υπεργλυκαιμία σε διαβήτη τύπου 1. Τέλος, η αυξημένη ηλικία πολλές φορές ακολουθείται από συνοδές παθήσεις που σχετίζονται με κακή έκβαση, όπως ο διαβήτης τύπου 2.

Πώς έχει επηρεαστεί η λειτουργία των νοσοκομείων;

Κατά την πρώτη каранτίνα, οι εφημερίες στο Λαϊκό ήταν πολύ ήπιες. Λόγω φόβου, η προσέλευση ασθενών ήταν μειωμένη ή καθυστερημένη, συνοδευόμενη ενίοτε από βαρύτερες επιπλοκές. Για παράδειγμα, ασθενείς με σοβαρές αιμορραγίες πεπτικού έρχονταν λόγω φόβου καθυστερημένα και σε ιδιαίτερα σοβαρή κατάσταση. Ακόμα, σταμάτησε η λειτουργία των εξωτερικών ιατρείων. Αυτό καθυστέρησε ιδιαίτερα τον προγραμματισμό των ασθενών, με αποτέλεσμα εξαιρετικά αυξημένο φόρτο εργασίας κατά την άρση των μέτρων. Ωστόσο, πλέον υπάρχει αυξημένος όγκος ασθενών, οι οποίοι έρχονται και για μη επείγοντες λόγους. Όσον αφορά τα χειρουργεία, πραγματοποιούνται μόνο τα επείγοντα και πολλά προγραμματισμένα έχουν ακυρωθεί, όπως οι επεμβάσεις βαριατρικής χειρουργικής κατά της παχυσαρκίας. Αν το τελευταίο ξενίζει, πρέπει να σκεφθούμε ότι ο κορωνοϊός δεν θα εξαφανιστεί κατά πάσα πιθανότητα μέσα στους επόμενους 6 μήνες, ωστόσο ένας ασθενής με επίμονη νοσογόνο παχυσαρκία που χειρουργείται σήμερα με βαριατρική, χάνει στο διάστημα αυτό τουλάχιστον το 30% του σωματικού του βάρους και θα κινδυνεύει σημαντικά λιγότερο από τις σοβαρές επιπλοκές του Covid-19 εφόσον νοσήσει.

Πώς έχει επηρεαστεί η έρευνα;

Η βασική και κλινική έρευνα περιορίστηκε, ιδιαίτερα κατά την πρώτη каранτίνα. Οι κλινικές μελέτες φαρμάκων αρχικά ατόνησαν, ωστόσο πλέον συνεχίζουμε τα ερευνητικά

Όπλα μας είναι η ενημέρωση των ασθενών, η διαθεσιμότητα των εμβολίων και η ορθή εφαρμογή του εμβολιασμού.

μας πρωτόκολλα με ιδιαίτερη προσοχή στο Διαβητολογικό Εργαστήριο της Α' Προπαιδευτικής Παθολογικής Κλινικής, έξω από το Λαϊκό, τηρώντας όλα τα μέτρα ασφαλείας. Είχαμε τη δυνατότητα εξαγωγής χρήσιμων συμπερασμάτων για κάποιες επιδράσεις της καραντίνας. Σε μία μελέτη εφαρμογής ενός τύπου μεσογειακής διατροφής, είδαμε ότι η απώλεια βάρους των συμμετεχόντων ήταν σαφώς μικρότερη κατά την καραντίνα. Ο αριθμός των θερμίδων και η πρόσληψη λίπους δεν περιορίστηκαν, πράγμα απόλυτα λογικό λόγω της υψηλής ζήτησης των υπηρεσιών delivery. Ακόμα, παρότι η φυσική δραστηριότητα δε μεταβλήθηκε λόγω της δυνατότητας σωματικής άσκησης, αυξήθηκε ο καθιστικός χρόνος, καθώς οι περισσότεροι άνθρωποι επέστρεφαν σπίτι και δεν πήγαιναν πουθενά αλλού.

Ποια είναι η τεχνολογία των νέων εμβολίων;

Η τεχνολογία mRNA είναι πολύ έξυπνη και μελετάται εδώ και χρόνια. Δεν εκθέτουμε τον ασθενή σε ολόκληρο τον ιό ή αδρανολογικά του σωματίδια. Το αγγελιοφόρο RNA στέλνει τις κατάλληλες μοριακές οδηγίες στα κύτταρά μας προκειμένου να παραγάγουν μία πρωτεΐνη του ιού. Το mRNA δεν μπορεί να ενσωματωθεί ή να παραλλάξει το γενετικό μας υλικό. Όταν ο οργανισμός μας κατασκευάσει την πρωτεΐνη, το ανοσοποιητικό μας δημιουργεί κατάλληλα κύτταρα κι αντισώματα που την ανιχνεύουν, συνδέονται μαζί της και την καταστρέφουν, παράγοντας έτσι μία ανοσολογική απάντηση που προστατεύει το άτομο κατά την έκθεση στον ιό.

Υπάρχουν λόγοι ανησυχίας για τα εμβόλια;

Όσον αφορά τα εμβόλια mRNA γνωρίζουμε πως έχουν εξαιρετική ασφάλεια με μόνη παρενέργεια τοπικό πόνο ή μέτρια πυρετική κίνηση και κακουχία. Σπανιότατα, μπορεί να προκαλέσουν αλλεργική αντίδραση κι ακόμα πιο σπάνια αναφυλαξία. Ακριβώς για το λόγο αυτό υπάρχει η ασφαλιστική δικλείδα της παραμονής των ασθενών στο χώρο του εμβολιασμού για μερικά λεπτά. Πολύ πρόσφατα εμβολιάστηκα χωρίς καμία παρενέργεια και συνιστώ σ' όλους να ακούν τους ιατρούς και τους λοιμωξιολόγους, τα λαμπρά μυαλά που έχουμε στη χώρα μας. Είναι κρίμα να αποπροσανατολιζόμαστε από τυχάρπαστους, που δεν είναι γνώστες του αντικειμένου. Δυστυχώς, πολλοί έχουν ανεύθυνα διατυπώσει λανθασμένες και μη ενημερωμένες απόψεις, όμως δεν μπορεί π.χ. ένας αρχιτέκτων, ένας ηθοποιός κι ένας δικηγόρος να ψηφίσουν για την καταλληλότητα ή μη ενός εμβολίου, κατά τον ίδιο τρόπο που δεν μπορεί ένας λαμπρός επιδημιολόγος να εκφέρει άποψη για τη στατικότητα ενός κτιρίου. Η ιατρική επιστήμη βασίζεται στην παρατήρηση, το πείραμα, την απόδειξη και την περαιτέρω απόδειξη μέσα από βαθύτατα εμπεριστατωμένες κλινικές μελέτες. Οι προληπτικές και κλινικές αποφάσεις για την αντιμετώπιση της πανδημίας πρέπει να είναι ευθύνη αποκλειστικά των ανθρώπων που έχουν βαθιά γνώση του αντικειμένου.

Πώς προβλέπετε την εξέλιξη της πανδημίας στη χώρα μας;

Εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα και την εφαρμογή του εμβολίου στον ευρύ πληθυσμό. Είναι δουλειά όλων των επαγγελματιών υγείας να ενημερώσουμε το κοινό υπεύθυνα και κατανοητά. Αν υποθέσουμε πως βάσει των επίσημων στοιχείων έχει νοσήσει το 1.5% του εθνικού πληθυσμού –που στην πραγματικότητα μάλλον το ποσοστό είναι πολλαπλάσιο, ίσως και πενταπλάσιο ή δεκαπλάσιο– και πρόκειται να εμβολιάσουμε το 40% των ενηλίκων, τότε θα έχουμε ένα περίπου 60% του πληθυσμού με αντισώματα εναντίον του ιού, γεγονός που θα μπορεί να δημιουργήσει μία κάποια ανοσία της αγέλης. Φαίνεται ότι με τα πρώτα διαθέσιμα εμβόλια, αυτό το ποσοστό δεν θα επιτευχθεί. Εάν έρθουν κι εμβόλια από άλλες εταιρείες, ενδεχομένως το καλοκαίρι να είναι σχεδόν φυσιολογικό. Ακόμα, φαίνεται ότι στο άμεσο μέλλον για να ταξιδέψουμε αεροπορικά ή ενδεχομένως κι ακτοπλοϊκά ή για να διαμείνουμε σε κάποιο ξενοδοχείο, θα πρέπει να επιδεικνύουμε κάποιες μορφές απόδειξη εμβολιασμού.

Πώς θα επηρεάσει ο κορωνοϊός την τηλεϊατρική;

Αρχικά, τα μεγάλα, διεθνή ιατρικά συνέδρια δεν θα πραγματοποιηθούν ζωντανά το 2021 ή ακόμα και το 2022. Τα μειονεκτήματα είναι πως οι νέοι ιατροί δε θα έχουν τη δυνατότητα να εκτεθούν στα μεγάλα μυαλά της ιατρικής, να δικτυωθούν και να γνωρίσουν νέες χώρες. Ωστόσο, το υλικό θα είναι πάντα διαθέσιμο ηλεκτρονικά και το κόστος θα είναι πολύ μικρότερο. Δεύτερον, η κλινική εκπαίδευση των φοιτητών έχει επηρεαστεί πολύ σημαντικά. Οργανώνουμε ηλεκτρονικές προσομοιώσεις περιστατικών ή και διαδραστικές συζητήσεις ιατρικών θεμάτων. Ωστόσο, η εξ αποστάσεως διδασκαλία δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κλινική άσκηση και ιδιαίτερα την εξέταση του ασθενούς. Τρίτον, η ιατρική πράξη πάσχει σε κάποιο βαθμό, καθότι για τη λήψη αποφάσεων είναι απαραίτητη η εξέταση του ασθενούς κι όχι μόνο η ανάγνωση και ερμηνεία εργαστηριακών εξετάσεων. Βέβαια, ορισμένες ειδικότητες έχουν ωφεληθεί κατά την περίοδο αυτή, όπως η ψυχιατρική, μέσω της διαδικτυακής επικοινωνίας ιατρών-ασθενών.

Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε για να προστατευτούμε από τον κορωνοϊό;

Πέραν των καθιερωμένων μέτρων, τα οποία πρέπει να ακολουθούμε απαρέγκλιτα, καλό είναι να διακόψουμε το κάπνισμα, να μην είμαστε παχύσαρκοι ή υπέρβαροι και στο πλαίσιο αυτό να ασκούμε. Ακόμα, φαίνεται πως η μεσογειακή διαίτα είναι εξαιρετικά ωφέλιμη, καθώς περιέχει ευεργετικά συστατικά που ωφελούν στην πρόληψη της αθηρωμάτωσης κι έχουν αντιφλεγμονώδεις ιδιότητες. Αποτελεί το καλύτερο διατροφικό μοντέλο που μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτή την περίοδο.

Μάγια Αλιβιζάτου '93

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ
Αταλάντα Βρέκοσι '15
ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ
Αταλάντα Βρέκοσι '15

Μπροστά στο άγχος της πανδημίας

Πώς έχει επηρεάσει η πανδημία την ψυχική υγεία;

Όταν ξεκίνησε η υγειονομική κρίση νομίζω ότι πολλοί αισθανόμασταν ότι η πανδημία μας είχε φέρει πιο κοντά. Αλλά καθώς περνάνε οι μήνες, αυτό το «μαζί» που λέγαμε στην αρχή, άρχισε να γίνεται πιο δύσκολο, γιατί άλλαξαν οι ρυθμοί της καθημερινότητας και περιορίστηκαν οι ελευθερίες που είχαμε. Πέρα από τον περιορισμό των κινήσεών μας, έχουμε αναλάβει και πολλούς διαφορετικούς ρόλους μέσα στο σπίτι, το οποίο έχει διαταράξει τις ισορροπίες της καθημερινότητάς μας. Επιπλέον, η εικοσιτετράωρη συμβίωση φέρνει συχνά στην επιφάνεια πολλές εντάσεις ή συγκρούσεις, ειδικότερα όταν προϋπάρχουν θέματα. Οι συνέπειες της πανδημίας έχουν προκαλέσει πολλαπλά άγχη. Παρατηρούμε μάλιστα, ότι πλέον περισσότεροι άνθρωποι παθαίνουν κρίσεις πανικού, το οποίο είναι λογικό, καθώς το στρες είναι ο συναγερμός του οργανισμού μας απέναντι σε κάποιο κίνδυνο, σε κάτι που μας κάνει να νιώθουμε ανασφάλεια. Παλιότερα, όταν ένας άνθρωπος βίωνε έντονο στρες υπήρχαν τρόποι διαφυγής, όπως το να δει τους φίλους του ή να πάει μία εκδρομή.

Ψυχολόγος,
Συντονίστρια
Ψυχοπαιδαγωγικού
Τμήματος ΕΕΙ

Τώρα, οι άνθρωποι είναι περιορισμένοι κι έχουν χάσει ένα κομμάτι του υποστηρικτικού τους πλαισίου. Πολλοί άνθρωποι έχουν πεσμένη διάθεση γιατί με την απουσία επαφών κι άλλων πηγών ευχαρίστησης, έχουν χάσει πολλά πράγματα που τους κρατούσαν ισορροπία στη ζωή τους. Υπάρχει πλέον μεγάλη απαισιοδοξία για το τι θα γίνει και πόσο καιρό θα κρατήσει αυτή η κατάσταση. Στους εφήβους για παράδειγμα που προγραμματίζουν το μέλλον τους, βλέπουμε ότι ανατρέπονται πολλά από τα πλάνα τους κι αυτό φέρνει μεγάλη απογοήτευση κι ανασφάλεια για το μέλλον.

Πώς έχουν επηρεαστεί οι κοινωνικές σχέσεις;

Είμαστε τυχεροί που υπάρχει το διαδίκτυο κι έχουμε τη δυνατότητα να συνδεόμαστε και να έχουμε κάποια επαφή, γιατί εάν η πανδημία συνέβαινε παλιότερα, δεν θα μπορούσαμε να έχουμε επαφές με άλλους τόσο εύκολα. Παρ' όλα αυτά, όμως, δεν είναι το ίδιο γιατί η ανθρώπινη επαφή είναι πολύ διαφορετική. Ειδικότερα τα παιδιά και οι έφηβοι έχουν ανάγκη να βρίσκονται με τους φίλους τους. Η απομόνωση έρχεται σε αντίθεση με τις φυσιολογικές τους ανάγκες. Ακόμα, πολλοί άνθρωποι είναι πλέον πιο επιφυλακτικοί στις κοινωνικές τους σχέσεις γιατί υπάρχει φόβος.

Τι θα συμβουλευέτε κάποιον;

Αρχικά, πρέπει να οργανώσει την καθημερινότητά του για να είναι λειτουργική. Κυρίως οι άνθρωποι που δουλεύουν από το σπίτι, πρέπει να βάλουν κάποια όρια γιατί πλέον η εργασία διαρκεί όλη την ημέρα, οπότε, είναι σημαντικό να υπάρχει χρόνος για πράγματα που δίνουν ευχαρίστηση. Σίγουρα βοηθάει το να ξυπνάς το πρωί και να ντύνεσαι κανονικά. Οι κοινωνικές επαφές, ακόμα και διαδικτυακά, είναι πολύ σημαντικές, όπως είναι και η άθληση, τόσο για τη σωματική όσο και για την ψυχική μας υγεία. Πρέπει να βοηθήσουμε τον εαυτό μας να αισθανθεί ότι η καθημερινό-

Αυτή τη δύσκολη περίοδο, πρέπει να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας και να προσπαθούμε να κατανοήσουμε τα συναισθήματα των άλλων. Όλα τα συναισθήματα είναι αποδεκτά, το ζήτημα είναι πως τα διαχειριζόμαστε.

τητα τρέχει και είμαστε ενεργοί. Μέσα στο σπίτι ο καθένας πρέπει να έχει τις ευθύνες του και να σέβεται τις ανάγκες και τον χώρο του άλλου. Τέλος, μπορεί να φαίνεται ιδανικό, αλλά είναι πολύ σημαντική η έκφραση των συναισθημάτων. Ειδικά αυτή τη δύσκολη περίοδο πρέπει να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας και να προσπαθούμε να κατανοήσουμε τα συναισθήματα των άλλων. Όλα τα συναισθήματα είναι αποδεκτά, το ζήτημα είναι πως τα διαχειριζόμαστε.

Πώς έχει επηρεαστεί η εκπαίδευση;

Είναι ένα δύσκολο στοίχημα για όλους: παιδιά, εκπαιδευτικούς και γονείς. Δεν είναι εύκολο γιατί τόσο τα παιδιά όσο και οι εκπαιδευτικοί χάνουν την προσωπική επαφή. Υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσαν να γίνουν στην τάξη, που δεν μπορούν να γίνουν μέσω τηλεεκπαίδευσης. Παρατηρούμε, επίσης, ότι τα παιδιά κουράζονται πολύ, καθώς πρέπει να είναι μπροστά σε μία οθόνη όλη την ημέρα. Όταν, την εποχή αυτή, τα παιδιά βρίσκονται στην τάξη, η μάσκα εμποδίζει να βλέπουμε τις εκφράσεις τους και οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να πλησιάσουν τα παιδιά όπως παλιότερα.

Υφίσταται ο κίνδυνος κοινωνικού στιγματισμού όσων έχουν εκτεθεί ή νοσήσει από τον Covid-19;

Δυστυχώς, οι πανδημίες οδηγούν συχνά στον στιγματισμό των ατόμων που έχουν νοσήσει ή των ατόμων που ενδεχομένως έρχονται σε επαφή με άτομα που νοσούν, όπως το ιατρικό προσωπικό. Αυτό μπορεί να συμβεί επειδή υπάρχει αρνητική στάση απέναντι σε κάτι ή επειδή υπάρχει λάθος πληροφόρηση ή μονοδιάστατες εκτιμήσεις κι έτσι οι άνθρωποι βγάζουν λάθος συμπεράσματα. Τους πρώτους μήνες της πανδημίας ο στιγματισμός ήταν ιδιαίτερα έντονος, αλλά όσο περνάει ο καιρός και οι άνθρωποι ενημερώνονται καλύτερα, έχει μειωθεί.

Τι μέτρα έχει λάβει το Κολλέγιο για την αποφυγή των παραπάνω συμπεριφορών διάκρισης;

Το κύριο μέλημά μας είναι να προστατευθεί όλη η σχολική κοινότητα από τον στιγματισμό και τις διακρίσεις. Το μήνυμα που θέλουμε να περάσουμε είναι ότι όλοι στηρίζουμε και σεβόμαστε ο ένας τον άλλον γιατί είμαστε μία κοινότητα και πρέπει να υπάρχει υποστήριξη και φροντίδα. Δημιουργήσαμε προληπτικά ένα βίντεο (https://youtu.be/_Ndei_FV5XY) για τον στιγματισμό, με σκοπό να ευαισθητοποιήσουμε τη σχολική κοινότητα, το οποίο στείλαμε σε γονείς και εκπαιδευτικούς και συζητήθηκε με τα παιδιά στις τάξεις.

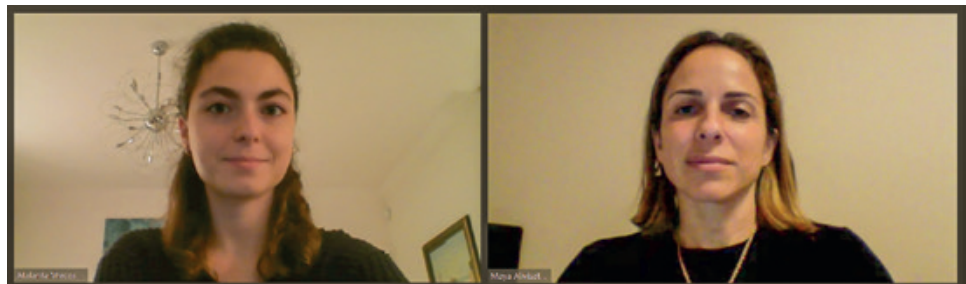
Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά;

Τα παιδιά προσαρμόζονται στις δύσκολες στιγμές ανάλογα με τον τρόπο που τις αντιμετωπίζουν οι γονείς τους. Επηρεάζονται από τη συναισθηματική κατάσταση των γο-

νιών τους και τα μηνύματα που θα τους περάσουν. Οπότε, οι γονείς πρέπει πρώτα να φροντίσουν τον εαυτό τους, να είναι ψυχικά καλά, ώστε να μπορέσουν να φροντίσουν και τα παιδιά τους. Είναι σημαντικό να βοηθήσουν τα παιδιά να εκφράσουν και να επεξεργαστούν τα συναισθήματά τους. Ίσως, το πιο βασικό είναι να υπάρχει μία ρουτίνα, από το τι ώρα θα ξυπνήσει το παιδί, μέχρι το τι ώρα θα φάει και θα κοιμηθεί. Έτσι, θα μπορεί να λειτουργήσει καλύτερα. Επειδή το κάθε παιδί είναι ξεχωριστό, οι γονείς θα πρέπει να σκεφτούν και τις ανάγκες που έχει το κάθε παιδί ανάλογα με τον χαρακτήρα του, για να δουν τι δυσκολίες μπορεί να αντιμετωπίζει και πώς να το βοηθήσουν.

Όταν επιστρέψουμε στην κανονικότητα, θα χρειαστεί χρόνος προσαρμογής;

Σίγουρα, γιατί δεν θα είναι η ίδια πραγματικότητα με αυτή που αφήσαμε. Δεν πιστεύω ότι θα έχει φύγει ο φόβος και η ανησυχία, όταν ξανανοιξουν τα σχολεία ή οι δουλειές. Θα χρειαστεί αρκετός χρόνος μέχρι να νιώσουμε ότι έχουμε μία καθημερινότητα όπως παλιότερα. Θα αλλάξουν πλέον οι συνήθειες και θα πρέπει να προσαρμοστούμε σε κάτι διαφορετικό πάλι, το οποίο δημιουργεί ένα άγχος. Για σχεδόν ένα χρόνο τώρα πρέπει συνέχεια να προσαρμοζόμαστε σε κάτι καινούργιο κι αυτό δημιουργεί μεγάλη ανασφάλεια και αναταραχή στη ζωή των ανθρώπων.

Τι αποκομίσαμε απ' όλη αυτή την κατάσταση;

Πολλοί άνθρωποι μπόρεσαν να προσδιορίσουν τι είναι σημαντικό για εκείνους και τι όχι. Κάποιοι είχαν την ευκαιρία να έρθουν πιο κοντά στην οικογένειά τους, να περάσουν περισσότερο και ίσως πιο ουσιαστικό χρόνο μαζί. Όσο πιο ουσιαστικές είναι οι σχέσεις τόσο πιο ουσιαστικός μπορεί να είναι ο χρόνος σύνδεσης. Όλοι εκτιμήσαμε τα απλά καθημερινά πράγματα που θεωρούσαμε δεδομένα προηγουμένως.

Μοιραστείτε μαζί μας μία έντονη σχολική σας ανάμνηση.

Τον τελευταίο καιρό θυμάμαι συχνά τη χρονιά της Γ' Λυκείου, με την πενθήμερη εκδρομή, το Πανηγύρι και τις διάφορες άλλες εκδηλώσεις. Ήταν μια ξεχωριστή, όμορφη χρονιά, με ανάμεικτα αλλά έντονα συναισθήματα. Σκέφτομαι τους μαθητές της φετινής Γ' Λυκείου, που την βιώνουν εντελώς διαφορετικά και πρωτόγνωρα.

Θάνος Παπαϊωάννου '83

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ
Πάυλο Πετίδη '14
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ

Διλήμματα και αποφάσεις ζωής

Πώς βίωσαν οι πολίτες την πανδημία;

Κοινά στοιχεία και στα δύο κύματα της πανδημίας σ' όλες τις χώρες ήταν διαδοχικά το σοκ, ο φόβος και η αγωνία. Βέβαια, η ένταση του κάθε αισθήματος διέφερε από χώρα σε χώρα κι από κύμα σε κύμα.

Ας πάρουμε τη χώρα μας. Στο πρώτο κύμα, ήταν περιορισμένες οι περιπτώσεις όπου κάποιος είχε συγγενή ή φίλο που να κόλλησε. Αντίθετα, στο δεύτερο κύμα, συγγενείς και φίλοι μας διασωληνώνονται κι ορισμένοι απ' αυτούς, δυστυχώς, χάνουν τη ζωή τους. Πλέον, επηρεαζόμαστε προσωπικά. Το αρχικό σοκ έδωσε τη θέση του στον φόβο και ο φόβος στην αγωνία για επιβίωση. Όλοι κάποτε χάσαμε ένα οικείο πρόσωπο, αλλά το να αργοπεθαίνεις απομονωμένος από συγγενείς, να κηδεύεσαι με την παρουσία μόνο ενός συγγενή, να σε πηγαίνουν απευθείας από το νοσοκομείο στο νεκροταφείο, είναι πράγματα που κανείς δεν μπορούσε να διανοηθεί ούτε στην Ελλάδα ούτε σ' άλλη χώρα. Αλλά πέραν αυτών, υπάρχει και η οικονομική αγωνία. Σήμερα, ο έμπορος, ο καταστηματάρχης, ο υπάλληλος του ιδιωτικού τομέα έχουν απόλυτη οικονομική ανασφάλεια.

—
Αντιπρόεδρος
ΑΣΕΠ,
πρώην Γενικός
Γραμματέας
της Βουλής
των Ελλήνων,
Συγγραφέας.

Οι χώρες που μελετάτε είχαν εξοπλιστεί σε υποδομές και προσωπικό για τη διαχείριση μίας τέτοιας μεγέθους εμπέλειας υγειονομικής κρίσης;

Εδώ είναι η ειρωνεία του πράγματος. Στο νεοεκδοθέν βιβλίο μας *Ηγεσία, Πολιτική και Κορωνοϊός* παρουσιάζουμε με την κ. Γεωργοπούλου μία μελέτη του έγκριτου Πανεπιστημίου Johns Hopkins που αξιολογούσε το 2019 σχεδόν διακόσιες χώρες ως προς την ετοιμότητα αντιμετώπισης μίας πανδημίας. Κατέταξε στην 1^η θέση τις ΗΠΑ, στη 2^η το Ηνωμένο Βασίλειο, στην 3^η τη Γαλλία και την Ελλάδα 37^η. Η πραγματικότητα απέδειξε ότι οι χώρες που θεωρητικώς ήταν πιο προετοιμασμένες πήγαν χειρότερα από πολλές άλλες.

Αυτό δείχνει ότι είναι κρίσιμη η σωστή πολιτική διαχείριση μίας υγειονομικής κρίσης. Με άλλα λόγια, απαιτούνται ορθές επιστημονικές εισηγήσεις κι έγκαιρη λήψη κι εφαρμογή μέτρων. Χρειάζεται, επίσης, να πείσεις τους πολίτες να τα εφαρμόσουν και να προσαρμοστούν σ' αυτά. Η Αμερική είναι χαρακτηριστικό αρνητικό παράδειγμα. Ο Τραμπ αρνήθηκε ότι υπήρχε ζήτημα. Συγκρούστηκε με κυβερνήτες κι έπεισε σχεδόν τους μισούς πολίτες ότι δεν χρειάζεται να παίρνουν μέτρα. Στο τέλος του 2020, οι ΗΠΑ μετρούσαν τρεις χιλιάδες νεκρούς ημερησίως. Το Ηνωμένο Βασίλειο μοιάζει σ' ένα βαθμό. Ο Μπόρις Τζόνσον θέλησε να αποφύγει το πρόβλημα με την ανοσία της αγέλης, αλλά μόνο όταν ο ίδιος αρρώστησε βαριά συνειδητοποίησε τη σοβαρότητα της κατάστασης. Μετά την ανάρρωσή του, κατέβαλε σοβαρή προσπάθεια να το λύσει, αλλά στο μεταξύ είχε απολέσει πολιτικό κεφάλαιο, είχε χάσει τον έλεγχο της πανδημίας και, βέβαια, δεκάδες χιλιάδες πολύτιμες ζωές είχαν χαθεί.

Τι συνέβη κι έφτασαν η Ιταλία και η Ισπανία να έχουν τόσους πολλούς νεκρούς;

Η Ιταλία ήταν η πρώτη χώρα που χτύπησε ο κορωνοϊός στην Ευρώπη κι αιφνιδιάστηκε. Είχε ένα πρωθυπουργό

Οι ηγέτες διακρίνονται σ' αυτούς που αργά ή γρήγορα αντελήφθησαν το πρόβλημα, προσπάθησαν να κινητοποιήσουν τους πολίτες και τον κρατικό μηχανισμό και σ' εκείνους που αρνήθηκαν την πραγματικότητα και τις διδαχές της επιστήμης.

καινούριο, χωρίς πολιτική πείρα και χωρίς κομματική οργάνωση. Ήταν ανεξάρτητος συνεργαζόμενος με το κόμμα των πέντε Αστέρων. Χρειάστηκαν αρκετοί μήνες μέχρι να επιβληθεί. Απ' την άλλη, ο ηγέτης του πρώτου κόμματος κι αρχηγός της αντιπολίτευσης, ο Σαλβίνι, ο οποίος πριν από 2 χρόνια είχε πει ότι τα παιδιά δεν πρέπει να κάνουν εμβόλια, φέρθηκε τελείως ανεύθυνα και είδε τη δημοτικότητα του να γκρεμίζεται.

Στην Ισπανία, μετά από πολλούς μήνες πήρε ψήφο ανοχής ο Σάντσεθ με τη συνεργασία των Ποδέμος και κάποιων μικρών κομμάτων. Ήταν από τις χώρες που δεν διδάχθηκαν από το πάθημα της Ιταλίας. Στις αρχές Μαρτίου του 2020 έγινε συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας της Ισπανίας με τη συμμετοχή του Βασιλιά, του Πρωθυπουργού, Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης και Υπουργών. Θέμα η ιεράρχηση των δεκαπέντε κυριότερων απειλών για τη χώρα στο προσεχές μέλλον. Η πανδημία αξιολογήθηκε 14^η! Καμία επαφή με την πραγματικότητα.

Ποια ήταν τα συστατικά στοιχεία της αποτελεσματικότητας της Γερμανίας;

Η Γερμανία έχει την τύχη να έχει καγκελάριο την Άνγκελα Μέρκελ, έναν άνθρωπο που επιδιώκει τις συναινέσεις. Παρότι η δημοτικότητα της πριν την πανδημία είχε μειωθεί σε τεράστιο βαθμό, κατάφερε σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή να εμπυχώσει τον γερμανικό λαό και να επιφέρει αποτελέσματα με τη μεθοδικότητά της. Επειδή η Γερμανία έχει ομοσπονδιακό σύστημα διακυβέρνησης, οι περισσότερες αρμοδιότητες για θέματα υγείας ανήκουν στα κρατίδια. Αντί να αρχίσει να συγκρούεται με τους πρωθυπουργούς των κρατιδίων –όπως έκανε ο Τραμπ με τους κυβερνήτες των Πολιτειών– τους έπεισε κι έλαβαν μέτρα συντονίζοντας τις πολιτικές τους και διατηρώντας ενιαία στάση. Στο δεύτερο, όμως, κύμα, η κόπωση των πολιτών και η αγωνία για την οικονομία είχαν μεγάλο κόστος και στη Γερμανία. Και πάλι, όμως, πάει καλύτερα από κάθε άλλη μεγάλη ευρωπαϊκή χώρα.

Ποια ήταν τα διλήμματα με τα οποία ήρθαν αντιμέτωπες οι κυβερνήσεις;

Το πρώτο για όλες τις κυβερνήσεις ήταν τι περιοριστικά μέτρα έπρεπε να ληφθούν χωρίς να καταστραφεί η οικονομία. Το δεύτερο ήταν πότε έπρεπε να παρθούν τα μέτρα. Και το τρίτο, εάν τα μέτρα θα έπρεπε να είναι ενιαία για όλη την επικράτεια. Ειδικά το τρίτο δίλημμα, ταλαιπώρησε ιδιαίτερα την Ιταλία. Στην πρώτη φάση ο Κόντε εξέδωσε απαγορευτικό για την Βόρεια Ιταλία. Η είδηση διέρρευσε κι άρχισαν να φεύγουν οι προερχόμενοι από τον νότο φοιτητές κι εργαζόμενοι στη Βόρεια Ιταλία για να πάνε στη Ρώμη και πιο νότια, με αποτέλε-

σμα να μεταδοθεί περαιτέρω ο κορωνοϊός σ' όλη την Ιταλία. Χαμός! Δεν μπορεί μία χώρα που έχει το ιστορικό χάσμα βορρά-νότου να αντέξει για πολύ, η μισή να είναι σε απαγορευτικό και η άλλη μισή να μην είναι. Μετά από λίγο, ο Κόντε αναγκάστηκε να επεκτείνει το απαγορευτικό σ' όλη τη χώρα.

Μπορείτε να εξάγετε κάποια πολιτικά συμπεράσματα;

Στο βιβλίο διακρίνουμε ανάμεσα στις κυβερνήσεις που αντέδρασαν γρήγορα και σ' εκείνες που αντέδρασαν καθυστερημένα. Όποιες αντέδρασαν γρήγορα, πρόλαβαν το πρόβλημα και τα πήγαν καλύτερα στο πρώτο κύμα ενώ αυτές που άργησαν για 1-2 εβδομάδες έπαθαν καταστροφή. Αντίθετα, στο δεύτερο κύμα άργησαν όλες οι χώρες και μπορεί να πει κανείς ότι κράτη όπως η Γερμανία και η Ελλάδα έπεσαν στο δεύτερο κύμα θύματα της επιτυχίας τους.

Αλλά, υπάρχει και μία δεύτερη, σημαντικότερη διάκριση. Είναι η διάκριση μεταξύ των περισσότερων κυβερνήσεων και ηγετών που αντελήφθησαν αργά ή γρήγορα το πρόβλημα, προσπάθησαν να κινητοποιήσουν τους πολίτες και τον κρατικό μηχανισμό κι εκείνων που αρνήθηκαν την πραγματικότητα και τις διδαχές της επιστήμης. Τη διάκριση αυτή θα τη βρίσκουμε συνέχεια μπροστά μας στο μέλλον σε ζητήματα αντίστοιχα της πανδημίας, όπως είναι αυτό της κλιματικής αλλαγής.

Σε ποιους πυλώνες θα πρέπει να στηρίζεται μια πολιτική διαχείρισης μίας υγειονομικής κρίσης;

Φυσικά χρειάζεται καλή υγειονομική υποδομή αλλά γι' αυτό ας μιλήσουν αρμοδιότεροι εμού. Πολιτικά, τέσσερις είναι οι καθοριστικοί πυλώνες. Πρώτον, μία επιστημονική κοινότητα ομόφωνη και σε εγρήγορση. Δεύτερον, μία κυβέρνηση που να ακούει τους επιστήμονες και να δρα έγκαιρα. Τρίτον, μία αντιπολίτευση με συναινετική προσέγγιση. Και τέταρτον, πολίτες που είναι διατεθειμένοι να συμμορφωθούν. Όλα αυτά συνέτρεξαν στο πρώτο κύμα και στη χώρα μας. Οι επιδόσεις δεν ήταν οι ίδιες στο δεύτερο κύμα.

Τι έχετε κρατήσει από το Σχολείο;

Η ιδέα ότι πρέπει να συζητάμε, ότι δεν υπάρχουν απόλυτες αλήθειες, ότι μπορεί απ' τον άλλον να πάρουμε κάτι που δεν το έχουμε εμείς. Κανένα οικονομικό, κοινωνικό ή πολιτικό πρόβλημα δεν είναι τόσο απλό ώστε μόνοι μας να έχουμε τη λύση. Νομίζω ότι αυτό τον τρόπο σκέψης τον απέκτησα στο Σχολείο από την επαφή μου με τους καθηγητές και με τους συμμαθητές. Και ίσως έχει ενδιαφέρον πως αυτή την διαπαιδαγώγηση δεν την απέκτησα μόνο στο μάθημα αλλά εξ ίσου –αν όχι κυρίως– στα διαλείμματα, στο λεωφορείο, στην τραπεζαρία, στις γενικές συνελεύσεις, παντού!

Ηγεσία, Πολιτική και Κορωνοϊός, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2020

Σέργιος Κατσαρός '93

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ

Κωνσταντίνο Μιχαλόπουλο '17

ΨΗΦΙΑΚΟ ΚΛΙΚ

Βαγγέλης Τσιφλάκος '18

IRIS: Η πρώτη ελληνική φορητή συσκευή ανίχνευσης Covid-19

Τι κάνατε μετά το Σχολείο;

Μετά το Σχολείο, πήγα στο Bristol όπου σπούδασα ηλεκτρολόγος μηχανικός και τηλεπικοινωνίες και ύστερα έκανα MBA. Το MBA με οδήγησε στο χρηματιστήριο της Φρανκφούρτης, στο τμήμα ανάπτυξης αγοράς. Ολοκληρώνοντας τη στρατιωτική θητεία μου βρέθηκα στην Mercedes Benz Hellas στο τμήμα controlling and finance και στη συνέχεια μεταπήδησα για 7 χρόνια στο private banking της Alpha Bank στην Διαχείριση Χαρτοφυλακίων. Το 2013 εκτίμησα ότι οι τράπεζες θα συρρικνωθούν, οπότε έφυγα κι ασχολήθηκα με μικρά επενδυτικά σχήματα. Το 2015 ενεπλάκημ με μία εταιρεία εμβιομηχανικής (bioengineering). Ουσιαστικά, ο ρόλος μου ήταν ο οικονομικός και εμπορικός σχεδιασμός, αλλά και η μετάφραση από την έρευνα και την ανάπτυξη προς το εμπορικό κομμάτι. Το 2019 με προσκάλεσαν από το Ινστιτούτο Μοριακής Βιολογίας, όπου έδρευε η ομάδα που έφτιαξε το Iris.

Έχετε άλλη εμπειρία στον χώρο της βιοτεχνολογίας;

Όχι. Το προηγούμενο startup που συμμετείχα σχετιζόταν με την

Συνιδρυτής
bioPix-T

εμβιομηχανική. Είναι ένας δύσκολος κλάδος, αλλά θα πρότινα ανεπιφύλακτα να ασχοληθεί κάποιος με αυτόν γιατί είναι μια από τις επιστήμες του μέλλοντος. Το startup δεν ήταν success story, γιατί δεν αρκεί μόνο να έχεις ένα καλό προϊόν. Αν δεν στελεχωθεί σωστά η ομάδα, το προϊόν δεν πρόκειται να πάει μπροστά.

Ποιοι συνέβαλαν στη δημιουργία του Iris;

Τρεις είναι οι βασικοί δημιουργοί της συσκευής, ο Γιώργος Παπαδάκης, που είχε την αρχική σύλληψη της ιδέας, ο Αλέξανδρος Πανταζής που έκανε τον σχεδιασμό της συσκευής και ο Νικόλαος Φίκας που έκανε τα ηλεκτρονικά και τον προγραμματισμό. Η Καθηγήτρια Ηλέκτρα Γκιζελή, που ήταν υπεύθυνη του εργαστηρίου που τους φιλοξενούσε είναι επίσης μέλος της εταιρείας. Δεν ανήκω στην ερευνητική ομάδα του Iris, αλλά είμαι εκ των ιδρυτών της εταιρείας που θα το εκμεταλλευτεί. Η συσκευή λειτουργούσε από τον Απρίλιο του 2019 στο εργαστήριο. Να διευκρινίσω ότι δεν υπήρχε ο Covid-19 στον ορίζοντα.

Τι είναι η συσκευή Iris;

Ο πιο αξιόπιστος τρόπος ανίχνευσης ενός παθογόνου είναι η μοριακή ανάλυση μέσω της οποίας ουσιαστικά πολλαπλασιάζουμε ένα μέρος του παθογόνου που ψάχνουμε ώστε να καταστεί ανιχνεύσιμο. Παραδοσιακά η διαδικασία αυτή είναι χρονοβόρα κι ενεργοβόρα καθώς απαιτούνται ακριβώς ηλεκτρονικά και φίλτρα φθορισμού κι εναλλαγές θερμοκρασιών.

Η Iris έχει τη δυνατότητα ανίχνευσης του ιού με σταθερή θερμοκρασία, σε συνδυασμό με μία μέθοδο που ονομάζεται χρωματομετρική, η οποία από τεχνική τελικού σημείου ανίχνευσης με γυμνό μάτι, ψηφιοποιήθηκε και μετατράπηκε σε τεχνική πραγματικού χρόνου. Μετέτρεψε δη-

Για να δοθεί ώθηση στην καινοτομία πρέπει να γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην χαθούν χρήματα σε ιδέες που δεν οδηγούν πουθενά. Μόνο έτσι μπορούμε να καινοτομήσουμε.

λαδή μια υποκειμενική παρατήρηση που μας έδινε ένα ναι ή ένα όχι, σε αξιόπιστη μέθοδο που μας δίνει πληροφορίες για την ποσότητα του παθογόνου ή μιας μετάλλαξης που ανιχνεύεται.

Τι άλλες εφαρμογές έχει εκτός του Covid-19;

Η έρευνα ξεκίνησε από τα τρόφιμα και τα φυτοπαθογόνα και προχώρησε σε ιατρικές εφαρμογές. Η εταιρεία μας στοχεύει αποκλειστικά στις ιατρικές εφαρμογές, με αρχή τις μολυσματικές ασθένειες του αναπνευστικού. Εν συνεχεία, θέλουμε να επεκταθούμε σε σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, γιατί πολλά απ' αυτά υποδιαγιγνώσκονται λόγω του κοινωνικού στιγματισμού, ενώ μπορούν με την Iris να ελέγχονται από το σπίτι. Τελευταίος στόχος είναι η εξατομικευμένη ιατρική, όπου η αποτελεσματικότητα μιας φαρμακευτικής θεραπείας ελέγχεται στον εκάστοτε ασθενή. Αντίστοιχα σε διάφορους καρκίνους μπορούμε να δούμε αν υπάρχουν μεταλλάξεις. Σκεφτείτε το σαν το Alexa των διαγνωστικών. Επειδή είναι συνδεδεμένο με το cloud, τα αποτελέσματα μπορούν να αποσταλούν απευθείας στον γιατρό ή αυτόματα να σταλεί απάντηση με τις συνιστώμενες άμεσες δράσεις. Θα είναι μία πολύ χρήσιμη βάση δεδομένων για όποιον κάνει έρευνα και ανάπτυξη, εναρμονισμένη με τον GDPR ώστε να αντιδρά γρηγορότερα και να αναπτύσσεται το προϊόν.

Πώς επηρέασε η Covid-19 την εξέλιξη του Iris;

Ο Covid-19 είναι για όλους μία κατάρα. Μπορεί να μας πιέζει να βγούμε γρηγορότερα στην αγορά, αλλά δυσχεραίνει την χρηματοδότηση αφού λόγω του περιορισμού ταξιδιών αναζητήσαμε χρηματοδότηση μόνο στην Ελλάδα. Επιπλέον, ο διαθέσιμος χρόνος ωρίμανσης της εταιρείας και του προϊόντος είναι λίγος. Τώρα βγαίνουμε στην αγορά με μία λύση η οποία είναι πολύ κοντά στο πρωτότυπο κι απευθύνεται μόνο σε κλινικά εκπαιδευμένο προσωπικό, οξύνοντας την πίεση που επωμιζόμαστε. Οι επενδυτές βέβαια είναι χαρούμενοι που θα δουν γρηγορότερα κέρδη.

Υπάρχει αλυσιδωτή σχέση μεταξύ των τεχνολογιών;

Η έγκαιρη ανάπτυξη της συσκευής Iris θα ήταν πολύ δυσκολότερη εάν δεν υπήρχε η τρισδιάστατη εκτύπωση. Σκεφτείτε ότι από σχέδιο έγινε σε εσωτερική παραγωγή, πραγματικό, λειτουργικό μοντέλο, σε λιγότερο από 6 μήνες. Ακόμα, εκτός από τη συλλογή δεδομένων θα χρησιμοποιούμε το cloud για τον ποιοτικό έλεγχο της συσκευής και θα αποτελέσει βάση για την δημιουργία επόμενης συσκευής. Σαφώς, λοιπόν, όλα είναι αλληλένδετα στην καινοτομία.

Πώς βιώσατε τις δύο καραντίνες;

Η πρώτη καραντίνα που δούλεα αποκλειστικά από το σπίτι, ήταν πολύ ωραία περίοδος. Μένω σε μία περιοχή της Αθήνας η οποία είναι κηπούπολη. Παλαιότερα, δεν έβλεπες ποτέ κανέναν να περπατάει ενώ τώρα άρχισε να ζωντανεύει. Από θέμα δουλειάς, δυστυχώς όταν εργάζεσαι από το σπίτι, χάνεις την αίσθηση του πότε τελειώνει η δουλειά. Στη δεύτερη καραντίνα, επειδή έπρεπε το Iris να βγει στην αγορά, μετακινήθηκα στη δουλειά μου, οπότε έχω λιγότερο την αίσθηση της πρώτης καραντίνας. Νιώθω ωστόσο, μεγαλύτερη ένταση, την οποία αντιλαμβάνομαι από τις συναλλαγές μου με άλλα άτομα.

Οι επικρατούσες συνθήκες στην Ελλάδα ευνοούν την ανάπτυξη νεοφυών τεχνολογικών επιχειρήσεων;

Μέχρι τώρα όχι ιδιαίτερα. Δεν υπάρχουν ουσιαστικά εργαλεία να βοηθούν σε επίπεδο φορολογίας κι οργάνωσης μιας εταιρείας. Υπάρχει μεγάλη απειρία σ' όλους τους σχετικούς με την καινοτομία τομείς. Τα ακαδημαϊκά ιδρύματα έχουν πληθώρα πατεντών, που θάβονται γιατί κανείς δεν τις εκμεταλλεύεται. Η λύση είναι ένα ενιαίο πλαίσιο εκμετάλλευσης πνευματικής ιδιοκτησίας των ιδρυμάτων. Για να δοθεί ώθηση στην καινοτομία πρέπει να γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην χαθούν χρήματα σε ιδέες που δεν οδηγούν πουθενά. Μόνο έτσι μπορούμε να καινοτομήσουμε.

Λάβατε την απαραίτητη βοήθεια από την ΕΕ;

Η ΕΕ μας βοήθησε πάρα πολύ, εγκρίνοντας τον Αύγουστο ένα κονδύλι 2,4 εκατομμυρίων ευρώ με μια κοινοπραξία επτά άλλων εταιρειών υπό τον έλεγχο μας ώστε να πιστοποιηθεί και να βγει το προϊόν άμεσα στην αγορά λόγω του Covid-19. Με το που ολοκληρώθηκε η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, ένα μήνα μετά χρηματοδοτηθήκαμε από τη Metavallon και τρεις Έλληνες ιδιώτες του χώρου της υγείας. Η Ευρώπη ανταποκρίθηκε!

Ποια είναι η εντονότερη Κολλεγιακή σας ανάμνηση;

Έχω πολύ καλές αναμνήσεις από το Κολλέγιο! Πρόκειται για σχολείο όπου ο καθένας μπορεί να αναπτύξει οποιαδήποτε κλίση κι αν έχει. Για εμένα το Σχολείο ήταν πάντα μία πολύ ωραία ζεστή αγκαλιά. Ακόμα κι όταν

δεν ήμουν καλός μαθητής, δεν είχα ποτέ το άγχος του κακού βαθμού. Συμμετείχα στην σχολική χορωδία και ήμουν μέλος σ' ένα από τα λίγα συγκροτήματα που υπήρχαν rock και μετά jazz funk. Πέρασα πολλές ώρες στην αίθουσα μουσικής με τον κ. Μηνακάκη. Με πολλή μεγάλη χαρά στέλνω και τα δύο μου παιδιά στο Κολλέγιο και τα βλέπω να γυρίζουν χαρούμενα.

με την Κατερίνα Βρανά '94

Η ζωή της θα μπορούσε να αποτελέσει σενάριο βιβλίου. Το CNN την έχει κατατάξει στις 13 γυναίκες κωμικούς παγκοσμίως που πρέπει να δεις. Σε μία διεθνή περιοδεία, «σχεδόν πέθανε», όπως η ίδια μας διηγείται με τον δικό της μοναδικό τρόπο. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης δεν σταμάτησε να μας κάνει να γελάμε. Συναπόφοιτες και συναπόφοιτοι, η [Κατερίνα Βρανά!](#)

Άντε κορωνοϊέ, φεύγα!

Συνέντευξη στους Αλεξία Ρεμπουτζάκου '09, Μωρίς Γκορμεζάνο x13, Ματθαίος Μήτσος '10 | Φωτογραφίες αρχείου

Τι θυμάστε από τα μαθητικά σας χρόνια;

Μου άρεσαν πάρα πολύ! Θεωρούσα δεδομένο ότι το Σχολείο μας είχε δάσος, γήπεδα και θέατρο και μόνο όταν αποφοίτησα, συνειδητοποίησα πόσο τυχερή ήμουν. Μου έδωσε πολλές ευκαιρίες. Έκανα αγγλικά κι ελληνικά, συμμετείχα στη χορωδία και τα Forensics, έκανα ελληνικούς χορούς, ήμουν σε κάθε γιορτή. Μάλιστα, στο Παναγύρι της τελευταίας μου χρονιάς έγραφα κι ανέβασα ένα έργο. Θυμάμαι έντονα τους καθηγητές μου, την κ. Στραβολαίμου, τον κ. Helm, τον κ. Halls, την κ. Μαγκαλιού, την κ. Poseidon και τον κ. Morrison, οι οποίοι με στήριξαν ιδιαίτερα.

Πότε αποφασίσατε ότι θέλετε να δραστηριοποιηθείτε στο stand-up comedy;

Στο νηπιαγωγείο ανακάλυψα ότι θέλω να είμαι πάνω στη σκηνή. Όταν ήμουν 9 χρόνων ενημέρωσα τους γονείς μου ότι θέλω να γίνω ηθοποιός. Στο Παναγύρι έκανα το πρώτο μου δεκάλεπτο stand-up ανάμεσα στα χορευτικά. Δεν το περίμενα, αλλά πήγε πάρα πολύ καλά. Το 2009 αποφάσισα ότι θα ασχοληθώ με αυτό επαγγελματικά. Τα πρώτα μου βήματα τα έκανα στην Αγγλία. Στην Ελλάδα ήρθα το 2011 και από το 2014 άρχισα να κάνω παραστάσεις μόνη μου.

Γιατί το προτιμήσατε από την κλασική ηθοποιία;

Ίσως οφείλεται στις επιρροές που είχα μεγαλώνοντας. Η ελληνική τηλεόραση τότε είχε πολλές ξένες σειρές όπως το Muppet Show και το Monty Python. Μου είχαν φέρει σε βιντεοκασέτα το stand-up του Eddie Murphy και ήθελα να το δοκιμάσω! Τι καλύτερο από το να το έκανα για πρώτη φορά στο θέατρο του Κολλεγίου μπροστά σε οκτακόσια άτομα;

Πώς ήταν η σκηνή του stand-up στην Ελλάδα το 2011;

Μόλις είχε ξεκινήσει. Ήταν σαν μία ξαφνική μετάγχιση νέου αίματος μέσα στην κρίση. Όσοι ξεκίνησαν να ασχολούνται τότε με το stand-up, τώρα είναι τα γνωστά ονόματα του χώρου. Εάν έφτιαχνα μία all star ομάδα Ελλήνων κωμικών, θα έβαζα τους είκοσι συναδέλφους μου που διοργάνωσαν την παράσταση «V for Vrana» στο Θέατρο Βεάκειο, με στόχο την οικονομική ενίσχυση της θεραπείας μου. Συγκεκριμένα είναι οι: Στέλιος

Ανατολίτης, ο Διονύσης Ατζαράκης, Δημήτρης Δημόπουλος, Δημήτρης Δούκογλου, Θωμάς Ζάμπρας, Βύρων Θεοδωρόπουλος, Χρύσα Κατσαρίνη, Μιχάλης Μαθιουδάκης, Mikeus, Blink Mike, Κώστας Μαλιάτσος Σάλας, Κωνσταντίνος Μπούρας Μπαϊμάκος, Αριστοτέλης Ρήγας, Ζήσης Ρούμπος, Πάρις Ρούπος, Άγγελος Σπηλιόπουλος, Λάμπρος Φισφής, Ηλίας Φουντούλης, Γιώργος Χατζηπαύλου και Δημήτρης Χριστοφορίδης. Ήταν μία υπέροχη χειρονομία και τους ευχαριστώ πολύ. Εκείνο το βραδυ, εκτός ότι με βοήθησε πολύ, ήρθε και

Όταν ξύπνησα από το κώμα,
η αντιμετώπιση της οικογένειάς μου με έκανε να σκεφτώ:
«Θα είναι πολύ καλή παράσταση εδώ!»

κόσμος που δεν ήξερε τη συγκεκριμένη σκηνή και τη γνώρισε για πρώτη φορά.

Πώς νιώσατε όταν επιστρέψατε στη σκηνή του Κολλεγίου για την παράσταση για την ένωση «Μαζί Για Το Παιδί»;

Ήταν απίστευτη εμπειρία να είμαι πάλι πάνω στη σκηνή και το θέατρο να είναι κατάμεστο. Το κοινό ήταν υπέροχο! Είχαν έρθει όλοι με πολύ κέφι και η ατμόσφαιρα ήταν μαγική. Ήταν από τις καλύτερες παραστάσεις της ζωής μου!

Από πού αντλείτε έμπνευση;

Από πράγματα με τα οποία γελάω στην καθημερινότητά μου. Μπορεί να είναι μία σειρά, ένα βιβλίο, μία ατάκα του αδερφού ή των γονιών μου. Άμα κάτι με κάνει να γελάσω, θέλω να το μοιραστώ. Οτιδήποτε μου κεντρίζει το ενδιαφέρον, είτε συμβαίνει σ' εμένα, είτε το διαβάζω, είτε το παρακολουθώ, με εμπνέει.

Το 2017 αντιμετώπισατε ένα σοβαρό ζήτημα υγείας από το οποίο κινδύνεψε η ζωή σας. Πώς σκέφτεστε εκείνη την περίοδο;

Ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω. Πήγα στη Μαλαισία για περιοδεία, δεν ένιωθα καλά, μπήκα στο νοσοκομείο για σκωληκοειδίτιδα και μετά από δύο εβδομάδες ξύπνησα και μου ανακοίνωσαν ότι παραλίγο να πεθάνω και ότι έχω μείνει «λίγο παράλυτη». Όλο το δράμα το έχασα. Κοιμόμουν γιατί με είχαν ρίξει σε καταστολή κι ενώ στον ύπνο μου άκουγα τι συνέβαινε σαν κομμάτι των ονείρων μου, συναισθηματικά εγώ δεν το βίωσα. Μια ή δύο φορές τρόμαξα και μετά σκεφτόμουν πόσο άτυχο θα ήταν να έχω επιζήσει από ολιχησιαίμια και να φύγω από γρίπη.

Ποια ήταν η κινητήριος δύναμη της παράστασης *Staying Alive*;

Όταν ξύπνησα από το κώμα, η αντιμετώπιση της οικογένειάς μου με έκανε να σκεφτώ: «Θα είναι πολύ καλή παράσταση εδώ!» Είναι κάφροι όλοι στην οικογένειά μου! Το θεώρησα τελείως φυσικό να ανέβω ξανά στη σκηνή γιατί αυτή είναι η δουλειά μου, αλλά δεν μπορούσα απλά να ανέβω με το αμαξίδιο και να προσποιηθώ ότι δεν είχε συμβεί τίποτα. Οπότε, ήθελα πολύ να πω την ιστορία μου. Γενικά, καταπιέζομαι να μην μοιράζομαι τα πάντα με όλο τον κόσμο.

Σας βοήθησε αυτό;

Ναι, πάρα πολύ! Η δύναμη, η αγάπη και η χαρά που μου έχει δώσει, όχι μόνο η παράσταση, αλλά και το κοινό, είναι απίστευτη! Άμα γίνω τελείως καλά, θα είναι ο κόσμος και η απόλυτη αποδοχή του που με έκανε!

Η διαχείριση μίας τόσο δύσκολης κατάστασης γίνεται αυτόματα ή απαιτεί τον χρόνο της;

Ποτέ δεν θεώρησα ότι δεν θα γίνω καλά. Σκέφτηκα ότι αφού μου έτυχε αυτό, είναι φυσιολογικό να είμαι χάλια, αλ-

λά προφανώς θα γίνω καλύτερα. Το θεωρούσα αυτονόητο. Δεν υπήρχε άλλη επιλογή. Με πολλά απ' όσα συνέβαιναν ενώ ήμουν άρρωστη γελούσα κι αυτό με βοήθησε πολύ! Όταν άρχισα να γίνομαι καλύτερα, αποφάσισα να κάνω το *Staying Alive* πρώτα στην Ελλάδα γιατί οι Έλληνες φοβούνται την αρρώστια και την αναπηρία και δεν μιλούν γι' αυτά. Επειδή αντιμετωπίζουμε τις αρρώστιες σαν να είναι ντροπή, ήθελα να κάνω μία παράσταση ενώ είμαι στη διαδικασία της αποκατάστασης για να μπορώ να μιλάω ανοικτά γι' αυτό και να μπορεί ο κόσμος να γελάσει και να μιλήσει άνετα για την ειλεοστομία, την τραχειοστομία και τις φρικτές ρομπίτσες του νοσοκομείου. Εάν μπορείς να γελάσεις με αυτά, τα ελαφραίνεις πολύ. Φοβόμουν βέβαια ότι το ελληνικό κοινό δεν θα πήγαινε να δει παράσταση για αρρώστιες ούτε με σφαίρες, αλλά τελικά έκανα λάθος.

Είχατε πει ότι δεν ξέρετε αν όλο αυτό ήταν μήνυμα ή μάθημα. Πώς το αισθάνεστε τώρα;

Είναι και μήνυμα και μάθημα. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, σε κάνει να κοιτάς τα πάντα στη ζωή σου τόσο αναδρομικά όσο κι από διαφορετική οπτική γωνία. Ακόμα, δεν έχω καταλήξει, ρωτήστε με πάλι μετά από 5 χρόνια. Θα γράψω βιβλίο γι' αυτό.

Η Αθήνα είναι φιλική για ανθρώπους με αναπηρίες;

Όχι, αλλά η Αθήνα δεν είναι φιλική ούτε για ανθρώπους που κινούνται με τα πόδια τους. Πόσο μάλλον με ρόδες! Και δεν αναφέρομαι μόνο σε άτομα με αναπηρία, αλλά και σε μητέρες με παιδικά καρότσια ή σε γιαγιάδες με καρότσια της λαϊκής. Γυρνώντας στην Αθήνα από το Λονδίνο, έπαιζα σε μικρά θεατράκια στο Γκάζι και διαπίστωσα ότι δεν έχουμε πεζοδρόμια! Το πεζοδρόμιο το μοιράζεσαι με μαρμάρινα σκαλιά παλιών σπιτιών, με δενδράκια, με ακαθαρσίες σκύλων, με διανομείς που πηγαίνουν ανάποδα, με αυτοκίνητα που παρκάρουν πάνω τους. Επιπλέον, η Αθήνα δεν είναι επίπεδη πόλη. Το Παγκράτι, το Κολωνάκι, η Κυψέλη είναι όλο ανηφόρες – κατηφόρες. Αυτό το οποίο, όμως, σίγουρα γίνεται εύκολα, είναι να τοποθετηθούν ράμπες παντού! Οι άνθρωποι πάντως είναι βοηθητικοί. Όχι πάντα, αλλά ως επί το πλείστον. Ή σε βοηθούν ή σε αγνοούν. Δεν θα σου φερθεί κάποιος άσχημα.

Εκτός από το βιβλίο που θέλετε να γράψετε και την παράσταση *Staying Alive* στα αγγλικά, ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Θέλω να κάνω την παράσταση που θα γίνονταν στον Κήπο του Μεγάρου, αλλά ακυρώθηκε. Θα ήταν τα καλύτερα κομμάτια από τις τρεις παραστάσεις μου, το «Φέτα με τη Βασίλισσα», το «About sex» και το «*Staying Alive*». Ακόμα, θα ήθελα να ταξιδέψω ξανά σ' άλλες χώρες. Άντε κορωνοϊέ, φεύγα! Έχω άπειρες ιδέες για δουλειές. Και προφανώς να γίνω καλύτερα! Να μην ξεχνάω να το λέω αυτό.

ΝΕΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΚΑΙ PORTAL ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

Το Κολλέγιο Αθηνών απέκτησε νέα ιστοσελίδα και portal (www.athenscollege.edu.gr). Έχουν σχεδιασθεί πάνω σε μια σύγχρονη πλατφόρμα που παρέχει δυνατότητες αυτοματοποίησης και προσωποποίησης λειτουργιών και προσφέρουν μια μοναδική εμπειρία πλοήγησης στους χρήστες. Το ανανεωμένο περιεχόμενο της ιστοσελίδας εμπλουτίζεται από φωτογραφίες και βίντεο, εικονική περιήγηση στις εγκατα-

στάσεις του Σχολείου, ομιλίες και αποκλειστικές συνεντεύξεις φίλων και αποφοίτων.

Ταυτόχρονα, οι μαθητές, οι γονείς και οι εργαζόμενοι του Κολλεγίου εισέρχονται με κωδικούς ασφαλείας στην πλήρη προσωποποιημένη πληροφόρηση (portal) από όπου έχουν πρόσβαση στις εφαρμογές τις οποίες χρησιμοποιούν στο Σχολείο και μαθαίνουν τα νέα και τις ανακοινώσεις που τους αφορούν.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΕ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΙ ΣΑΜΟ

Στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής δράσης των Μαθητικών Κοινοτήτων του Κολλεγίου, κατά τους μήνες Οκτώβριο, Νοέμβριο και Δεκέμβριο, πραγματοποιήθηκαν δύο αποστολές ειδών πρώτης ανάγκης στους κατοίκους των Φαρσάλων, του Μουζακίου και της Σάμου, που επλήγησαν από τις πρόσφατες καταστροφικές πλημμύρες και τον σεισμό. Οι μαθητές συγκεντρώνουν συνολικά πάνω από 600 κούτες με είδη ατομικής υγιεινής, είδη καθαρισμού, τρόφιμα μακράς διάρκειας, σχολικά και γραφική ύλη, κλινοσκεπάσματα, παιχνίδια κ.ά., τα

οποία απεστάλησαν στους τοπικούς φορείς για να διανεμηθούν στους πληγέντες.

Παράλληλα, συγκεντρώθηκαν 12.500 € για την αγορά διαδραστικών πινάκων για τα σχολεία των πληγισίων περιοχών της Σάμου. Στο νησί εστάλησαν συνολικά πέντε πίνακες, με τη συμβολή και του Σχολείου, καθώς και πέντε υπολογιστές, μετά από επιπρόσθετη δωρεά.

Οι δράσεις συντονίστηκαν από το νεοσύστατο **Γραφείο Κοινωνικής Πρόνοιας και Διαφορετικότητας** του Κολλεγίου.

ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ Στις 13 Νοεμβρίου μεταδόθηκε η πρώτη διαδικτυακή συναυλία που οργάνωσε το Τμήμα Μουσικής του Κολλεγίου Αθηνών για το ακαδημαϊκό έτος 2020-2021. Παρουσιάστηκαν τέσσερα μοναδικά κλασικά έργα, 2 ντουέτα και 2 σόλο κομμάτια για βιολί και πιάνο.

Συμμετείχαν οι καθηγητές Μουσικής του Κολλεγίου

Αθηνών **Σωτήρης Δημητριάδης**, **Δημήτρης Παπαγιαννάκης** και **Στέφανος Τσοκάκης** αλλά και η μαθήτριά του Δημοτικού Κολλεγίου Ψυχικού **Νικολία Γαρουφαλλίδου**.

Την παρουσίαση και μουσικολογική ανάλυση των έργων έκανε ο καθηγητής Μουσικής **Μιχάλης Εμπέογλου '83**.

Η συναυλία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του κύκλου «**The Virtual Concert Series**» του Κολλεγίου Αθηνών.

Για να μαθαίνετε όλα τα τελευταία νέα του Σχολείου, ακολουθήστε τις σελίδες στο FACEBOOK @AthensPsychicoCollege και στο Instagram @athens_college.

A SINGULAR SCHOOL A COLLECTIVE EFFORT

Annual Fund Holiday 2020

Η συμμετοχή των αποφοίτων στο Annual Fund είναι η δύναμη του Σχολείου μας!

Development Office Κολλεγίου Αθηνών

Η εορταστική καμπάνια για τη στήριξη του Annual Fund με το σύνθημα "A Singular School, A Collective Effort – Make someday... TODAY" πραγματοποιήθηκε σε τρία στάδια με στοχευμένα μηνύματα κι ολιστική οπτική ταυτότητα. Η συμμετοχή των μελών της Κολλεγιακής οικογένειας ήταν σημαντική. Μέσα σε έναν μήνα, πάνω από πεντακόσιοι ογδόντα δωρητές στήριξαν την προσπάθεια, ενώ το ποσό που συγκεντρώθηκε για την οικονομική ενίσχυση μαθητών ξεπέρασε τις 100.000€. Πολύτιμη ήταν η στήριξη των εθελοντών μας (Fund Drives) αποφοίτων, γονέων, γονέων αποφοίτων καθώς και του ΣΑ-

ΚΑ και των Συλλόγων Γονέων για την προώθηση των μηνυμάτων στήριξης.

Η συμμετοχή και η συνεισφορά όλων αναγνωρίστηκε με βάση τη συγκατάθεσή τους στον πρώτο ψηφιακό «τοίχο» των δωρητών του εορταστικού Annual Fund 2020.

Σας ευχαριστούμε θερμά για τη στήριξή σας. Η στήριξη των αποφοίτων προς το alma mater τους και το Annual Fund είναι πολλαπλά σημαντική. Κρατά το Σχολείο μας δυνατό, πρωτοπόρο κι ανταγωνιστικό. Ενδυναμώνει τους μαθητές και τους αποφοίτους και διατηρεί την Κολλεγιακή οικογένεια αδιάσπαστη. **E**

Αγαπητά μέλη της Κολλεγιακής Οικογένειας,

Με το πνεύμα αγάπης και προσφοράς των Χριστουγέννων να ζεσταίνει τις καρδιές μας, σας ευχαριστώ θερμά για τη συνεχή υποστήριξή σας, όλη αυτήν την εξαιρετικά δύσκολη χρονιά που περάσαμε. Το να παραμείνει κανείς αισιόδοξος υπό αυτές τις συνθήκες είναι μια πρόκληση. [...]

Τους προηγούμενους μήνες, προσπαθήσαμε να διατηρήσουμε την ασφάλεια της κοινότητάς μας και να διασφαλίσουμε ότι το Κολλέγιο εξακολουθεί να προσφέρει εκπαίδευση υψηλών προδιαγραφών και ακόμα πιο αποτελεσματική εξ αποστάσεως διδασκαλία.

Το Κολλέγιο Αθηνών είναι μη κερδοσκοπικός εκπαιδευτικός οργανισμός. Η στήριξή σας στο Annual Fund του Κολλεγίου, μάς επιτρέπει να υπηρετούμε τους στόχους μας και να συνεχίζουμε να τιμούμε την παράδοση προσφοράς και αλληλεγγύης του Σχολείου μας, στηρίζοντας τους μαθητές μας. Αποτελεί πεποίθησή μας ότι η διαμόρφωση μιας ποικιλόμορφης μαθητικής κοινότητας διευρύνει τους ορίζοντες των μαθητών, τους δίνει την ευκαιρία να αναθεωρήσουν τις παραδοχές τους και να δημιουργήσουν γέφυρες επικοινωνίας με άλλα πολιτισμικά περιβάλλοντα.

Άλλοτε, αυτήν την περίοδο το Σχολείο μας θα οργάνωνε το καθιερωμένο Χριστουγεννιάτικο Bazaar. [...]

Το Bazaar δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί φέτος, για να ανταλλάξουμε ευχές και να στηρίξουμε έμπρακτα τους μαθητές μας. Αλλά υπάρχει πάντα τρόπος να δείξουμε την αγάπη μας.

Ας στηρίξουμε όλοι σήμερα το Annual Fund φωτίζοντας τον δρόμο των μαθητών μας. Θέλουμε να δούμε όλους –ανεξαιρέτως– τους μαθητές μας να «κατεβαίνουν τα σκαλιά του Μπενακείου», μια στιγμή που μένει χαραγμένη στο μυαλό των αποφοίτων μας, των οικογενειών τους και ολόκληρης της Κολλεγιακής οικογένειας. Να συνεχίσουν οι μαθητές μας να διαπρέπουν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου, σε όλα τα μεγάλα και ισχυρά Πανεπιστήμια της Ελλάδας, της Αμερικής, της Μεγάλης Βρετανίας και αλλού και στη συνέχεια να γίνονται διαπρεπή στελέχη της δημόσιας ζωής τόσο του τόπου μας όσο και του εξωτερικού, πιστοί πάντα στις αξίες που ενστερνίστηκαν ως μαθητές μας.

Κάθε δωρεά – ανεξαρτήτως ποσού– μετράει. Η συμμετοχή όλων μας, με όσο ο καθένας μπορεί να προσφέρει, κάνει τη διαφορά στη ζωή των μαθητών μας.

Σας εύχομαι «Καλές γιορτές» και καλή δύναμη, με ενότητα και αισιοδοξία!

Μένουμε ασφαλείς!

Διευθυντής/President
Καθηγητής Κώστας Συνολάκης '75

Το βιντεοσκοπημένο μήνυμα είναι διαθέσιμο στο κανάλι του Σχολείου στο YouTube.

Make someday... TODAY! Η συλλογική συμμετοχή είναι η δύναμη μας.

Μπορείτε να συνεχίσετε να στηρίζετε το Annual Fund με δωρεά σας εδώ:

<https://www.athenscollege.edu.gr/give/campaigns/annualfund>

Δείτε περισσότερα εδώ: <https://www.athenscollege.edu.gr/give/priorities/annualfund>.

► REUNION '84

Φέτος η τάξη μας του '84 γιόρτασε το καθιερωμένο Reunion της Ημέρας των Ευχαριστιών στις 26 Νοεμβρίου 2020 λίγο... διαφορετικά! Το reunion έγινε στο πνεύμα των καιρών online μέσω δωματιών συνομιλίας στο Messenger! Αν και η συμμετοχή δεν ήταν μεγάλη, περάσαμε ένα ευχάριστο βραδάκι εν μέσω lockdown, όπου πίνοντας το ποτάκι μας ανταλλάξαμε τα νέα μας, τα κουτσομπολιά μας, τα αστεία μας από τα σχολικά χρόνια κι όχι μόνο. Εντυπωσιακό είναι ότι συμμαθητής μας που δεν τα πάει και πολύ καλά με την τεχνολογία επιχειρήσε να συνδεθεί μέσω SMS και τα κατάφερε! Ευχόμαστε να ξεπεράσουμε γρήγορα την κρίση της πανδημίας που διανύουμε και να καταφέρουμε να τα ξαναπούμε από κοντά στο Commencement 2021 τον προσεχή Ιούλιο... **E**

Αγης Τσαχαγιάς '84

Check-in

For better, for worse. Στα δύσκολα και στα εύκολα, μαζι. Στηρίζοντας ο ένας τον άλλον. Αυτή την παράδοση, αξία των Κολλεγιάνων, εξυπηρετεί και το ηλεκτρονικό φυλλάδιο έχετε λάβει μέσω email. Μέσα στις δύσκολες αυτές ημέρες, στα παράξενα Χριστουγέννα που περνάμε λόγω της Covid-19, είναι ένας ακόμα τρόπος να φέρουμε σε στενότερη επαφή τους μεν με τους δε. Αυτούς που προσφέρουν κάτι με αυτούς που θα το ήθελαν. Ευελπιστούμε ότι θα φανεί σε όλους χρήσιμο!

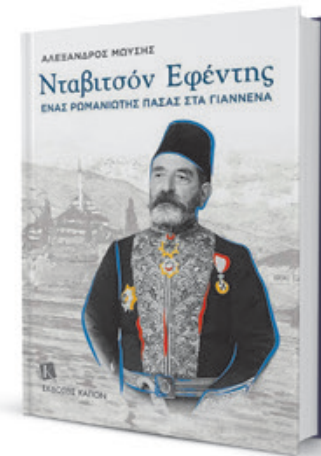
Αυτή αποτέλεσε μία έκτακτη πρωτοβουλία του ΣΑΚΑ στο πλαίσιο της επανεκκίνησης της ελληνικής οικονομίας για τις γιορτές των Χριστουγέννων. Δεν επρόκειτο για διαφημιστική καταχώρηση ή προβολή. Καταρτίστηκε σύμφωνα με υλικό που

εστάλη στον ΣΑΚΑ από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, που ευθύνονται αποκλειστικά για την ακρίβεια των πληροφοριών και την παροχή των υπηρεσιών και των προσφορών τους προς τους συναποφοίτους. **E**

Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης '78

Επιμέλεια: Ανδρέας Σαραντόπουλος '19

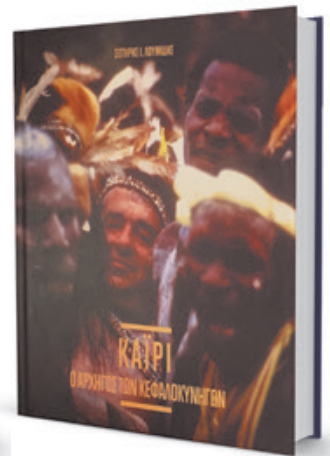

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΩΣΗΣ '80

Νταβιτσόν Εφέντης

Ένας Ρωμανιώτης Πασάς στα Γιάννενα

Καπόν, 2020

ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΟΥΜΙΑΔΗΣ '62

Καίρι: Ο αρχηγός των κεφαλοκινητών

Αυτοέκδοση, 2020

Η εποχή του επέτρεψε στον Νταβιτσόν να σταδιοδρομήσει στο οθωμανικό δημόσιο. Διετέλεσε βουλευτής στο Οθωμανικό Κοινοβούλιο και μέλος του ανώτατου δικαστηρίου. Η παρουσία του στα κοινά εντός και εκτός Ιωαννίνων υπήρξε έντονη. Η δύση της ζωής του Νταβιτσόν σημάδεύεται από τις όλο και εντονότερες εθνοτικές εντάσεις ανάμεσα στους υπηκόους του σουλτάνου, έως ότου η απελευθέρωση των Ιωαννίνων από τον ελληνικό στρατό το 1913 θα αλλάξει άρδην τη ζωή της ρωμανιώτικης κοινότητας της πόλης. Μέσα από σπάνιες εφημερίδες του 19ου αιώνα, αρχαιολογικά υλικά κι αδημοσίευτες φωτογραφίες αντικρίζουμε την ταραγμένη εποχή του τέλους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και τα Γιάννενα από μια άλλη οπτική γωνία: την πορεία της ολιγάριθμης αλλά υπερήφανης ρωμανιώτικης εβραϊκής κοινότητας της πόλης κι ενός εξέχοντος μέλους της.

Πριν 25 χρόνια ταξίδεψα στην τότε Irian Jaya της Ινδονησιακής Νέας Γουινέας. Έκτοτε, επανερχόταν ανα διαστήματα η ιδέα έκδοσης αυτής της ταξιδιωτικής μου εμπειρίας. Μία προσδοκία που συνεχώς άλλες επιτακτικές προτεραιότητες της ζωής μετέθεταν στο μέλλον. Όμως, στους τωρινούς δύσκολους καιρούς, οι μνήμες, οι παλιές μου σημειώσεις, οι φωτογραφίες κι όλα όσα είχα φέρει μαζί μου από εκείνο το ταξίδι δεν μπορούσαν πλέον να περιμένουν.

Ταξιδεύοντας σε μέρη «μη τουριστικά» γνωρίζεις από κοντά άλλους πολιτισμούς κι ανθρώπους που έχουν διαφορετικές παραδόσεις και αξίες για τη ζωή, βιώνεις παράξενες, μοναδικές καταστάσεις. Αν μάλιστα καμιά φορά σταθείς τυχερός -όπως συνέβη σ'εμένα- τότε η εμπειρία και οι αναμνήσεις θα μείνουν πραγματικά αλησμόνητες. ■

MOTOROLA SOLUTIONS

ΑΣΥΡΜΑΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΓΕΝΙΑΣ

Για τη δημιουργία ασφαλέστερων πόλεων
και κοινωνιών που ευημερούν.

mortek
50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΣΥΡΜΑΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

 MOTOROLA SOLUTIONS
Channel Partner

Μάθετε περισσότερα στο www.mortek.gr

Health Care Club

Ιωάννης
Θεοχάρης x86

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
Health Care
Club

Πολλούς χαιρετισμούς από το Healthcare Club! Η τελευταία εκδήλωση του 2020, που έγινε την Τετάρτη **16 Δεκεμβρίου**, ήταν να πραγματοποιηθεί τον περασμένο Μάρτιο του ίδιου χρόνου. Τότε που μαζευόμασταν σαράντα άτομα σε εξήντα τετραγωνικά και πανηγυρίζαμε! Με χειραψίες και χαμόγελα στη σειρά για επικές φωτογραφίες. Ελπίζω να μην σας σοκάρω αναφέροντας ότι συνέβαιναν αγκαλιές, ακόμη και φιλιά, με κουβεντούλες πρόσωπο με πρόσωπο. Σπάνια, δε, είχαμε την εύνοια της τύχης και δεν ερχόταν κόσμος. Πολύ σπάνια. Ταπεινά και προσηλωμένοι στο καθήκον, δεν το διαφημίζαμε, αντίθετα το υποβαθμίζαμε κρύβοντας σκηνοθετικά τις αποστάσεις. Ο φωτογράφος γονάτιζε κυριολεκτικά και με κάποιες τύψεις έβρισκε τη βέλτιστη γωνία, ώστε τα κεφάλια να φαίνονται πολλά στις αναρτήσεις στα κοινωνικά δίκτυα. Αν δε, έμπαινε κι ο ομιλητής στο πλάνο, τότε σφραγιζόταν η επιτυχία.

Εννέα μήνες πέρασαν για να έρθει το νέο βρέφος λίγο πριν τα Χριστούγεννα: "Postgraduate Series". Η συνεύρεση των αποφοίτων των Σχολών Επιστημών Υγείας που βρίσκονται στο στάδιο εκπαίδευσης, έρευνας ή υποχρεωτικής θητείας ή σε αναμονή για όλα αυτά. Αγροτικοί, ειδικευόμενοι, στρατιωτικοί, μεταπτυχιακοί φοιτητές μεταξύ άλλων. Αν εξαιρέσει κάποιες ολιγωρίες στην αρχή, που έλυσε με διακριτικό τρόπο ο **Αλέξης Κομσελής '92**, η βραδιά αποτυπώθηκε στην οθόνη μας γεμάτη καινοφανείς δεξιότητες, κριτική διαχείριση της πληροφορίας και μία ιδιαίτερη σημειολογία της επαφής. Κρίμα να στερείται κανείς

τη φυσική επικοινωνία αλλά αντ' αυτής αποκτήσαμε μία οικειότητα μεταξύ μας με πλαίσιο τον ιδιωτικό χώρο και την ενδυματολογική φροντίδα που διάλεξε ο κάθε συμμετέχων. Ταίριαστά χρώματα, ωραίους κήπους στολισμένους και φωτισμένους, πίνακες, εικόνες σε τρίποδες, μελετημένα ρούχα και χτενίσματα, μάχιμα ιατρεία, επιτελικά γραφεία και στη μέση πορτραίτα με ελκυστικά πρόσωπα κι εκφραστικά βλέμματα.

Η πίτσα και οι φτερούγες κοτόπουλου με σος μπάριμπεκιου που είχα παραγγείλει για τη «βολική» αυτή εκδήλωση κρύωσαν. Περιέργως, όμως, δεν έχασαν τη νοστιμιά τους μετά από τρεις ολόκληρες ώρες. Οι τρεις ώρες έκλεψαν την πείνα μου με τις θερμές παρουσίες των ομιλητών και των συναποφοίτων που παρακολουθούσαν από Ελλάδα, Αμερική και Γερμανία, αλλά και τις παιδικές φωνές από το παράθυρο στον κόσμο του σχολιαστή της εκδήλωσης καρδιολόγου **Κωστή Τσαρπάλη '95**. Τον ευχαριστούμε για τις ενημερωμένες και τεκμηριωμένες τοποθετήσεις του. Ένα μεγάλο ευχαριστώ αξίζει βέβαια στον «μάχιμο» γιατρό της αεροπορίας μας **Μιχάλη Μπότη '12**, ίσως τον μοναδικό στρατιωτικό ιατρό συναπόφοιτο, για την ουσιαστική συμμετοχή του στην οργάνωση, όπως και σ' όλους τους ομιλητές για τις αρτιότητες παρουσιάσεις και τα ενδιαφέροντα θέματα. Κάποια οφθαλμολογικά θέματα δεν σας κρύβω ότι με συγκίνησαν. Αναλυτικά στην εκδήλωση μίλησαν: **Ήρα Σταυροπούλου Ντε Λορέντζο '13**, **Δήμητρα Μελισσαρίδου '12**, **Μαριάννα Σπίνου**, **Μιχάλης Μπότης '12**, **Μαρία-Εμμανουέλα Σαββίδη '12**, **Θεόδωρος Σπίνος**, **Αικατερίνη-Ελευθερία Καρανικόλα '13**, **Παναγιώτης Αφουξενίδης '12**, **Δημήτριος Πολλάλης**.

Αγαπητοί ομιλητές, συναπόφοιτοι και συνάδελφοι, εις το επανιδείν! Την σκυτάλη παίρνει η **Άννα Ελευθεριάδη '15** και οι γνωστοί μας άγνωστοι φοιτητές με το συνέδριό τους, υπό την τεχνική και καλλιτεχνική επιμέλεια του **Νικήτα Κουσιάκη '16**.

2020...

ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ!

Το 2020 ήταν μία χρονιά διαφορετική απ' ό,τι την περιμέναμε όλοι σε παγκόσμιο επίπεδο... Όπως ήταν φυσικό, αυτό επηρέασε και τη δραστηριότητα του Συλλόγου μας. Έτσι λοιπόν, μετά το δυναμικό μας ξεκίνημα με την κοπή της βασιλόπιτας το Φεβρουάριο του 2020, όπου είχαμε τη χαρά να μας πλαισιώνουν δύο εξαιρετικοί ομιλητές του οικονομικού κλάδου, η επόμενη εκδήλωσή μας έλαβε χώρα διαδικτυακά. Σε συνεργασία με το ΣΑΚΑ Benelux πραγματοποιήθηκε η πρώτη συνεργατική εκδήλωση, κάτι που μας χαροποίησε ιδιαίτερα! Σ' αυτήν ακούσαμε ειδικούς για τις επιπτώσεις του Covid-19 στην ψυχική μας υγεία, την οικονομία, αλλά και τα μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τον Οκτώβριο πραγματοποιήθηκε η πρώτη διαδικτυακή συνάντηση όλων των οργανωτικών επιτροπών των ΣΑΚΑ Chapters (UK, USA, Benelux και UAE) μαζί με εκπροσώπους του ΣΑΚΑ. Συνειδητοποιήσαμε πως παρά τη χιλιομετρική απόσταση μεταξύ μας, μάς ενώνουν τα ίδια ιδανικά και το αθάνατο Κολλεγιακό πνεύμα. Παράλληλα, συζητήσαμε και για πιθανές ιδέες διοργανώσεων για το επόμενο έτος. Μπορεί αυτή η χρονιά να μην μας άφησε να διοργανώσουμε τις καθιερωμένες μας εκδηλώσεις, όμως να είστε σίγουροι ότι το Κολλεγιακό πνεύμα και η σύμπνοια που μας διακατέχουν, είναι πιο δυνατά από ποτέ, όπως και τα σχέδιά μας για το 2021 που θα ανακοινωθούν σύντομα. Μείνετε συντονισμένοι! **E**

Αποστολία Ματράκη '08
Φίλιππος Αθανάσιος Λυμπερίδης '10

ΣΑΚΑ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΟΡΩΝ!

FINANCE CAREER PANEL

On Saturday December 12, SAKA USA organized a finance career panel with three Athens College alumni, **Periclis Mazarakis '81**, **Andreas Beroutsos '84** and **Nicos Anastasopoulos '83**.

All three have vast experience in the finance world, including working in consulting, private equity, hedge funds and banking. They gave advice and tips for alumni seeking finance careers in private equity, hedge funds and investments drawing from their experiences. The webcast was followed by about thirty SAKA alumni in USA and Europe and the link to see it is posted in the SAKA USA FACEBOOK page (www.dropbox.com/s/7gtu-wbq4f3qyg6l/%CE%A3%CE%91%CE%9A%CE%91%20USA%20Cha%3Bter%2020201212.mp4?dl=0).

A question and answer section followed the remarks of the three speakers. We highly recommend young alumni seeking careers in finance to view it.

This was the third and last webcast organized by SAKA USA in 2020 and we hope in 2021 to organize more such events, which have proved effective reaching many alumni worldwide. We would like to continue providing career panels targeted towards younger alumni in 2021.

We wish everyone in the Athens College community worldwide a happy and healthy 2021 to you and your families and would like to thank you for your support in 2020.

Dimitris Avrassoglou '78

Ένα ιδιαίτερο μοντέλο φροντίδας για την Άνοια

Μακροχρόνια Φιλοξενία • Βραχεία Φιλοξενία • Σταθμός Απασχόλησης Ηλικιωμένων
Εκπαίδευση • Ομάδες Δραστηριοτήτων • Νοσητική Ενδυνάμωση • Φυσικοθεραπεία • Άσκηση
Νοσηλευτική Φροντίδα • Ιατρική Παρακολούθηση • Νευροψυχολογική Αξιολόγηση
Φροντίδα στο Σπίτι • Ενημέρωση και Υποστήριξη Οικογενειών

Άκτιος & Άκτιος Μονάδα Alzheimer

Οδός Ηπείρου 17, Αγ. Παρασκευή, ΤΚ 15341
Τηλ.: 210 6515268 - 216 9001034 • info@aktios.gr

Άκτιος Οδηγός

Λεωφόρος Ευελπίδων (πρώην κτίριο Σ.Ε.Ο.), Βάρη, ΤΚ 16672
Τηλ.: 210 8972969 - 210 8971413 • odigos@aktios.gr

Άκτιος Αρτ Παλάς

Οδός Πεντέλης 55, Μαρούσι, ΤΚ 15126
Τηλ.: 210 8022912 - 210 8025125 • artpalace@aktios.gr

www.aktios.gr

Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων

Από τον Γενικό Γραμματέα του ΔΣ ΣΑΚΑ,
Αλέξη Κομσέλη '92
secgen@saka.gr

Καλή Χρονιά σε όλες και όλους,

Πέρασαν ήδη 6 μήνες από την τελευταία σας ενημέρωση από τη Γενική Γραμματεία του Συλλόγου. Αυτή την περίοδο καταφέραμε να αντιμετωπίσουμε σημαντικές προκλήσεις για την ορθή διακυβέρνηση του ΣΑΚΑ, με κυριότερη αυτήν της ετήσιας Γενικής Συνέλευσης.

Πετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του ΣΑΚΑ πραγματοποιήθηκε, όπως κάθε χρόνο, τον Οκτώβριο. Η φετινή συνέλευση είχε σημαντικές δυσκολίες υλοποίησης λόγω του δεύτερου κύματος της πανδημίας. Η πρόσκληση για τη Γενική Συνέ-

18^η Οκτωβρίου, που πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση, βρεθήκαμε στη Λέσχη του ΣΑΚΑ μόνο εννέα άτομα, σύμφωνα με τις ισχύουσες οδηγίες της κυβέρνησης. Ταυτόχρονα συνδέθηκαν τα Μέλη του Συλλόγου που θέλησαν να συμμετά-

λευση δημοσιεύθηκε 19 Σεπτεμβρίου, σύμφωνα με το Καταστατικό του Συλλόγου, με σκοπό να πραγματοποιηθεί με φυσική παρουσία και αυξημένα μέτρα προστασίας. Τα νέα περιοριστικά μέτρα της 2^{ης} Οκτωβρίου μας υποχρέωσαν να αναθεωρήσουμε τον σχεδιασμό, αλλά όχι τον προγραμματισμό μας. Ο ΣΑΚΑ υπήρξε από τους πρώτους συλλόγους που πραγματοποίησαν Γενική Συνέλευση μέσω τηλεδιάσκεψης.

Αμεσα δημοσιεύθηκαν οι διαδικασίες συμμετοχής στη Συνέλευση μέσω της πλατφόρμας Zoom. Την

σχουν στη Γενική Συνέλευση. Ιδιαίτερα ευχάριστη έκπληξη ήταν η συμμετοχή συναποφοίτων από το εξωτερικό.

Πρόεδρος τη Γενικής Συνέλευσης εκλέχτηκε ο **Γεώργιος Καλοφωλιάς '81** και Γραμματέας ορίστηκε ο **Προκόπης Δημητριάδης '98**. Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου **Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης '78** παρουσίασε τα πεπραγμένα της προηγούμενης περιόδου και τον προγραμματισμό της νέας. Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής, **Άγης Τσαχαγιάς '84**, παρου-

σίασε την έκθεσή της. Ακολούθησε η ηλεκτρονική ψηφοφορία για την απαλλαγή της Εξελεγκτικής Επιτροπής και του Διοικητικού Συμβουλίου. Η Γενική Συνέλευση ολοκληρώθηκε με τοποθετήσεις των συμμετεχόντων και την ευχή να είναι η τελευταία που πραγματοποιείται υπό αυτές τις συνθήκες.

Θέλω να ευχαριστήσω τον Νομικό Σύμβουλο του ΣΑΚΑ **Σωτήρη Φωτέα '02** για την προετοιμασία του απαραίτητου πλαισίου της Γενικής Συνέλευσης με τηλεδιάσκεψη. Επιπλέον, να ευχαριστήσω τον Διευθυντή του ΣΑΚΑ **Στέλιο Χατζίδη '93** για την υποστήριξη της υλοποίησής της. Για τη σωστή προετοιμασία πραγματοποιήσαμε δοκιμαστική συνεδρίαση, ενώ αξιοποιήθηκαν οι δυνατότητες που διαθέτει πλέον μετά την ανακαίνιση η Λέσχη μας.

Προετοιμαζόμαστε για την περίπτωση που απαιτηθεί να διοργανώσουμε και την επόμενη Γενική Συνέλευση του ΣΑΚΑ τον Οκτώβριο του 2021 με τηλεδιάσκεψη. Η προετοιμασία αφορά κυρίως στην ηλεκτρονική διενέργεια των εκλογών. Ευχή όλων μας είναι να μην χρειαστεί να καταφύγουμε σ' αυτή την λύση και να δοθεί η παραδοσιακή «εκλογική μάχη» στα σκαλιά του Μπενακείου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου συνεδρίασε συνολικά τρεις φο-

ρές την περίοδο αυτή. Μία συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε με φυσική παρουσία στον υπαίθριο χώρο της Λέσχης του ΣΑΚΑ, ενώ δύο έγιναν μέσω Zoom, σύμφωνα με τον προσωρινό κανονισμό απομακρυσμένων συνεδριάσεων.

Η άδεια χρήσης του Zoom, την οποία προμηθεύτηκε η Γενική Γραμματεία για τις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και τη Γενική Συνέλευση, αξιοποιήθηκε από τα Professional Clubs και τα Chapters του ΣΑΚΑ στο εξωτερικό. Επίσης, το Zoom χρησιμοποιήθηκε η ομάδα του Ερμή για τις συνεντεύξεις του τεύχους που διαβάζετε.

ΠΛέσχη ετοίμασε ένα δεύτερο φυλλάδιο προσφορών από αποφοίτους σ' αποφοίτους με αφορμή την εορταστική περίοδο. Ταυτόχρονα, υποστηρίξαμε τα νεότερα Μέλη του Συλλόγου μας στην εύρεση εργασίας μέσα από τη συνεχιζόμενη συνεργασία με την KPMG. Πραγματοποιήθηκαν τρία διαδικτυακά εργαστήρια με μεγάλη συμμετοχή.

Αφήσαμε πίσω το 2020. Πολλοί από εμάς με οδυνηρές απώλειες και όλοι μας αλλαγμένοι. Εύχομαι να μπορέσουμε σύντομα να ξανασυστηθούμε και να αξιοποιήσουμε όσα μας δίδαξε η δύσκολη αυτή περίοδος. Μέχρι τότε ας εκμεταλλευτούμε τον Σύλλογό μας ως ένα δίκτυο αλληλοϋποστήριξης, προσφέροντας και ζητώντας βοήθεια. **E**

Διαδικτυακές δράσεις με πρωτοφανή συμμετοχή!

Της Γεωργίας Κωνσταντινίδου, *Supervisor Senior Advisor*

Η KPMG για ακόμη μία χρονιά συνεχίζει τη συνεργασία της με τον ΣΑΚΑ, πραγματοποιώντας μία σειρά από δράσεις με κεντρικό άξονα την ενημέρωση και την προετοιμασία των αποφοίτων, όσον αφορά στην αγορά εργασίας. Παρόλο που τους τελευταίους μήνες η ανθρωπότητα έχει έρθει αντιμέτωπη με πρωτόγνωρες συνθήκες για όλους μας, λόγω της πανδημίας του Covid-19, αυτό δεν κατέστη εφικτό να αναχαιτίσει την υλοποίηση των καθιερωμένων μας workshops, εκμεταλλευόμενοι τις δυνατότητες της τεχνολογίας. Έτσι, πλέον οι δράσεις μας γίνονται διαδικτυακά με μία πρωτοφανή συμμετοχή από μέρος των αποφοίτων, καθώς η αμεσότητα και η εύκολη πρόσβαση αποτελούν κάποια από τα βασικά πλεονεκτήματα που μας χαρίζουν οι διαδικτυακές εφαρμογές.

Ο κύκλος των διαδικτυακών μας δράσεων ξεκίνησε στις αρχές του Νοεμβρίου με το πρώτο workshop να έχει το θέμα **How to become a CV expert**. Το ειδικά σχεδιασμένο για τα μέλη του ΣΑΚΑ σεμινάριο έδωσε την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να μάθουν πώς μπορούν να δομήσουν ένα βιογραφικό σημείωμα που θα ξεχωρίσει στην έντονα ανταγωνιστική σύγχρονη αγορά εργασίας. Επιπλέον, ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε με συγκεκριμένα παραδείγματα σε σημαντικά ερωτήματα που αφορούσαν την έκταση, το περιεχόμενο καθώς και συνήθη λάθη που πρέπει να αποφεύγονται σ' ένα βιογραφικό.

Στο τέλος του ίδιου μήνα, πραγματοποιήθηκε το δεύτερο σεμινάριο με θέμα **How to stand out in an interview. Video interviewing tips!** Στο συγκεκριμένο workshop, οι έμπειροι σύμβουλοι της ομάδας Executive Search & Selection της KPMG ενημέρωσαν τα μέλη σχετικά με τα βασικά στοιχεία και βήματα που πρέπει να ακολουθήσει ένας υποψήφιος, ώστε να ξεχωρίσει κατά την απαιτητική διαδικασία της συνέντευξης. Επιπροσθέτως, δεν παρέλειψαν να αναφερθούν και στα βασικά σημεία που χρήζουν προσοχής κι έχουν ως απώτερο σκοπό να στεφθεί με επιτυχία η διαδικασία της διαδικτυακής συνέντευξης, που κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος τους τελευταίους μήνες λόγω της πανδημίας κατά τη διαδικασία πρόσληψης.

Το τελευταίο workshop με θέμα **Let's have a speed date...!** ήρθε τον Δεκέμβριο για να κλείσει τον κύκλο δράσεων της KPMG σε συνεργασία με τον ΣΑΚΑ για τη φετινή χρονιά. Πιο συγκεκριμένα, συντονίστηκαν διαδικτυακές ατομικές συναντήσεις μεταξύ των απόφοιτων του Συλλόγου και των μελών της ομάδας Executive Search & Selection, δίνοντας την ευκαιρία στους συμ-

μετέχοντες να συζητήσουν απορίες και προβληματισμούς τους πάνω σε θέματα που αφορούν τη σύνταξη ενός βιογραφικού αλλά και τη διαχείριση μίας συνέντευξης. Οι συμμετέχοντες, επιπλέον, είχαν τη δυνατότητα να λάβουν ανατροφοδότηση σ' ένα ασφαλές περιβάλλον σχετικά με το πώς διαχειρίστηκαν δύσκολες ερωτήσεις κατά τη διάρκεια μίας συνέντευξης.

Το επόμενο μας ραντεβού ανανεώνεται για τον Ιανουάριο με το workshop **The best LinkedIn profile! The job seekers**, που σκοπό θα έχει η ομάδα του Executive Search & Selection να μοιραστεί μυστικά για το πώς μπορεί κάποιος να δημιουργήσει ένα ανταγωνιστικό προφίλ που θα προσελκύσει το ενδιαφέρον των recruiters! Μέχρι τότε, όλη η ομάδα της KPMG εύχεται καλές γιορτές με υγεία και ασφάλεια.

Ε

MAGNA
aviation
aircraft management + charter

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ JET ΘΕΣΕΙΣ ▼

ΜΙΚΡΗΣ ΚΑΜΠΙΝΑΣ (LIGHT JETS)	
Citation I/CJ1/CJ1+	5
Learjet 35A	6
Citation CJ2/CJ2+	6-8
Citation II/550/Bravo	7+1
ΜΕΣΙΑΣ ΚΑΜΠΙΝΑΣ (MIDSIZE/SUPER MIDSIZE JETS)	
Citation XL/XLS/XLS+	8-9
Citation III/650	8+1
Learjet 60 / 60XR	6+1
Challenger 350	8
Gulfstream G280 / G200	9-10
Citation Sovereign	9
ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΜΠΙΝΑΣ (HEAVY JETS)	
Challenger 604	11
Challenger 605	10-12
Embraer Legacy 600	13
Falcon 7X	14
Gulfstream G450	14
Gulfstream G550/G650	14-16
Challenger 850	14-16
ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ ΘΕΣΕΙΣ ▼	
Robinson R44	3
Eurocopter EC-120	4
Bell 206B3	4
Eurocopter AS-350/355	5
Eurocopter EC-130B4	6
Airbus H135	6
Agusta A109	6
Bell 407	6
ΕΛΙΚΟΦΟΡΑ-TURBOPROP ΘΕΣΕΙΣ ▼	
Beech Baron 58	4
Piper PA 31T Cheyenne	5
Super King Air B200 / King Air C90B	6-7
Piaggio P180 Avanti	7
ATR42-300/500/600	48
ATR72-200/500	70
Bombardier DH4	78

Ναυλώστε το δικό σας αεροσκάφος
Για απόλυτη ελευθερία στις μετακινήσεις σας

Mykonos Airport
Branch office

T: +30 22890 23055

24 HRS

ΓΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ
T: +30 210 9605555
M: +30 6982 333 444

Α. Παπανδρέου 108, 16674 Γλυφάδα
www.magna-aviation.com
info@magna-aviation.com

Από το "ζντο" της ομάδας Κορασίδων.

SAKA
volley

Το βόλει σε εποχές Covid-19

ΚΟΡΑΣΙΔΕΣ

Βιώνοντας μία πρωτόγνωρη, σ' όλους τους τομείς, καθημερινότητα, ο Σύλλογός μας συνεχίζει τη δυναμική του παρουσία στα αναπτυξιακά τμήματα βόλει. Σ' αυτές τις δύσκολες συγκυρίες, ξεκίνησε με πολύ μεράκι κι όρεξη η φετινή χρονιά για τις ομάδες βόλει του ΣΑΚΑ. Η ομάδα των Κορασίδων (Κ18) αποτελούμενη από τις: Ε. Τομάζου, Μ. Τομάζου, Ν. Πολυχρονοπούλου, Λ. Σιδέρη, Φ. Σανιώτη, Α. Πεπόνη, Π. Παπαγεωργίου, Ι. Ορφανού, Ζ. Κούκια, Ι. Κακουλίδη, Φ. Διαμαντάκου, Μ. Γαζή, Α. Ανάσταση, Μάρα Τσακίρη, Μικέλα Τσακίρη, Χ. Χριστοδούλου και με προπονητή τον Αλέξανδρο Αριστόπουλο '08 ξεκίνησε αρκετά δυναμικά και θετικά τις αγωνιστικές της υποχρεώσεις μέχρι και τις αρχές Νοεμβρίου, οπότε τα πρωταθλήματα διακόπηκαν. Μέχρι τότε είχε απολογισμό 2 νίκες

SAKA
sports

Επιμέλεια: Σαράντης-Άγγελος Σταμπούλογλου '17

Από το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Κ16: ο δισκοβόλος Δημήτρης Χρονόπουλος και η σφαιροβόλος Λυδία Ρέγγα με τα χάλκινα μετάλλια στο στήθος.

Το 2021 κατέφθασε!

Η φετινή αγωνιστική χρονιά 2020-2021 δε θα μπορούσε να μείνει ανεπηρέαστη από τις εξελίξεις στη δημόσια υγεία και το δεύτερο κύμα του ιού Covid-19, το οποίο πλήττει από τις αρχές Νοεμβρίου τη χώρα μας καθώς και πολλά άλλα μέρη του πλανήτη.

Ο Σεπτέμβριος βρήκε την ομάδα στίβου του Συλλόγου μας να ξεκινά από νωρίς τις προπονήσεις της στο στάδιο Στεφάνου Δέλτα, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα για τη νέα χρονιά. Οι αθλητές και οι προπονητές του ΣΑΚΑ αντάμωσαν ξανά ύστερα από τη σύντομη καλοκαιρινή διακοπή, δεδομένου ότι οι υποχρεώσεις της προηγούμενης χρονιάς ολοκληρώθηκαν στα μέσα Αυγούστου. Όλοι έδειχναν το ίδιο ορεξάτοι για πολλή και ποιοτική δουλειά, για κατάκτηση νέων στόχων και για νέες επιτυχίες.

Δυστυχώς, όμως, στη ζωή καμιά φορά τα πράγματα έρχονται όπως δεν τα περιμένεις και βρίσκεσαι αντιμέτωπος

και 3 ήττες με πολύ καλές εμφανίσεις και συμμετοχή όλων των αθλητριών. Τέλος, από την άνοιξη, εφόσον το επιτρέψουν οι συνθήκες, η ομάδα Κοριτσιών Κ16 καθώς και η ομάδα Κοριτσιών Κ14 με προπονητή τον Στέφανο Ρούμελη '83 θα ριχτούν στη μάχη των αγώνων με στόχο το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και την αγωνιστική εξέλιξη των αθλητριών μας.

Αλέξανδρος Αριστόπουλος '08

ΠΑΙΔΕΣ

Covid-19: ο ιός που απασχολεί τον αθλητισμό κι όλη την κοινωνία από τον προηγούμενο Μάρτιο. Οι αγώνες των μικρών μας αθλητών κατάφεραν να ξεκινήσουν τη φετινή αγωνιστική περίοδο, αλλά όπως και πέρυσι, δυστυχώς, το πρωτάθλημα διακόπηκε λόγω της αναβολής όλων των αθλητικών δραστηριοτήτων. Σε μία δύσκολη χρονιά, χωρίς ουσιαστική προετοιμασία, μετά από μεγάλη αποχή από την αγωνιστική δραστηριότητα, οι μικροί μας αθλητές κλήθηκαν να αγωνιστούν στην κατηγορία των Παιδων (Κ18). Η ομάδα, αποτελούμενη από αθλητές μικρότερης ηλικιακής κατηγορίας, εμφανώς επηρεασμένη από την αποχή δεν κατάφερε να σημειώσει κάποια νίκη στις 5 αγωνιστικές που πραγματοποιήθηκαν. Η εικόνα της, όμως, βελτιωνόταν παιχνίδι με παιχνίδι και οι νίκες φαίνονται κοντά! Όταν επιτραπεί η συνέχιση του πρωταθλήματος από την πολιτεία, οι μικροί μας αθλητές θα είναι και πάλι εκεί να παλέψουν με τις αντιξοότητες και να μας χαρίσουν στιγμές αγωνίας και χαράς.

Ε

Ασημάκης Μαργαρίτης '04

με νέες καταστάσεις και συνθήκες. Κάτι τέτοιο το γνωρίζουν πολύ καλύτερα οι αθλητές, πόσο δε μάλλον οι προπονητές μας. Έτσι, με τα κρούσματα του ιού να αυξάνονται κάθε ημέρα όλο και περισσότερο στη χώρα μας και την πολιτεία να επιβάλλει περιοριστικά μέτρα για την εξάπλωση του ιού, ο ΣΑΚΑ αποφάσισε να αναστείλει εκ νέου τις προπονήσεις των αθλητικών του τμημάτων με σκοπό την προστασία της υγείας όλων. Σίγουρα, ήταν μία απόφαση εξαιρετικά δύσκολη, καθώς το ίδιο το Κολλέγιο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον αθλητισμό και τη λειτουργία των σωματειακών ομάδων του ΣΑΚΑ, οι οποίες εδώ και πολλά χρόνια καλλιεργούν το πνεύμα του ευ αγωνίζεσθαι.

Στα ευχάριστα νέα της εκκίνησης της χρονιάς συγκαταλέγεται η επιλογή της αθλήτριας του ΣΑΚΑ **Έλλης Δελγιάννη '20** στην προεθνική ομάδα Γυναικών Κ20 και στο αγώνισμα των 800μ. Κάπως έτσι, το 2020 μας αποχαιρετά και το 2021 είναι προ των πυλών. Μακάρι την νέα χρονιά να επιστρέψουμε ξανά, όλοι μαζί, στα γήπεδα και να συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που αγαπάμε. Ευχόμαστε σ' όλους μία πανέμορφη και δημιουργική χρονιά γεμάτη υγεία και πρόοδο!

Ε

Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΕΝΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΕΡΜΕ»

trumanclothing.com

TRUMAN
— GENTLEMEN'S CLOTHIERS —

Business Casual.

Tweed Jacket.
Turtle-neck Knit.
Jeans or Chinos.

ERMEGILDO ZEGNA - LORO PIANA - VITALE BARBERIS CANONICO - CARLO BARBERA - ARISTON - CACCIOPOLI - HOLLAND & SHERRY - THOMAS MASON

Πρωτοφανείς θρίαμβοι στο κλείσιμο μιας προβληματικής χρονιάς

Το 2020, μία χρονιά τόσο προβληματική, όσο και απειλητική για όλους και την καθημερινότητά μας, επεφύλασσε για το ΣΑΚΑ Backgammon Club τις μεγαλύτερες αγωνιστικές επιτυχίες στη σύντομη ιστορία του! Μέσα από τις σελίδες του *Ερμή*, είχατε πληροφορηθεί για τους θριάμβους της Νορμανδίας: Αργυρό μετάλλιο της εθνικής Ελλάδος στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, με τη συμμετοχή των αποφοίτων **Πλάτωνα Τσερλιάγκου '69** και **Μιχάλη Προυκάκη '90**, αλλά και επικράτηση του τελευταίου στο Παγκόσμιο WBGF Speedgammon! Και πάνω που πιστεύαμε ότι –κυρίως, λόγω της πανδημίας– η χρονιά τελείωνε κάπου εκεί, ήρθε ένα εντυπωσιακό φινάλε, λίγο πριν από την ολική απαγόρευση κυκλοφορίας, για να μας υπενθυμίσει ότι στο αγωνιστικό τάβλι, ποτέ δεν τα έχεις δει όλα... Αναλυτικά:

4^ο Διασυλλογικό Πρωτάθλημα Ελλάδος

Το Σαββατοκύριακο 10 – 11 Οκτωβρίου, διεξήχθη στην Καρδίτσα το **Διασυλλογικό Πρωτάθλημα 2020**, με 4 μόλις διαγωνιζόμενα σωματεία, αφού οι ομάδες του Χολαργού και του Ηρακλείου απέσυραν τη συμμετοχή τους. Ως εκ τούτου, η αντιπροσωπευτική μας ομάδα κλήθηκε να αντιμετωπίσει από 2 φορές κάθε αντίπαλό της. Κάτι η απόσταση, κάτι ο φόβος του ιού, οδήγησε σε αρκετές απουσίες πρωτοκλασάτων παικτών στη σύνθεσή μας, οπότε δεν μπορούσαμε να είμαστε και ιδιαίτερα αισιόδοξοι. Το αποτέλεσμα; Η ομάδα μας πέτυχε απρόσμενο θρίαμβο, κερδίζοντας το πλέον αμφίρροπο και οριακό Διασυλλογικό Πρωτάθλημα από τα 4 που έχουν μέχρι στιγμής διεξαχθεί! Για να γίνει καλύτερα αντιληπτό αυτό, αναλογιστείτε μόνο ότι επί συνόλου 30 αγώνων που

Η απονομή του τροπαίου στο Διασυλλογικό. Από αριστερά: Γιώργος Χαριτάτος '78, Γιάννης Ξυλάς '82, Νίκος Ζούβελος '74, Μιχάλης Προυκάκης '90, Ανδρέας Μπιτσάκος '75 και Ηλίας Καλτσάς '87. Λείπει ο Πάτροκλος Κουδούνης '91, που έπρεπε να φύγει εσπευσμένα από την Καρδίτσα πριν την απονομή.

παίξαμε, κερδίσαμε μόλις τους 16 (53,33% - ποσοστό εξαιρετικά μικρό για πρώτους στην κατάταξη), ενώ, εάν χάναμε οποιονδήποτε απ' αυτούς, θα χάναμε και το Πρωτάθλημα! Συνεπώς, όλα εξελίχθηκαν ακριβώς όσο καλά χρειαζόταν – ούτε ζαριά παραπάνω...

Η επιτυχία βασίστηκε κυρίως στην εμφάνιση που πραγματοποίησαν οι πρωτοεμφανιζόμενοι, οι οποίοι έλαμψαν με την παρουσία τους, έχοντας κατά κανόνα θετικό απολογισμό, όπως ο **Ηλίας Καλτσάς '87** (3 νίκες σε 5 αγώνες), ο

Γιώργος Χαριτάτος '78 (2 σε 4) και κυρίως, ο MVP του ΣΑΚΑ BG Club, **Γιάννης Ξυλάς '82** (4 σε 5). Ακόμα, όμως, και ο τελευταίος από τους rookies μας, ο **Πάτροκλος Κουδούνης '91** (1 σε 3), σημείωσε μεγάλη νίκη επί του Λαρισαίου Ντισλή –προσφάτως νικητή του διαδικτυακού WBIF Open, με 100+ διεθνείς συμμετοχές– καιτοι καταφανώς αουτσάιντερ.

Σε πιο ρηχά νερά κινήθηκαν οι σαφώς εμπειρότεροι, με το **Νίκο Ζούβελος '74** να έχει 1 νίκη σε 3 ματς και τον **Ανδρέα Μπιτσάκο '75**, 1 στα 4, αλλά τα προσχήματα έσωσε ο αρχηγός της αποστολής, **Μιχάλης Προυκάκης '90**, ο οποίος κέρδισε στα 4 από τα 6 ματς που έδωσε.

Εν κατακλείδι, ανεβάσαμε επταμελή ομάδα με 4 πρωτοεμφανιζόμενους και κερδίσαμε τη διοργάνωση –καθόλου άσχημα, αν το σκεφτεί αντικειμενικά κανείς...

Η εξέλιξη του τουρνουά υπήρξε αγωνιώδης. Η παρέα των αποφοίτων μας έκανε από νωρίς γνωστές τις προθέσεις της να διεκδικήσει ό,τι καλύτερο, νικώντας το απόλυτο φαβορί, ομάδα της «Ομοσπονδίας» με 3-2. Αίσθηση προκάλεσε το 9-0 του **Γιώργου Χαριτάτου '78** επί του Αναστασίου, αλλά κυρίως το 9-7 του **Γιάννη Ξυλά '82** επί του Μιχάλη Μανωλιού, παίκτη με τρομακτικές παραστάσεις, πανελλήνιους και διεθνείς τίτλους.

Συνεχίσαμε με 2 νίκες – καρμπόν, με 4-1 επί του Σ.Α.Τ.Ο. Καρδίτσας και του Ο.Α.Μ. Λάρισας, πριν από την ηχηρή (0-5) ήττα από την Καρδίτσα, η οποία έθεσε τις φιλοδοξίες μας εν αμφιβόλλω. Η τάξη αποκαταστάθηκε με το οριακό 3-2 επί της Λάρισας, το οποίο μας διασφάλιζε τη 2^η θέση και μας επέτρεπε να κερδίσουμε τον τίτλο, ακόμα και με ήττα με σκορ 2-3 από την «Ομοσπονδία» την τελευταία αγωνιστική – όπερ και εγένετο! Το φινάλε γράφτηκε με 2 εντυπωσιακές νίκες των **Ηλία Καλτσά '87** και **Γιάννη Ξυλά '82** επί των Μιχάλη Μανωλιού και Γιάννη Ατματζίδη, δύο «μεγαθηρίων» του αθλήματος στην Ελλάδα και πανηγυρίστηκε δεόντως.

Ο Πάτροκλος Κουδούνης '91 εκ των υστέρων, με το κύπελλο και το μετάλλιο του.

Ήταν ο δεύτερος σχετικός τίτλος του ΣΑΚΑ Backgammon Club στο Διασυλλογικό Πρωτάθλημα μετά το 2018 –και πά-λι στη... «γουρλίδικη» Καρδίτσα– και το τέταρτο μετάλλιο σε 4 διοργανώσεις, με τα άλλα 2, να είναι αργυρά. Και είναι μάλλον από τα περίεργα του backgammon, το ότι παρά το γεγονός πως οι κατά καιρούς αντίπαλοί μας φαντάζουν ισχυρότεροι, η αντιπροσωπευτική μας ομάδα κατατάσσεται σταθερά 1^η ή 2^η, κάτι που φυσικά την καθιστά μακράν την πλέον επιτυχημένη ομάδα του θεσμού!

9^ο Κύπελλο Ελλάδος & 13^ο Πρωτάθλημα Ελλάδος

Τις ίδιες ημέρες στην Καρδίτσα, ο **Νίκος Ζούβελος '74** που μας εκπροσώπησε στα **τελικά του Κυπέλλου Ελλάδος** μετά την αποχώρηση του Κυπελλούχου μας, **Θανάση Μακρή '59**, έφτασε μέχρι το μεγάλο τελικό, όπου υπέκυψε φυσιολογικά στο μεγάλο φαβορί, Γιάννη Ατματζίδη. Συνολικά, ο απόφοιτός μας, σημείωσε 3 νίκες επί γνωστών και καταξιωμένων αντιπάλων (Αμπράζης, Αυδής και Λωρίδας), αλλά οι 2 ήττες του από τον Ατματζίδη, του στέρησαν τον πανελλήνιο τίτλο.

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη επιτυχία παίκτη του ΣΑΚΑ στο θεσμό, αφού ο **Στέφανος Μπονάνος '78** έχει καταταγεί 2 φορές 3^{ος}, ο **Μιχάλης Προυκάκης '90** 1 φορά 4^{ος} και 1 φορά 6^{ος} και ο **Σωτήρης Λουμίδης '62**, 1 φορά 5^{ος}.

Δεν ήταν αντιστοίχως λαμπρή η πορεία του **Μιχάλη Προυκάκη '90** στην **τελική φάση του ατομικού Πρωταθλήματος Ελλάδος**, στον Χολαργό στις 19–20 Σεπτεμβρίου, αφού με απολογισμό 2 νικών σε 4 ματς, ισοβάθησε στις θέσεις 7-8. Αντικειμενικά, η θέση αυτή σαφώς και δεν αποτελεί αποτυχία, αναλογιζόμενοι τον πανελλήνιο χαρακτήρα της διοργάνωσης και το επίπεδο του ανταγωνισμού, πλην, όμως, αναφερόμαστε σ' έναν παίκτη που έχει αναδειχθεί δις (2015, 2019) 2^{ος} και μία φορά (2018) 3^{ος} στο θεσμό, οπότε το «7-8», δεν αποτελεί είδηση. Βοήθησε, όμως, τον απόφοιτό μας, να ανελιχθεί στην 4^η θέση του ΕΛΟ της Ελληνικής Ομοσπονδίας, θέση πρωτοφανής για μέλος του Club και παντελώς απροσδόκητη! Από πλευράς ΣΑΚΑ, ας μη λησμονούμε τη δεύτερη θέση που έχει κατακτήσει και ο **Στέφανος Μπονάνος '78** στο Πρωτάθλημα του 2013.

1st World Individual Online Championship

Με τον εντυπωσιακό απολογισμό 17 νικών σε 21 αγώνες, ο **Γιώργος Λάζαρης '07** κατέπληξε το παγκόσμιο στερέωμα του backgammon, κερδίζοντας το πρώτο διαδικτυακό Πρωτάθλημα που διεξήχθη υπό την αιγίδα της οικείας Παγκόσμι-

ας Ομοσπονδίας (World Backgammon Internet Federation -WBIF). Στη θριαμβευτική του πορεία, ο φέρελπις απόφοιτος σημείωσε μεταξύ άλλων νίκες επί κορυφαίων αθλητών της υψηλίου, όπως είναι οι Markus Klein (Γερμανία), Fernando Neumark (Αργεντινή), Alfred Mamlet (Η.Π.Α.), Thomas Myhr (Δανία), Bakar Matikashvili (Γεωργία) και Torsten Lux (Γερμανία). Πρόκειται ασφαλώς για τη μεγαλύτερη επιτυχία του **Γιώργου Λάζαρη '07** στη σύγχρονη καριέρα του και ελπίζουμε βάσιμα πως δεν θα είναι η τελευταία.

Ο Γιώργος Λάζαρης '07 επί το έργο αγωνιζόμενος διαδικτυακά.

Κατά τα λοιπά... Ο **Σπύρος Μαύρος '64** είναι ο νέος Πρόεδρος της Συντονιστικής Επιτροπής του ΣΑΚΑ Backgammon Club, κατόπιν σχετικής ομόφωνης απόφασης της συνέλευσης των παικτών, που πραγματοποιήθηκε το Σεπτέμβριο.

Η διά ζώσης αγωνιστική δραστηριότητα του τμήματος, ανεστάλη βιαίως από την επέλαση του γνωστού ιού, τις πρώτες ημέρες του Νοεμβρίου. Είχαν διεξαχθεί μόλις... μια χούφτα αγώνες για την **4η ΣΑΚΑ Backgammon League** (Πρωτάθλημα) και κανένας ακόμα για το **3^ο ΣΑΚΑ Backgammon Race** (Κύπελλο). Οι 24 συναγωνιστές – ανταγωνιστές, ανανεώνουν το ραντεβού τους για το 2021, όταν οι συνθήκες της πανδημίας το επιτρέψουν.

Με απολογισμό 4 νικών σε 7 αγώνες, ο **Στέφανος Μπονάνος '78**, κατέκτησε την 7^η θέση στα τελικά του **EBIF Tour 2020**, τα οποία διεξήχθησαν για πρώτη φορά διαδικτυακά, λόγω του ιού. Θα άξιζε μεγαλύτερη προβολή η συγκεκριμένη επιτυχία του πρωταθλητή μας, αλλά... «έπεσε» πάνω στα όσα συγκλονιστικά μας συνέβησαν το τελευταίο δίμηνο, οπότε περνάει σε δεύτερη μοίρα.

Ευχαριστούμε και πάλι τον **Πάτροκλο Κουδούνη '91** για την ευγενική χορηγία των επάθλων του εσωτερικού μας πρωταθλήματος, που διεξήχθη τον Σεπτέμβριο. Ανατρέξτε στο προηγούμενο τεύχος του *Ερμή*, για εκτενέστερο ρεπορτάζ.

Ευχόμαστε ολόψυχα ένα ευτυχισμένο 2021, για εσάς και τις οικογένειές σας. Μακάρι η νέα χρονιά να μας απαλλάξει από τις ταλαιπωρίες του 2020, αλλά και να χαρίσει στο ΣΑΚΑ Backgammon Club, αντίστοιχες επιτυχίες. **E**

Ο αναρτημένος αγώνας της νέας περιόδου: Άρης Μανιάς '57 Vs Ηλίας Καλτσάς '87.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΛΟΥΒΑΤΟΣ '77

Μέσα στον Οκτώβριο έφυγε –εντελώς αιφνίδια– για πάντα από κοντά μας ο Κωνσταντίνος Κουλουβάτος '77. Ο Κωνσταντίνος δεν ήταν συμμαθητής μου –θα γράψουν για αυτόν συμμαθητές του στον *Ερμή*, είναι βέβαιο– δεν ήταν στενός μου φίλος. Ήταν όμως κάποιος που θυμάμαι γύρω μου σχεδόν από όταν θυμάμαι τον εαυτό μου, πριν ακόμη περάσουμε τις εξετάσεις για να εισαχθούμε στο Κολλέγιο. Πολλές φορές διασταυρώθηκαν οι δρόμοι στο Σχολείο· τον θυμάμαι στα εφηβικά μας χρόνια σαν έναν ώριμο συζητητή, ακόμη και όταν διαφωνούσε μαζί σου – και συχνά διαφωνούσαμε. Αργότερα βρεθήκαμε σε σε κοινές παρέες, συναντηθήκαμε κι επαγγελματικά. Και θυμάμαι πάντα ένα χαμογελαστό παιδί, με χιούμορ, ευγενικό που ήξερε τι ήθελε και τι ζητούσε, χωρίς αυτό να τον εμποδίζει να σε ακούσει.

Με τον Κωνσταντίνο μοιραζόμαστε και την αγάπη για το Σχολείο. Αναγνωρίζαμε τι του οφείλαμε και ότι έπρεπε κάτι να του επιστρέψουμε– δεν θα ξεχάσω με πόση αγάπη και πειστικότητα μιλούσε γι'αυτά σε ένα ταινιάκι για τις υποτροφίες, που γύρισε το Σχολείο. Ο Κωνσταντίνος ήταν πάντα έτοιμος να βοηθήσει τους άλλους. Και πρώτα από όλα βοηθούσε τους συναποφοίτους του, τον ΣΑΚΑ. Χρόνια δωροθέτης στην πίτα μας και στο alumni day, δωρητής για την ανέγερση της Λέσχης μας και μόνιμος υποστηρικτής των αθλητικών μας δραστηριοτήτων,

στεγάζοντας στη γνωστή οικογενειακή αλυσίδα των ξενοδοχείων «Αμαλία» τις αθλητικές μας ομάδες.

Θα λείψει σε όλους μας, αλλά δεν θα τον ξεχάσουμε. Καλή ανάπαυση, Κωνσταντίνε.

Κωνσταντίνος Παπαδιαμάντης '78

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΦΟΓΛΟΥ '57

Με μεγάλη λύπη και πόνο ανακοινώνουμε πως τελέσαμε την τελετή αποχωρισμού του αγαπημένου μας Γεωργίου Α. Σαράφογλου.

Ο πατέρας μας ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος, «φτιαγμένος» για έναν άλλον ιδανικό κόσμο στον οποίο ήθελε να ζει και προσπαθούσε να δημιουργήσει, βλέποντας πάντα το καλό, προοδευτικό, με αγάπη για την ανθρωπότητα, πάντα με υψηλή ηθική.

Αυτό το χάρισμα μαζί με την ποιότητά του, τις κοινωνικές του επαφές και το υψηλό επίπεδο όλων των γνωστικών του αντικειμένων κινητοποιούσε για να κάνει πάντα το καλό για τον Άνθρωπο – την Τέχνη – την Ιστορία της αγαπημένης του Μικράς Ασίας, της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και της Φιλοσοφίας.

Ένας άνθρωπος, γεννημένος Gentleman, με την ουσιαστική έννοια του όρου, που έζησε όλη του τη ζωή σαν Gentleman και τήρησε με ευλάβεια το Alma mater του αγαπημένου του Σχολείου, του Κολλεγίου Αθηνών, δεν είναι πια μαζί μας.

Αγάπησε και στήριξε πολλούς κοινωφελείς και πολιτιστικούς φορείς σε όλη τη διάρκεια της ζωής του όπως τα Παιδικά Χωριά SOS, την Εστία Νέας Σμύρνης, το Rotary, το

World Philosophical Forum, τον Φιλολογικό Σύλλογο «Παρνασσός», το Κολλέγιο Αθηνών κ.α.

Εξαιτίας των ειδικών περιορισμών της περιόδου, η κηδεία έγινε σε αυστηρά οικογενειακό κύκλο στις 13/10/2020 στην Αθήνα.

Το πνεύμα και η αγάπη του θα είναι πάντα μαζί μας και θα γιορτάζουμε μαζί του κάθε Απρίλιο, στο ταφικό έθιμο που έχουμε στη Ανατολή και φέραμε μαζί μας στη νέα μας πατρίδα.

Αντί στεφάνων ο ίδιος ήθελε, όσοι μπορούμε, όσο μπορούμε, να στηρίξουμε δύο από τα ιδρύματα τα οποία προσφέρουν έργο στον Άνθρωπο και στον Πολιτισμό, τα οποία ο ίδιος υποστήριζε:

– Τα **Παιδικά Χωριά SOS** (SOS Children's Villages Greece) EUROBANK: IBAN GR 55 0260 2010 0009 1010 0991 765 ή δείτε όλες τις συνεργ. τράπεζες (<https://sos-villages.gr/dorea-sti-mnimi/>)

– Την **Εστία Νέας Σμύρνης** ALPHA BANK IBAN: GR 71 0140 1310 1310 0232 0003365 (<https://estia-ns.gr/>)

Εάν επιθυμείτε μπορείτε να αναφέρετε «Στη Μνήμη Γεωργίου Α. Σαράφογλου», το όνομα σας και τα στοιχεία επικοινωνίας σας. Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει.

Με βαθιά λύπη και πόνο
*Η σύζυγος του Λίλα,
η κόρη του Μαραμπέλλα,
ο υιός του Νέστος,
η νύφη του Άννα,
οι εγγονές του
Αθηνά & Ελπίδα
και οι λοιποί συγγενείς
στην Ελλάδα,
στην Αμερική
και στην Αγγλία.*

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ '81

Έφυγε από κοντά μας στις 13 Οκτωβρίου 2020, ο Ανδρέας Καλοθανάσης, μετά από μια γενναία μάχη που κράτησε σχεδόν δύο χρόνια και την αντιμετώπισε με θάρρος και καρτερία, προσέχοντας πάντα να μην επιβαρύνει τους δικούς του.

Ο Ανδρέας μας, το χαλύβδινο σέντερ μπακ της ποδοσφαιρικής ομάδας της τάξης μας με την τρυφερή καρδιά. Το γελαστό παιδί που μόνον καλά λόγια είχαν όλοι να πουν για αυτόν.

Τρυφερός σύζυγος της υπέροχης και άξιας Μαρίας που πάλεψε απίστευτα ως το τέλος και πατέρας τριών πανέμορφων παιδιών, του Άγγελου, του Γιώργου και της Δωροθέας, που δεν θα ξεχάσουν τον πατέρα τους, και που τα αγαπούσε χωρίς τέλος. Σοβαρός και αξιόπιστος επαγγελματίας στον χώρο της προμήθειας, δημιουργίας, εγκατάστασης και συντήρησης καινοτομών συστημάτων και εφαρμογών πληροφορικής για εταιρείες. Τα τελευταία χρόνια εκτός των οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεών του, αφιέρωνε πολύ χρόνο στην διοίκηση της ΑΕ Κηφισιά στα νέα παιδιά που ξεκίναγαν από μικρά την «μπάλα». Κι'αυτός, αιώνιος αθλητής και έπαιζε και προπονούσε μαζί τους...

Η Υπατία Αναγνωστοπούλου, φίλη του Ανδρέα από τα παιδικά χρόνια και σύζυγος του αγαπημένου συμμαθητή του Λάμπρου, έγραψε αυθορμητώς στο facebook για τις πολλές αναμνήσεις της «χάσαμε έναν άνθρωπο ση-

μαντικό για όλη την οικογένειά μας. Παιδικός φίλος αγαπημένος και συμμαθητής του Λάμπρου, μέρος της παρέας των εφηβικών χρόνων για μένα (ΧΑΝ Κηφισιάς, σχολικοί χοροί, ξημερώματα Πρωτοχρονιάς).

Στην πιο δύσκολη στιγμή της ζωής μας, ήταν στους λίγους που ήταν συνεχώς δίπλα μας, με σταθερότητα και διακριτικότητα. Γιατί έτσι ήταν πάντα, ένας όμορφος, διακριτικός άνθρωπος, αληθινός φίλος, τρυφερός και ευαίσθητος».

Από τις μικρές τάξεις, όπου ακτινογραφείται και οριστικώς αξιολογείται από τους συμμαθητές ο βασικός χαρακτήρας μας, θυμόμαστε όλοι τον Ανδρέα, εντός και εκτός τάξεως.

Τον θυμόμαστε στα πολλά παιδικά και πρώιμα εφηβικά πάρτυ που μας φιλοξενούσε ολόκληρη την ημέρα-Σάββατο, στο ζεστό και κυρίως ανοικτό σπίτι του στην Κηφισιά, όπου μας περιποιείτο η μητέρα του και έκανε απεριόριστη υπομονή η αδελφή του. Όλοι περιμέναμε αυτό το πάρτυ και κυρίως ο καλός οικοδεσπότης, αν και πολύ μικρής ηλικίας, συμμαθητής μας Ανδρέας. Και μας καλούσε και σε μεγαλύτερες ηλικίες, όχι μόνον στο σπίτι του αλλά και στις παρέες του και στην ανοικτή ψυχή του και στο χαμόγελό του και στην απέραντη καλωσύνη του.

Πόσες φορές δεν μας άλλαζε η διάθεση όταν βλέπαμε το ψηλόλιγνο παιδί με το χαμόγελο και την καλοσύνη, στο Σχολείο ή σε άλλη εκδήλωση-κοινωνική-αθλητική, και βεβαίως σε συγκέντρωση συμμαθητών;

«Θα είναι και ο Ανδρέας»,

λέγαμε μεταξύ μας ως εγγύηση για την ευχάριστη και αίσια εξέλιξη της εξόδου ή της συγκεντρώσεως των συμμαθητών.

Αφήνει πίσω του ανεξάντλητη αγάπη προς όλους και ένα χαμόγελο που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ και μαζί με την κορμοστασιά του θα παραμένουν σε ενεστώτα χρόνο.

Αλλά θα είμαστε κι εμείς εδώ πάντα, για να μοιραζόμαστε με γέλιο τις τόσες αναμνήσεις μας.

Ανδρέα, ήδη μας λείπει πολύ. Πάρα πολύ, αλλά μάλλον το μυαλό αρνείται να παραδεχθεί αυτό που έγινε.

Οι συμμαθητές της τάξεως 1981

ΑΡΗΣ ΝΤΑΤΣΗΣ '81

Στις 8 Ιουνίου 2020 απεβίωσε αιφνίδια ο συμμαθητής μας από την τάξη του '81 Αριστείδης (Άρης) Ντάτσης. Η Φιλιπιάδα του Νομού Πρεβέζης ήταν η γενέτειρά του.

Με τον Άρη, συναντηθήκαμε τον Σεπτέμβριο του 1974 στο οίκημα Λίλας, ως οικότροφοι της Α΄ Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών. Κτιριάρχης ο επιβλητικός Νέστωρ Μπούρας, με καθηγητές τους κυρίους Λάππα, Κουτούζη και Στρατάκη και εποπτάρχη τον κ. Μελή Νικολαΐδη. Για τρία χρόνια διαβιούσαμε στον ίδιο κοιτώνα στο Οικοτροφείο.

Η έναρξη εκείνης της σχολικής χρονιάς είχε σημαδευτεί από τα κατακλυσμιαία γεγονότα που είχαν προηγηθεί το καλοκαίρι στον ελλαδικό χώρο, την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο, την επιστράτευση, την κατάρρευση της στρατιωτικής δικτατορίας και τη μετάβαση στη Δη-

μοκρατία. Τα παραπάνω και ο συγχρωτισμός μας με τους νέους οικότροφους-πρόσφυγες που είχαν αφιχθεί από την Κύπρο, αυτόπτες μάρτυρες-θύματα της κυπριακής τραγωδίας, μας είχαν αλλάξει καθοριστικά την κοσμοθεωρία μας ως εφήβων.

Είμασταν οι έφηβοι της μεταπολίτευσης, στον απόηχο του Πολυτεχνείου που ένιωθαν την ανάγκη να ονειρευτούν έναν νέο κόσμο και τη δύναμη να τον αλλάξουν.

Η δική μου σκέψη αλάξευτος λίθος. Η σκέψη του Άρη ώριμη με επιχειρήματα. Συγχρωτιστήκαμε δημιουργικά δύο άνθρωποι με διαφορετικές προσλαμβάνουσες με κοινό όμως γνώμονα τη δίψα για μελέτη και μάθηση. Υπήρξαμε ευλογημένοι που μαθητεύσαμε στο Κολλέγιο γιατί το φιλελεύθερο πνεύμα του και η δημοκρατική του παράδοση μας πρόσφερε γόνιμο πεδίο, με το εξαιρετικό έμφυχο και άψυχο υλικό του, για το «ερευνάτε τας γραφάς». Με τον Άρη περνούσαμε ατελείωτες ώρες στη βιβλιοθήκη ψάχνοντας και διαβάζοντας, ταιλαιπυρώνοντας τον αείμνηστο κ. Βαρτελά, συζητώντας επί των ευρημάτων της έρευνας όχι πάντα χαμηλόφωνα.

Δεκατριάχρονοι, σκαστοί από το Οικοτροφείο, με τον Άρη πήγαμε στην πρώτη, μετά την εξέγερση, πορεία του Πολυτεχνείου 17.11.1975, ημέρα Δευτέρα.

Η βιωματική αυτή αίσθηση ελευθερίας στα χρόνια εκείνα της μεταπολίτευσης, μας χάρισε πολλές μνήμες, που ανεξάρτητα από τη ζωή που ακολούθησε ο καθένας, έχουν χαραχθεί μέσα μας σαν τα χρόνια της αθωότητας και ως ισχυρά θεμέλια αξιών.

Είμαστε τυχεροί που ζήσαμε νεανικά χρόνια με εντάσεις, με τη δίψα για γνώσεις και εμπειρίες, με αμεσότητα στην ανθρώπινη επαφή, χωρίς τους σύγχρονους τεχνολογικούς διαμεσολαβητές (fb, Instagram κλπ), που έχουν κάνει τη ζωή μας τόσο υποψιασμένη.

Η ηθική συγκρότηση του Άρη, ο ακέραιος και πράος χαρακτήρας του, το φωτεινό του πρόσωπο, το καθαρό του χαμόγελο και η ικανότητά του να επιχειρηματολογεί χωρίς να βάζει τον άλλον απέναντί του, τον κατέστησε αγαπητό στους συμμαθητές και περιζήτητο συνομιλητή.

Ο Άρης υπήρξε πολύ καλός μαθητής, σεμνός, διερευνητικός, δημοκράτης στην πράξη, ανιδιοτελής, ανήσυχος χαρακτήρας και ανέντακτο πνεύμα, στοιχεία που διατήρησε σε όλη του την ζωή και είμαι βέβαιος ότι τα μεταλαμπάδευσε και στην όμορφη οικογένεια που δημιούργησε.

Μετά την αποφοίτησή του από το Κολλέγιο, εισήχθη και αποφοίτησε από το Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Οπαδός του επιχειρείν, πιστός στην τήρηση των εμπορικών και ηθικών κανόνων, ασχολήθηκε επαγγελματικά με μεγάλη επιτυχία με την πληροφορική.

Εκφράζω τα θερμότατα συλλυπητήριά μου στη σύζυγό του Βάσια, στους γιούς του Δημήτρη, Φίλιππο, και Κωνσταντίνο και στον αδελφό του Γιώργο.

Η σκόνη του χρόνου δεν θα τον σβήσει από τη μνήμη μας.

Γαϊάν έχοι ελαφράν.

Χρήστος Παπαχρήστου '81

ΤΑΚΗΣ ΤΣΟΥΝΑΚΗΣ '81

Η τάξη του '81 έχασε τον Ιανουάριο 2019 έναν από τους πλέον αναγνωρίσιμους συμμαθητές μας: τον Τάκη Τσουνάκη.

Με τον Τάκη γνωριστήκαμε στο Οικοτροφείο το 1974.

Το Οικοτροφείο τα χρόνια της μεταπολιτεύσεως ήταν ο καθρέπτης της ελληνικής κοινωνίας με μαθητές απ' όλες τις διαστρωματώσεις της. Ήταν ένα Σχολείο κοινωνικής εκπαίδευσως εντός του Μεγάλου Σχολείου, του ζηλευτού πνευματικού φυτωρίου, του Κολλεγίου. Ο κάθε οικότροφος εκαλείτο να βρει έναν κώδικα επικοινωνίας με τους άλλους οικοτρόφους, ανεξάρτητα από την κοινωνική προέλευσή του. Αυτή η δυναμική σχέση αλληλεπιδράσεως μεταξύ μας μάς βοήθησε να αντιμετωπίσουμε από καλύτερη θέση, ως ενεργοί πολίτες, το περιβάλλον στο οποίο ζούμε.

Ο Τάκης με την αστική του ευγένεια είχε καταφέρει να γίνει αγαπητός απ' όλους. Δεν θυμάμαι να τον είχα δει ποτέ θυμωμένο, αλλά πάντα με χαμόγελο και χιούμορ χειριζόταν τις εφηβικές εντάσεις και ήταν πάντα δίπλα στους συμμαθητές του.

Με τον Τάκη στο τέλος κάθε σχολικού έτους, ήμασταν πάντα εντός της πρώτης πεντάδας στο άθλημα της υπερπηδήσεως του μαντρότοιχου του Κολλεγίου, προς αναζήτηση εξωσχολικών δραστηριοτήτων, εκτός των εκπαιδευτικών εγκυκλίων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και εξασφάλιση προνομιακών σχέσεων με τα σχολεία θηλέων.

Η πορεία προς τον ανδρισμό ήταν πολύ δύσκολη υπόθεση τότε και απαιτούσε ειδικές δεξιότητες.

Η γλυκιά αρρενωπότητα του Τάκη τον καθιστούσε ακαταμάχητα γοητευτικό.

Νομίζω πως το κολλεγιακό έμβλημα «ΑΝΔΡΑΣ ΤΡΕΦΟΝ» το υπηρετήσαμε πιστά.

Ο Τάκης ήταν ένας ανεπιτήδευτος *bon viveur* με απαράμιλλο στυλ.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με αυτό που ήταν προορισμένος να κάνει: την περιποίηση του ωραίου φύλου του οποίου ήταν λάτρης. Και το ωραίο φύλο τού το ανταπέδωσε γενναιόδωρα, μεταξύ των άλλων και προσερχόμενο κατά εκατοντάδες μηνιαίως στα κομμωτήριά του για να εμπιστευτεί στα «μαγικά χέρια» του την περιποίηση της κόμης του.

Είμαστε συγκλονισμένοι γιατί έφυγε πρόωρα.

Η ζωή του νομίζω συνοψίζεται στους παρακάτω στίχους από την *Tosca* του Giacomo Puccini:

Vissi d'arte, vissi d'amore, non feci mai male ad anima viva! (Έζησα για την τέχνη, έζησα για την αγάπη, ποτέ δεν έκανα κακό σε ψυχή ζώσα!)

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει και ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του.

Εκ μέρους των οικοτρόφων συμμαθητών και φίλων του, Χρήστος Παπαχρήστου '81

*

Ένα σύντομο σημείωμα θα τον περιόριζε και ο Τάκης δεν περιοριζόταν, διότι ήταν μοναδικός. Μία «σχολή ζωής» που δημιουργήθηκε μόνον για εκείνον. Ο Τάκης από τα πολύ μικρά μας χρόνια είχε

λάμψη, απέπνεε χαρά και θετική ενέργεια και αμέσως έγινε δημοφιλής. Απεριόριστος - δεν γινόταν να του τεθούν περιορισμοί. Σε καμία φάση και δράση της ζωής του. Εντόνων απείθαρχος, με δικούς του κανόνες και συστήματα. Ελεύθερο και ανεξάρτητο πνεύμα. Πραγματικός «φίλαθλος» και αθλητικός με απίθανη ευλυγισία.

Ήταν ατίθασος; Όχι με τη συμβατική έννοια του όρου, αλλά οπωσδήποτε έκανε αυτό που ήθελε, με διπλή καταγωγή από τη Χίο και από τη Μάνη. Η διεύθυνση του Σχολείου είχε πολλές φορές άλλη άποψη και παιδαγωγική προσέγγιση για τις επιλογές του.

Ήταν σοφός, υπομονετικός και ψύχραιμος, τίμιος, οξυδερκής και πρακτικός. Με ώριμο πολιτικό πνεύμα και κριτήριο. Ευαίσθητος και συναισθηματικός. Πίστευε στον «άνθρωπο» και ποτέ δεν θύμωνε, μόνον στεναχωριόταν μέσα του.

Έντονο πάθος του η επιχείρησή του στην οποία είχε αφοσιωθεί από το 1985. Γνήσιος επιχειρηματίας με διαρκείς αναζητήσεις για ανάπτυξη, διέκρινε πρώτος τις τάσεις της αγοράς, δεν δίσταζε να αναλαμβάνει ρίσκο και πάντοτε να έχει στην κορυφή τους συνεργάτες του.

Πάντοτε καλοδεχούμενος και παντού καλεσμένος. Η πληθωρική του, εγκαρδιότητα και αρχοντιά του γέμιζε κάθε παρέα και κάθε σπίτι. Ποιος δεν τον ήθελε στην παρέα του και το ταξίδι του; Μεγάλη του αδυναμία τα κορίτσια. Από πολύ μικρή ηλικία πολύ επιλεκτικός και με πολλές αξιοσημείωτες ομολογουμένως επιτυχίες. Ο μόνος από την παρέα μας που είχε

απόλυτη πρόσβαση και πλήρη επικοινωνία με το όμορφο φύλο.

Γελούσε, για όλα γελούσε, αλλά κυρίως ήθελε να ακούει το γέλιο των φίλων του. Φίλος. Στέρεος και συνεπής. Και αγαπούσε σε υπερβολικό βαθμό τους παλαιούς σχολικούς φίλους και συμμαθητές ακόμη και εάν δεν τους έβλεπε.

Με σεβασμό προς όλους: μικρούς, μεγάλους, απλούς και ακριβοθώρητους. Κυρίως όμως προς τους απλούς. Αυτό τον ξεχώριζε. Και με διακριτικότητα βοηθούσε. Τα πολλά πλεονεκτήματά του τα χάρηκαν όλοι και τα λίγα αδύνατα σημεία του τα υπέμενε μόνον ο ίδιος.

Συνεπής ταξιδιώτης του κόσμου, επέλεγε τα καλύτερα και ομορφότερα, με αγάπη για το Παρίσι και την Γαλλία. Του άρεσε η ποιότητα, διότι ο ίδιος είχε ποιότητα σε όλα.

Με πίστη και συνέπεια στις υψηλές ηθικές αρχές του τον ενδιέφερε πολύ το μέλλον της Ελλάδας μας. Πίστευε στην ομαδικότητα, την συναίνεση και την συνεννόηση για όλα τα θέματα. Η μεγάλη του ικανοποίηση ήταν η πρόοδος των φίλων του αλλά και να οργανώνει ο,τιδήποτε ώστε οι καλεσμένοι του να «χαίρονται χαρά μεγάλη».

Τον ανεπανάληπτο Τάκη, κάθε φορά που τον φέρνουμε στο νου μας έρχεται ένα χαμόγελο στα χείλη μας, για την ευγένειά του, τη χαρά και τη θετική διάθεση που μας έδινε.

Αυτή ήταν η ζωή του και η ευχή του. Να χαιρόμαστε τη ζωή και τους φίλους μας.

Οι αγαπημένοι φίλοι του από την τάξη του '81

«Πόσο κόσμο γνώριζα και δεν υπάρχει πια» έλεγε η γιαγιά μου αναπολώντας το παρελθόν. Αυτό σκέφτηκα κι εγώ διαβάζοντας στην «Ενημέρωση» του Κολλεγίου τα ονόματα των παλαιών καθηγητών και συμμαθητών που μας άφησαν κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς 2019-2020.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ-ΤΣΟΛΗ

Ξεκινώ από την κ. Ευαγγελίδου-Τσόλη, που την γνωρίσαμε ως καθηγήτρια Χημείας στο Λύκειο την περίοδο 1983-1985. Πόσο την είχαμε αδικήσει με τις ανόητες κοροϊδίες μας και τις κακοήθειές μας. Και πόσο δυνατή και γενναία πρέπει να ήταν αυτή η μικροκαμωμένη γυναίκα, με τα μαλλιά πάντοτε δεμένα σε κότσο, που προσπαθούσε να κουμαντάρει και να διδάξει όλους εμάς τους μαντράχαλους εφήβους.

Πριν από αρκετά χρόνια την συνάντησα τυχαία σε ένα κινέζικο εστιατόριο στη λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου που μάλλον δεν θα υπάρχει πια. Πλησίασα το τραπέζι της και της είπα ότι ήμουν παλαιός μαθητής της. Δεν θυμήθηκε το όνομά μου. Με ρώτησε τι είχα κάνει στη ζωή μου και της απάντησα ότι είχα σπουδάσει νομικά. Χαμογέλασε και είπε: «εσένα δεν σου φάνηκε χρήσιμη η χημεία». Ήταν ευγενέστατη και μου έδωσε πολλές ευχές για το μέλλον. Η μορφή της έρχεται στη μνήμη μου κάθε φορά που τα παιδιά μου επιστρέφουν από το σχολείο και μου μιλούν για το δικό τους εργαστήριο χημείας και το «Bunsen burner».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Τον κ. Παπαχρήστου τον γνωρίσαμε ως καθηγητή Φυσικής στο Λύκειο την ίδια περίοδο. Δεν τον θυμάμαι να φωνάζει ποτέ, αλλά είχε αρκετή επιβολή στην τάξη. Τον θυμάμαι να ζωγραφίζει στον πίνακα το ηλεκτρικό κύκλωμα με τον πυκνωτή και την αντίσταση και να επαναλαμβάνει το ίδιο αστέιο: «ας βάλουμε και ένα διακόπτη για το φόβο των Ιουδαίων».

Μία χρονιά ήταν ο υπεύθυνος καθηγητής στο τραπέζι που καθόμουν στην τραπεζαρία. Ζητούσε να του περάσουν το μεγάλο μπολ με την πράσινη σαλάτα λέγοντας το αστέιο: «παιδιά, για δώστε μου λίγο χόρτο». Θυμάμαι ότι ένα μεσημέρι είχε φέρει μαζί του ένα τεύχος του περιοδικού «Επιστημονική Σκέψη» – ίσως κάποιιοι από τους παλαιούς συναποφοίτους να θυμούνται περί τίνονος επρόκειτο. Είχε τύχη να έχω διαβάσει εκείνο το τεύχος κι άρχισα να εκφράζω τις αντιρρήσεις μου για τις θεωρίες που προωθούσε το περιοδικό. Ο καθηγητής απέφυγε να εμπλακεί στην πολιτική συζήτηση και μου είπε: «Ζέρβα, μη μιλάς πολύ όταν τρως, γιατί μπορεί να πάθεις αεροφαγία»!

ΠΕΤΡΟΣ ΓΟΝΕΟΣ '87

Με τον Πέτρο Γονέο '87 ήμασταν στο ίδιο τμήμα στην Πρώτη Γυμνασίου τη χρονιά 1980-1981. Στο μάθημα της Γεωγραφίας μάς είχαν βάλει να συνεργαστούμε και να γράψουμε μαζί μία εργασία για την Ασία. Είχα επισκε-

φθει το σπίτι του στην Κάτω Κηφισιά για να ετοιμάσουμε το κείμενο και η μητέρα του είχε προσφερθεί να το δακτυλογραφήσει. Οι γονείς του είχαν ζήσει πολλά χρόνια εκτός Ελλάδος και, όταν γράφαμε για τους Αϊνούς, η μητέρα του μας είχε διηγηθεί τα ταξίδια τους στην Ιαπωνία. Θυμάμαι ότι με είχε εντυπωσιάσει το ότι είχαν έγχρωμη τηλεόραση και βίντεο, που στο δικό μας σπίτι δεν υπήρχαν εκείνη την εποχή. Τους είχα θαυμάσει ως το πρότυπο μίας κοσμογυρισμένης οικογένειας με μοντέρνο τρόπο ζωής.

Ο Πέτρος ερχόταν συχνά στο μυαλό μου τα περασμένα χρόνια, ειδικά όταν τα παιδιά μου έγραφαν τις δικές τους εργασίες για το μάθημα της Γεωγραφίας. Οι σκέψεις μου είναι με την οικογένειά του, που τον στερήθηκε τόσο πρόωρα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ x87

Με τον Δημήτρη Σαρτζετάκη x87 ήμασταν στο ίδιο τμήμα στην Πρώτη Λυκείου τη χρονιά 1983-1984, αλλά έφυγε από το σχολείο στο τέλος της τάξης και δεν τον ξαναείδα. Ήμασταν και στο ίδιο σχολικό λεωφορείο. Τον θυμάμαι να μπαίνει στο λεωφορείο τα πρωινά αγουροζυπνημένος και με μία κατσούφικη έκφραση στο πρόσωπο, εκτός από τα πρωινά της Δευτέρας που ήταν ζωηρός και έτοιμος για καβγά στις συζητήσεις για το τι είχε γίνει στο ποδόσφαιρο την Κυριακή. Εάν θυμάμαι καλά, ήταν οπαδός της ΑΕΚ. Είχαμε σύντομες και νευρικές συζητήσεις για τα πολιτικά και συνήθως διαφωνούσαμε.

Αναρωτιόμουν συχνά τι είχε απογίνει και, όπως συμβαίνει συνήθως, το έμαθα μόνο μετά το θάνατό του. Πληροφορήθηκα ότι ζούσε στην Ερμούπολη, ότι ήταν ιδιοκτήτης οβελιστηρίου και μπαρ και ότι ασχολείτο ακόμα με το ποδόσφαιρο. Στο ίντερνετ υπάρχει και ένα βίντεο, όπου μιλάει για τον τοπικό ποδοσφαιρικό σύλλογο με τον ίδιο τρόπο που μιλούσε στο σχολικό λεωφορείο τα Δευτεριάτικα πρωινά πριν από σχεδόν 40 χρόνια. Συναπόφοιτοι της τάξης μας προσέφεραν μία δωρεά στο νοσοκομείο Σύρου στη μνήμη του.

ΦΩΤΗΣ ΝΤΟΥΛΟΣ '86

Ο Φώτης Ντούλος '86 ήταν μία τάξη μεγαλύτερός μου και δεν είχαμε ιδιαίτερη γνωριμία. Τον θυμάμαι δημοφιλή και αθλητικό: το όνομά του ακουγόταν συχνά στους διαδρόμους και στα γήπεδα του Σχολείου. Η δραματική ζωή του και η τραγική αυτοκτονία του ήταν ένα πραγματικό σοκ: το περιοδικό Vanity Fair έγραψε τον Οκτώβριο του 2020 ότι η σύζυγός του μαζί με την γκουβερνάντα των παιδιών του είχαν σκοτώσει την ηλικιωμένη μητέρα του Φώτη σε αυτοκινητιστικό ατύχημα (το Vanity Fair χρησιμοποιεί τις λέξεις «freak accident»). Άραγε, τι επίδραση μπορεί να είχε αυτό το συμβάν στο μυαλό και τη ζωή του; Υποθέτω ότι κάποιος από τους συμμαθητές της τάξης του θα γράψει στον *Ερμή* αποχαιρετώντας τον. Αναμένοντας, γράφω αυτές τις λίγες γραμμές για να θυμηθούμε έναν ακόμη συναπόφοιτό μας που έφυγε πρόωρα.

Γιάννης Ζέρβας '86

Η στήλη περιμένει και τα δικά σας νέα στη διεύθυνση: ΣΑΚΑ, Στεφάνου Δέλτα 15 154 52 Ψυχικό ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@saka.gr

Η Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού (ΕΛΛΕΤ) θα τιμήσει το 1821 στην Πλάκα με δύο επετειακές εκδηλώσεις σε συνεργασία με το Μορφωτικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων. Εμπνευστές και υπεύθυνοι αυτών των εκδηλώσεων είναι ο **ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛ '53**, Αντιπρόεδρος και πρώην Πρόεδρος της ΕΛΛΕΤ και ο Ελευθέριος Σκιαδάς, Πρόεδρος του Μορφωτικού Κέντρου Αθηναίων και Πρόεδρος του Συλλόγου των Αθηναίων. Για την

10^η Ιουνίου 2021 προγραμματίζεται στον Κήπο του Μουσείου Μουσικών Οργάνων ημερίδα με θέμα «*Ελεύθερη Αθήνα (1822-1826), η προαγγελία της συγκρότησης ενός σύγχρονου κράτους*», με εισηγήσεις διακεκριμένων ιστορικών και με αποσπάσματα από το έργο του Στρατηγού Μακρυγιάννη με μουσική του ταμπουρά του. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2021 ακολουθεί στη Ρωμαϊκή Αγορά η «*Νέα Μουσική στην Πλάκα*» από την περίοδο της ελευθερίας και μετά.

WeSolve

Το WeSolve είναι ένα think tank, το οποίο δημιουργήθηκε από φοιτητές Νομικής πριν ένα χρόνο. Σήμερα έχει επεκταθεί στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και περιλαμβάνει φοιτητές πανεπιστημίων όλης της Ελλάδας. Στην εκτελεστική του επιτροπή μετέχουν οι συναπόφοιτοι **ΚΛΕΙΩ ΛΑΓΚΑΔΙΑΝΟΥ '17** ως συνιδρύτρια και διευθύνουσα σύμβουλος και ο **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ '17** ως οικονομικός διευθυντής και συντονιστής της ομάδας του Παντείου. Σκοπό έχει την ενθάρρυνση του ανοιχτού διαλόγου και της δημόσιας συζήτησης για θέματα έρευνας και εκπαίδευσης καθώς κι άλλες δράσεις που εμπίπτουν στις θεματικές αυτές, προσφέροντας τεκμηριωμένα στοιχεία και ρεαλιστικές λύσεις που αφορούν το ελληνικό πανεπιστήμιο. Σε πρώτο στάδιο το WeSolve ασχολήθηκε με τα προβλήματα και τις ελλείψεις της σχολής Νομι-

κών Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών του ΕΚΠΑ, στο πλαίσιο της καμπάνιας του «UniForm» (University & Reform), που οδήγησε στη διοργάνωση εκδηλώσεων, όπως –μεταξύ άλλων– ημέρες προσανατολισμού και καριέρας. Για περισσότερες πληροφορίες ακολουθήστε μας στο ig: [wesolve_gr](https://www.instagram.com/wesolve_gr).

Ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ '05**

ολοκλήρωσε τις διδακτορικές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο L.M.U. του Μονάχου λαμβάνοντας τον τίτλο του διδάκτορα νομικής (Dr. juris). Η διατριβή του στη γερμανική γλώσσα με θέμα «*Το αξιόποινο της αλλοίωσης της διαδικασίας διανομής οργάνων με βάση τα εγκλήματα κατά της ζωής και της υγείας - Die Strafbarkeit der Manipulationen bei der Organallokation nach den Tötungs- und Körperverletzungsdelikten*» εκδόθηκε τον Απρίλιο του 2020 από τον γερμανικό εκδοτικό οίκο Nomos στην ειδική σειρά μονογραφιών Ιατρικού Ποινικού Δικαίου. Από τον Οκτώβριο του 2019 διατηρεί δικηγορικό γραφείο στην Αθήνα αναλαμβάνοντας υποθέσεις τόσο ιατρικού δικαίου όσο και γενικής δικηγορίας ενώ είναι μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου και του Εργαστηρίου Μελέτης Ιατρικού Δικαίου και Βιοηθικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Τον Μάρτιο του 2020 ο **ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥΛΙΑ-ΤΟΣ '91** ήταν προσκεκλημένος στο φεστιβάλ Arnold Classic Educational στο Columbus του Ohio, όπου μίλησε για τα θέματα ορμονικής αποκατάστασης στον άνδρα.

ΣΑΡΑΝΤΙΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η Δικηγορική Εταιρία ΣΑΡΑΝΤΙΤΗΣ, με μακρόχρονη παρουσία στο χώρο του δικαίου επιχειρήσεων, παρέχει υψηλού επιπέδου νομικές υπηρεσίες, σε Ελληνικές και ξένες εταιρίες και επιχειρηματίες, σε ένα ευρύ φάσμα πεδίων δικαίου. Η μακρά συνεργασία μας με μεγάλους επιχειρηματικούς και επενδυτικούς Ομίλους και Τράπεζες, όπως και με ένα δοκιμασμένο δίκτυο δικηγορικών γραφείων στο εξωτερικό, συνιστούν μία σημαντική βάση γνώσης και εμπειρίας, προς όφελος των πελατών μας. Επιπλέον, η παρουσία μας σε Αθήνα και Πειραιά, ενισχύει την αποτελεσματικότητά μας, σε όλα τα σημαντικά οικονομικά κέντρα της χώρας.

ΑΘΗΝΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 9, 106 73 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210-36 70 400, FAX: 210-36 21 595
e-mail: athens@sarantitis.com

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 91, 185 38 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-42 90 780, FAX: 210-42 90 791
e-mail: piraeus@sarantitis.com

www.sarantitis.com

MERSER A.E.

Από το 1979 Εξουσιοδοτημένος Επισκευαστής Mercedes-Benz
Ασφάλεια, Συνέπεια, Εμπιστοσύνη, Εγγύηση

Με σεβασμό στον οδηγό και το αυτοκίνητο

125! years of innovation

Mercedes-Benz